

Uradni list

Evropske unije

C 289



Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 59

9. avgust 2016

Vsebina

EVROPSKI PARLAMENT

ZASEDANJE 2014–2015

Seje: 24.–27. november 2014

Zapisnik seje je bil objavljen v UL C 42, 4.2.2016.

SPREJETA BESEDILA 1

I Resolucije, priporočila in mnenja

RESOLUCIJE

Evropski parlament

Torek, 25. november 2014

2016/C 289/01 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2014 o pridobitvi mnenja Sodišča o združljivosti Sporazuma med Kanado in Evropsko unijo o prenosu in obdelavi podatkov iz evidence podatkov o potnikih s Pogodbama (2014/2966(RSP)) 2

2016/C 289/02 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2014 o EU in svetovnem razvojnem okviru po letu 2015 (2014/2143(INI)) 5

2016/C 289/03 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2014 o zaposlovanju in socialnih vidikih strategije Evropa 2020 (2014/2779(RSP)) 19

Sreda, 26. november 2014

2016/C 289/04 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2014 o konferenci ZN o podnebnih spremembah (COP 20) v Limi v Peruju (1.–12. decembra 2014) (2014/2777(RSP)) 27

Četrtek, 27. november 2014

2016/C 289/05 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014 o pakistanskih zakonih proti bogokletstvu (2014/2969(RSP)) 40

SL

2016/C 289/06	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014 o Srbiji: primer obtoženega vojnega zločinca Šešlja (2014/2970(RSP))	44
2016/C 289/07	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014 o Iraku: ugrabitve žensk in slabo ravnanje z njimi (2014/2971(RSP))	46
2016/C 289/08	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014 o zamudah pri začetku izvajanja kohezijske politike za obdobje 2014–2020 (2014/2946(RSP))	50
2016/C 289/09	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014 o pregledu smernic za oceno učinka Komisije in vlogi testa za mala in srednja podjetja (2014/2967(RSP))	53
2016/C 289/10	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014 o 25. obletnici Konvencije ZN o otrokovih pravicah (2014/2919(RSP))	57
2016/C 289/11	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014 o podpiranju pravic potrošnikov na digitalnem enotnem trgu (2014/2973(RSP))	65
2016/C 289/12	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014 o podhranjenosti in nedohranjenosti otrok v državah v razvoju (2014/2853(RSP))	71

III Pripravljalni akti

EVROPSKI PARLAMENT

Torek, 25. november 2014

2016/C 289/13	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2014 o osnutku sklepa Sveta o odobritvi, v imenu Evropske unije, Protokola h Konvenciji o mednarodnih zavarovanjih na premočni opremi v zvezi z zadevami, ki se nanašajo na železniška vozna sredstva, sprejetega v Luxembourg 23. februarja 2007 (15113/2013 – C8-0004/2014 – 2013/0184(NLE))	77
2016/C 289/14	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2014 o osnutku sklepa Sveta o odobritvi Haaške konvencije z dne 30. junija 2005 o sporazumih o izbiri sodišča v imenu Evropske unije (12052/2014 – C8-0222/2014 – 2014/0021(NLE))	78
2016/C 289/15	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2014 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji v skladu s točko 13 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju (vloga EGF/2014/008 FI/STX Rauma, s Finske) (COM(2014)0630 – C8-0214/2014 – 2014/2137(BUD))	79
2016/C 289/16	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2014 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji v skladu s točko 13 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju (vloga EGF/2014/005 FR/GAD, iz Francije) (COM(2014)0662 – C8-0226/2014 – 2014/2166(BUD))	83

Sreda, 26. november 2014

2016/C 289/17	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2014 o osnutku uredbe Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 2533/98 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke (11200/2014 – C8-0109/2014 – 2014/0808(CNS))	87
2016/C 289/18	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2014 o osnutku uredbe Sveta o spremembah Uredbe (ES) št. 2532/98 o pooblastilih Evropske centralne banke za nalaganje sankcij (10896/2014 – C8-0090/2014 – 2014/0807(CNS))	93

Četrtek, 27. november 2014

2016/C 289/19	Sklep Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014, da ne nasprotuje delegirani uredbi Komisije z dne 8. oktobra 2014 o prehodnem sistemu obrokov za prispevke za kritje upravnih odhodkov enotnega odbora za reševanje v prehodnem obdobju (C(2014)7164 – 2014/2882(DEA))	101
---------------	---	-----

Legenda uporabljenih znakov

*	Postopek posvetovanja
***	Postopek odobritve
***I	Redni zakonodajni postopek: prva obravnava
***II	Redni zakonodajni postopek: druga obravnava
***III	Redni zakonodajni postopek: tretja obravnava

(Vrsta postopka je odvisna od pravne podlage, ki je predlagana v osnutku akta.)

Spremembe Parlamenta:

Novo besedilo je označeno s krepkim poševnim tiskom. Izbrisano besedilo je označeno s simbolom  ali prečrtano. Zamenjano besedilo je izbrisano ali prečrtano, besedilo, ki ga nadomešča, pa je označeno s krepkim poševnim tiskom.

EVROPSKI PARLAMENT

ZASEDANJE 2014–2015

Seje: 24.–27. november 2014

Zapisnik seje je bil objavljen v UL C 42, 4.2.2016.

SPREJETA BESEDILA

Torek, 25. november 2014

I

(Rezolucije, priporočila in mnenja)

RESOLUCIJE

EVROPSKI PARLAMENT

P8_TA(2014)0058

Pridobitev mnenja Sodišča o združljivosti Sporazuma med Kanado in Evropsko unijo o prenosu in obdelavi podatkov iz evidence podatkov o potnikih s Pogodbama

Rezolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2014 o pridobitvi mnenja Sodišča o združljivosti Sporazuma med Kanado in Evropsko unijo o prenosu in obdelavi podatkov iz evidence podatkov o potnikih s Pogodbama (2014/2966(RSP))

(2016/C 289/01)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 218 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), zlasti njegovih odstavkov 6 in 11,
- ob upoštevanju predloga Sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Kanado in Evropsko unijo o prenosu in obdelavi podatkov iz evidence podatkov o potnikih v imenu Unije(12652/2013),
- ob upoštevanju Sporazuma med Kanado in Evropsko unijo o prenosu in obdelavi podatkov iz evidence podatkov o potnikih (12657/2013),
- ob upoštevanju sporočila Komisije o globalnem pristopu k prenosu podatkov iz evidence imen letalskih potnikov (PNR) tretjim državam (COM(2010)0492),
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 5. maja 2010 o začetku pogajanj o sporazumih o evidencah imen letalskih potnikov (PNR) z Združenimi državami Amerike, Avstralijo in Kanado ⁽¹⁾ in z dne 11. novembra 2010 o globalnem pristopu k prenosu podatkov iz evidence podatkov o potnikih (PNR) tretjim državam ⁽²⁾,
- ob upoštevanju stališča evropskega nadzornika za varstvo podatkov z dne 19. oktobra 2010 o sporočilu Komisije o globalnem pristopu k prenosu podatkov iz evidence imen letalskih potnikov (PNR) tretjim državam ⁽³⁾,
- ob upoštevanju mnenja evropskega nadzornika za varstvo podatkov z dne 30. septembra 2013 o predlogih sklepov Sveta o sklenitvi in podpisu sporazuma med Kanado in Evropsko unijo o prenosu in obdelavi podatkov iz evidence podatkov o potnikih ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ UL C 81 E, 15.3.2011, str. 70.

⁽²⁾ UL C 74 E, 13.3.2012, str. 8.

⁽³⁾ UL C 357, 30.12.2010, str. 7.

⁽⁴⁾ UL C 51, 22.2.2014, str. 12.

Torek, 25. november 2014

- ob upoštevanju mnenja št. 7/2010 z dne 12. novembra 2010 o sporočilu Evropske komisije o globalnem pristopu k posredovanju podatkov iz evidence imen letalskih potnikov (PNR) tretjim državam, ki ga je sprejela delovna skupina za varstvo podatkov iz člena 29,
 - ob upoštevanju člena 16 PDEU ter členov 7, 8 in 52(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
 - ob upoštevanju sodbe Sodišča Evropske unije z dne 9. marca 2010 v zadevi C-518/07 – *Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji*,
 - ob upoštevanju sodbe Sodišča Evropske unije z dne 8. aprila 2014 v združenih zadevah C-293/12 in C-594/12, v kateri je razsodilo, da je direktiva o hrambi podatkov neveljavna,
 - ob upoštevanju člena 108(6) Poslovnika,
- A. ker je Evropska unija s Kanado leta 2005 sklenila sporazum o obdelavi podatkov iz evidence podatkov o potnikih (PNR), ki temelji na sklopu zavez kanadske mejne agencije (CBSA) v zvezi z uporabo njenega programa PNR; ker je s prenehanjem veljavnosti tozadevne odločitve Komisije 22. septembra 2009 prenehala obstajati evropska pravna podlaga za prenos podatkov iz evidence podatkov o potnikih kanadski mejni agenciji;
- B. ker je kanadska mejna agencija dala enostransko zagotovilo Evropski uniji, da bodo dane zaveze veljale in učinkovale še naprej, dokler se ne začne uporabljati nov sporazum; ker so bile o tem obveščene vse države članice in njihovi organi za varstvo podatkov;
- C. ker je po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe 1. decembra 2009 za sklenitev novega sporazuma PNR potrebna odobritev Evropskega parlamenta, preden ga lahko sprejme Svet;
- D. ker je Svet 2. decembra 2010 sprejel sklep in pogajalsko izhodišče, s katerima je Komisijo pooblastil, da v imenu EU začne pogajanja o sporazumu s Kanado o prenosu in obdelavi podatkov iz evidence podatkov o potnikih;
- E. ker je Komisija 18. julija 2013 predlagala Svetu, naj sprejme odločitev o sklenitvi sporazuma;
- F. ker je evropski nadzornik za varstvo podatkov 30. septembra 2013 izdal mnenje o sporazumu, v katerem je izrazil dvom v potrebnost in sorazmernost sistemov PNR in velikih prenosov podatkov PNR tretjim državam ter v izbiro pravne podlage;
- G. ker je Svet 5. decembra 2013 Parlament zaprosil za odobritev sklenitve sporazuma;
- H. ker je bil Sporazum podpisan 25. junija 2014;
- I. ker je Svet 7. julija 2014 zaprosil Parlament za odobritev sklenitve sporazuma;
- J. ker je Sodišče Evropske unije v sodbi z dne 8. aprila 2014 v združenih zadevah C-293/12 in C-594/12 razsodilo, da je direktiva o hrambi podatkov neveljavna;
- K. ker je namen sporazuma, kot je zapisano v njegovem členu 1, opredeliti pogoje, v skladu s katerimi se lahko prenesejo in uporabijo podatki PNR, ter določiti način varovanja podatkov;

Torek, 25. november 2014

1. meni, da ni pravne gotovosti glede skladnosti osnutka sporazuma z določbami Pogodb (člen 16 PDEU) in Listine Evropske unije o temeljnih človekovih pravicah (členi 7, 8 in 52(1)), kar zadeva pravico posameznika do varstva osebnih podatkov; poleg tega dvomi v izbiro pravne podlage, in sicer člena 82(1)(d) in 87(2)(a) PDEU (policijsko in pravosodno sodelovanje) namesto člena 16 PDEU (varstvo podatkov);
 2. sklene, da bo Sodišče Evropske unije zaprosil za mnenje o skladnosti sporazuma s Pogodbama;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji v vednost ter sprejme ustrezne ukrepe, potrebne za pridobitev mnenja Sodišča.
-

Torek, 25. november 2014

P8_TA(2014)0059

EU in svetovno razvojni okvir po letu 2015**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2014 o EU in svetovnem razvojnem okviru po letu 2015 (2014/2143(INI))**

(2016/C 289/02)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju deklaracije tisočletja Združenih narodov z dne 8. septembra 2000,
- ob upoštevanju poročila, ki ga je julija 2014 sprejela odprta delovna skupina OZN o ciljih trajnostnega razvoja,
- ob upoštevanju poročila, ki ga je dne 8. avgusta 2014 sprejel medvladni odbor strokovnjakov za financiranje trajnostnega razvoja,
- ob upoštevanju ministrske izjave s političnega foruma na visoki ravni za trajnostni razvoj iz julija 2014,
- ob upoštevanju poročila Združenih narodov o razvojnih ciljih tisočletja za leto 2014,
- ob upoštevanju dokumenta z rezultati srečanja na visoki ravni GPEDC v Mehiki aprila 2014,
- ob upoštevanju pekinške deklaracije in izhodišč za ukrepanje, potrjenih septembra 1995 na četrti svetovni konferenci o ženskah, in nadaljnjih dokumentov z rezultati,
- ob upoštevanju akcijskega programa, sprejetega na mednarodni konferenci o prebivalstvu in razvoju v Kairu leta 1994, in nadaljnjega pregleda + 20,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk z dne 18. decembra 1979,
- ob upoštevanju poročila ZN z naslovom „Enakost spolov: pregled napredka za leto 2012“, ki ocenjuje izboljšanje vidikov enakosti spolov na področju osmih razvojnih ciljev tisočletja,
- ob upoštevanju rezultatov konference OZN o okolju in razvoju leta 1992 in poročila z naslednje konference o trajnostnem razvoju, ki je potekala od 20. do 22. junija 2012 v Rio de Janeiru (Brazilija),
- ob upoštevanju poročila o človekovem razvoju za leto 2014 Programa Združenih narodov za razvoj (UNDP) z naslovom „Ohranjanje človeškega napredka: zmanjševanje ranljivosti in gradnja odpornosti“,
- ob upoštevanju poročila o razvojni agendi po letu 2015, ki ga je maja 2013 pripravila skupina uglednih oseb OZN,
- ob upoštevanju poročila s konference OZN o trajnostnem razvoju, ki je bila od 20. do 22. junija 2012 v Rio de Janeiru v Braziliji,

Torek, 25. november 2014

- ob upoštevanju poročila posebne skupine strokovnjakov v okviru sistema OZN iz junija 2012 za razvojno agendo OZN po letu 2015 z naslovom Uresničevanje prihodnosti, ki si jo želimo za vse, predloženega generalnemu sekretarju OZN,
- ob upoštevanju resolucije z naslovom "Uresničiti obljube: združeni za doseganje razvojnih ciljev tisočletja, ki jo je leta 2010 sprejela generalna skupščina OZN na 65. plenarnem zasedanju na visoki ravni o razvojnih ciljih tisočletja,
- ob upoštevanju istanbulskega akcijskega programa za najmanj razvite države za desetletje 2011–2020,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov,
- ob upoštevanju poročila organizacije FAO o stanju neustrezne prehranske varnosti,
- ob upoštevanju deklaracije in akcijskega načrta, sprejetih na srečanju na visoki ravni o učinkovitosti pomoči, ki je potekalo decembra 2011 v Busanu,
- ob upoštevanju poročila UNDP z naslovom "Vmesna točka: doseganje razvojnih ciljev tisočletja, ki je bilo objavljeno januarja 2010,
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah in pravnega okvira za človekove pravice,
- ob upoštevanju dela posebne skupine strokovnjakov v okviru sistema OZN za razvojno agendo OZN po letu 2015, ki ga s podporo vseh agencij OZN in v posvetovanju z ustreznimi deležniki skupaj vodita Oddelek OZN za ekonomsko-socialne zadeve (UN DESA) in UNDP,
- ob upoštevanju globalne strategije in akcijskega načrta SZO o javnem zdravju, inovacijah in intelektualni lastnini z dne 24. maja 2008,
- ob upoštevanju pariške deklaracije o učinkovitosti pomoči in agende za ukrepanje iz Akre,
- ob upoštevanju deklaracije o pravici do razvoja iz leta 1986,
- ob upoštevanju kodeksa ravnanja EU o dopolnjevanju in delitvi dela v okviru razvojne politike ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju člena 7 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ki potrjuje, da EU „skrbi za notranjo usklajenost svojih politik in dejavnosti ob upoštevanju vseh svojih ciljev“,
- ob upoštevanju člena 208 PDEU, ki določa, da „Unija upošteva cilje razvojnega sodelovanja pri politikah, ki jih izvaja in ki lahko vplivajo na države v razvoju“,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 2. junija 2014 z naslovom "Dostojno življenje za vse: od vizije do skupnega ukrepanja (COM(2014)0335),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. maja 2014 z naslovom „Krepitev vloge zasebnega sektorja pri doseganju vključujoče in trajnostne rasti v državah v razvoju“ (COM(2014)0263),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 30. aprila 2014, zbirke instrumentov z naslovom „Pristop na osnovi pravic, ki zajema vse človekove pravice za razvojno sodelovanje EU“ (SWD(2014)0152),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 27. februarja 2013 z naslovom „Dostojno življenje za vse: izkoreninjenje revščine in zagotavljanje trajnostne prihodnosti sveta“ (COM(2013)0092),

⁽¹⁾ Sklepi Sveta 9558/07, 15.5.2007.

Torek, 25. november 2014

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 12. septembra 2012 z naslovom „Korenine demokracije in trajnostnega razvoja: sodelovanje Evrope s civilno družbo na področju zunanjih odnosov“ (COM(2012)0492),
 - ob upoštevanju javnih posvetovanj Komisije o pripravi stališča EU z naslovom Razvojnemu okviru za obdobje po letu 2015 naproti, ki so potekala od 15. junija do 15. septembra 2012,
 - ob upoštevanju skupne izjave Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki se sestajajo v okviru Sveta, Evropskega parlamenta in Komisije o razvojni politiki Evropske unije z naslovom Evropsko soglasje ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 12. aprila 2005 z naslovom „Skladnost politike za razvoj“ (COM(2005)0134) in sklepov 3166. seje Sveta za zunanje zadeve z dne 14. maja 2012 z naslovom „Povečanje učinka razvojne politike EU: agenda za spremembe“,
 - ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 233/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja za obdobje 2014–2020 ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svojega priporočila Svetu z dne 2. aprila 2014 o 68. zasedanju Generalne skupščine Združenih narodov ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svojega stališča z dne 2. aprila 2014 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o evropskem letu razvoja (2015) ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. junija 2013 o razvojnih ciljih tisočletja – opredelitev okvira za obdobje po letu 2015 ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanje zadeve z dne 19. maja 2014 o na pravicah temelječem pristopu k razvojnemu sodelovanju, ki zajema vse človekove pravice,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanje zadeve z dne 12. decembra 2013 o financiranju izkoreninjanja revščine in trajnostnega razvoja po letu 2015,
 - ob upoštevanju skupne deklaracije AKP-EU z dne 20. junija 2014 o razvojni agendi po letu 2015,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta za splošne zadeve z dne 25. junija 2013 o Splošni agendi za obdobje po letu 2015,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj ter mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A8-0037/2014),
- A. ker so se leta 2000 srečali vsi pomembni deležniki in določili razvojne cilje tisočletja, da bi dosegli oprijemljive cilje glede razvoja in izkoreninjenja revščine do leta 2015;
- B. ker se je z razvojnimi cilji tisočletja dvignila ozaveščenost o izkoreninjenju svetovne revščine kot nujnem cilju in prednostni nalogi za globalno ukrepanje; ker se stopnje doseganja razvojnih ciljev tisočletja razlikujejo in so vidni pozitivni učinki pri zmanjševanju skrajne revščine, boju proti malariji in tuberkulozi, izboljševanju dostopa do pitne vode in zmanjševanju razlik pri vpisu v osnovne šole; ker je treba pri opredelitvi okvira za obdobje po letu 2015 natančno obravnavati nekatere pomanjkljivosti teh ciljev;

⁽¹⁾ UL C 46, 24.2.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 77, 15.3.2014, str. 44.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0259.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0269.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0283.

Torek, 25. november 2014

- C. ker so ocene napredka, doseženega pri uresničevanju sedanjih razvojnih ciljev tisočletja, pokazale, da se je v novem okviru nujno treba posvetiti tesni povezavi med izkoreninjenjem revščine, bojem proti neenakosti in spodbujanjem trajnostnega razvoja, pa tudi enotno in splošno skupino ciljev z različnimi pristopi;
- D. ker se bo po napovedih število mestnega prebivalstva s trenutnih 3,6 milijarde povečalo na več kot 6 milijard, največja mesta pa bodo zrasla v megamesta z več kot 100 milijonov prebivalcev; ker pretirana urbanizacija ovira trajnost razvoja v vseh razsežnostih;
- E. ker so na mednarodni konferenci o prebivalstvu in razvoju, ki je potekala leta 1994 v Kairu, zahtevali dostop do storitev na področju reproduktivnega in spolnega zdravja, vključno z načrtovanjem družine; v zvezi s tem opozarja, da je po ocenah leta 2013 med nosečnostjo in porodom umrlo 289 000 žensk; opozarja na razvojni cilj tisočletja 5 in dejstvo, da bi morale imeti ženske dostop do učinkovitega načina kontracepcije in načrtovanja družine, s čimer bi skoraj za tretjino zmanjšali umrljivost mater;
- F. ker zmanjševanje revščine poteka neenakomerno in ker neenakosti znotraj držav in med njimi, tako v razvitih državah kot v državah v razvoju, pomenijo velik razvojni izziv, zlasti v državah z nizkim in srednjim dohodkom; ker 1,5 milijarde ljudi živi v reščini, kjer se spopadajo s pomanjkanjem zdravstvenih, izobraževalnih in življenjskih standardov, zlasti v državah, ki jih pretresajo konflikti, in v nestabilnih državah;
- G. ker nasilni konflikti in humanitarne krize še naprej ovirajo prizadevanja za razvoj; ker vojaški konflikti in krize močneje prizadenejo ženske;
- H. ker so še zmeraj potrebna dodatna prizadevanja, da bi prepolovili delež ljudi, ki trpijo zaradi lakote, saj je 162 milijonov trok podhranjenih; ker je mogoče skrito lakoto opredeliti kot pomanjkanje mikrohranil, ki lahko povzroči nepopravljivo škodo za zdravje in socialno-ekonomske posledice, povezane z zmanjšanjem storilnosti ljudi;
- I. ker je leto 2014 mednarodno leto družinskega kmetovanja;
- J. ker deklaracija o pravici do razvoja iz leta 1986 potrjuje, da je razvoj temeljna človekova pravica; ker je deklaracija predana pristopu, temelječem na človekovih pravicah, ki ga zaznamuje priznavanje vseh človekovih pravic (ekonomskih, socialnih, kulturnih, državljanskih in političnih); ker je deklaracija v enaki meri predana tudi krepitvi mednarodnega sodelovanja;
- K. ker podnebne spremembe in degradacija okolja z zaostrovanjem obstoječih težav ogrožajo zmanjševanje revščine, pri čemer so številne države v razvoju še zmeraj odvisne od kmetijstva in naravnih virov, občutljivih na podnebje, zato niso sposobne upravljati podnebnih tveganj; ker je treba nujno zmanjšati svetovne emisije toplogrednih plinov ter zagotoviti bolj pravično in trajnostno upravljanje naravnih virov;
- L. ker je bil napredek pri uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja na področju zdravja v precejšnji meri povezan z naložbami v raziskave in razvoj, opravljenimi leta poprej; ker pravice intelektualne lastnine ne bi smele ovirati dostopa do cenovno dostopnih zdravil;
- M. ker je dostop do razvoja v zgodnjem otroštvu, kakovostnega izobraževanja in usposabljanja za vsakega otroka, mladostnika in odraslega nujen pogoj za prekinitev kroga medgeneracijskega prenosa revščine in neenakosti;

Torek, 25. november 2014

- N. ker je bil na področju enakosti spolov in krepitve vloge žensk dosežen le majhen napredek; ker so ženske pogosto tarča diskriminacije in nasilja;
- O. ker je v svetu med ljudmi, ki živijo v skrajni revščini, največ žensk in deklet in ker so enakost spolov in pravice žensk osnovni pogoj za uspeh svetovnega razvojnega okvira po letu 2015; ker v svetu vsak dan približno 800 žensk umre zaradi zapletov med nosečnostjo ali porodom; ker so na mednarodni konferenci o prebivalstvu in razvoju, ki je potekala leta 1994 v Kairu, zahtevali splošni dostop do storitev na področju reproduktivnega in spolnega zdravja in pravic, saj je mogoče z njimi rešiti življenje;
- P. ker je več kot polovica migrantov žensk;
- Q. ker Afrika prek nezakonitih finančnih tokov precej več kapitala izvozi v svet, kot ga pa prejme z mednarodno pomočjo in nakazili;
- R. ker novi trajnostni razvojni okvir ponuja priložnost za zagotovitev široke vključenosti organizacij civilne družbe, lokalnih organov in nacionalnih parlamentov;
- S. ker je treba ustvariti več dostojnih delovnih mest, da se bo mogoče odzvati na svetovno demografsko rast; ker zasebni sektor ustvari veliko delovnih mest, tako v razvitih državah kot v državah v razvoju, zato je lahko, če so vzpostavljeni jasni mehanizmi odgovornosti in se spoštujejo mednarodni predpisi o socialni zaščiti, pomemben partner pri boju proti revščini;
- T. ker ima pomoč še naprej edinstveno vlogo pri zmanjševanju revščine in lahko sproži spremembe v državah v razvoju;
- U. ker je uporaba nacionalnih virov pomemben element pri boju proti revščini in neenakosti;
- V. ker so EU in države članice največje donatorice razvojne pomoči in bi zato morale v naslednji fazi pogajanj v okviru OZN ostati gonilna sila ter spodbujati zlasti pristop na podlagi človekovih pravic, temelječ na enakosti, nediskriminaciji, udeležbi in vključenosti pri oblikovanju in izvajanju okvira;
- W. ker bo v sklepih Sveta z decembra 2014 določen skladen niz načel in glavnih smernic pogajalske strategije;
- X. ker člen 208 PDEU določa, da je izkoreninjenje revščine osnovni cilj razvojne politike EU, in opredeljuje usklajenost politik za razvoj;

I. Razvojni cilji tisočletja: ocena in novi izzivi

1. poudarja, da je prišlo na svetovnem prizorišču v zadnjih letih do sprememb, ki zajemajo premike v svetovnem gospodarskem in političnem ravnovesju, ter ugotavlja, da so nekatere države v razvoju in gospodarstva v vzponu sicer zabeležili gospodarsko rast, a se še zmeraj spopadajo z visoko in rastočo stopnjo neenakosti; meni, da je potreben nov pristop, ki bo vključeval globalno upravljanje in se močno osredotočil na skladnost politik za razvoj ter zagotavljanje svetovnih javnih dobrin;
2. opozarja, da imajo razvojni cilji tisočletja sicer prednost, da so neposredni, a se ne dotikajo temeljnih strukturnih dejavnikov, ki povzročajo revščino in neenakost; poudarja, da mora imeti svetovni trajnostni razvojni okvir po letu 2015 preobrazbeno vlogo in obravnavati osnovne vzroke za revščino in neenakost, s čimer bi nadaljeval in dopolnjeval sedanje razvojne cilje tisočletja;

Torek, 25. november 2014

3. poudarja, da so bili razvojni cilji tisočletja, določeni leta 2000, izjemno uspešni v državah s srednjim dohodkom in državah v razvoju, vendar je bil napredek neenakomeren, tako med državami kot znotraj njih, zato je treba pravilno analizirati te rezultate ter pridobiti koristne izkušnje za oblikovanje svetovnega razvojnega okvira po letu 2015;

4. opominja, da so razvojni cilji tisočletja sicer pomembno vplivali na življenja ljudi, vendar ključna vprašanja, kot so kršitve človekovih pravic, neenakosti, tudi na področju spolov, oboroženi konflikti in terorizem, podnebne spremembe, neustrezna prehranska varnost, pomanjkanje lastninskih pravic, migracije, omejen dostop do zdravstvenih storitev in izobraževanja, demografske spremembe, omejeni viri, izguba biotske raznovrstnosti, korupcija, davčne goljufije in izogibanje plačilu davkov, nevzdržna rast, brezposelnost ter finančne in gospodarske krize še vedno pomenijo izjemno zapletene in medsebojno povezane izzive za naslednja desetletja, zaradi česar se pojavlja potreba po iskanju novih razvojnih poti, ki bi utegnile zagotoviti vključujoč in trajnosten razvoj za vse;

5. poudarja, da je okoljska trajnost najpomembnejši izziv, saj lahko neuspeh ogrozi vse razsežnosti človekovega razvoja; opozarja predvsem, da okoljska degradacija v precejšnji meri ovira uresničevanje cilja izkoreninjenja skrajne revščine in lakote; opozarja na primer, da so vztrajne neenakosti in boji za redke vire nekateri od ključnih vzrokov konfliktov, lakote, negotovosti in nasilja, ti pa so po drugi strani ključni dejavniki, ki zavirajo človekov razvoj in prizadevanja za doseg trajnostnega razvoja;

6. poudarja, da bi se moral novi okvir učinkovito odzvati na te izzive in obravnavati pomembna vprašanja, kot so spoštovanje dostojanstva vsakega človeka, pravičnost, enakopravnost, dobro upravljanje, demokracija, pravna država, mir in varnost, podnebne spremembe, obvladovanje tveganja nesreč in povečevanje odpornosti, ohranjanje biotske raznovrstnosti, vključujoč in trajnostni razvoj, lastninske in zemeljske pravice, zdravstveno in socialno varstvo, izobraževanje, raziskave in inovacije ter pravice žensk, otrok, mladostnikov in manjšin;

7. poudarja dejstvo, da mora biti novi razvojni okvir univerzalen in uporaben v vseh državah, tudi državah članicah EU, zato mora biti relevanten in pravičen tako za razvite države kot za države v razvoju, pri čemer pa mora upoštevati tudi različne nacionalne okoliščine, zmogljivosti, politike in prednostne naloge; poudarja, da je treba nove pristojnosti in odgovornosti enakopravno in pravično razdeliti med vse države; poziva EU, naj navede konkretne ukrepe in zaveze, s katerimi bi se na nacionalnem in mednarodnem prizorišču odzvali na načelo univerzalnosti;

8. poudarja, da mora biti vzajemna odgovornost in preglednost na vseh ravneh osnova novega razvojnega okvira, in meni, da je pri izvajanju okvira pomembno zagotoviti odgovornost nacionalnih vlad in drugih akterjev, tudi zasebnega sektorja;

9. poziva EU, naj dejavno vodi postopek opredelitve enotnega, celovitega in integriranega svetovnega razvojnega okvira po letu 2015, in pozdravlja soglasje o tem, da mora novi svetovni razvojni program okrepiti sredstva za izvajanje in obnoviti svetovno partnerstvo za trajnostni razvoj;

II. Potreba po obnovljenem svetovnem partnerstvu ter odločnem in enotnem stališču EU

10. poziva EU, naj prevzame dejavno vlogo pri vzpostavljanju novega svetovnega partnerstva, pri katerem bodo sodelovale vse države, tudi gospodarstva v vzponu, in vsi ustrezni deležniki, vključno z zasebnim sektorjem, organizacijami civilne družbe, lokalnimi organi in nacionalnimi parlamenti;

11. poziva EU, naj v prihajajočih medvladnih pogajanjih zavzame odločno, dosledno in enotno stališče, pri tem pa upošteva prednostne naloge, navedene v tej resoluciji;

Torek, 25. november 2014

12. podpira zaključke odprte delovne skupine ZN; kljub temu meni, da bi bilo mogoče okvir, opredeljen v zaključkih te skupine, nenazadnje razdeliti na dele, obenem pa ohraniti ravnovesje med izkoreninjanjem revščine in bojem proti neenakostim ter tremi razsežnostmi trajnostnega razvoja, in sicer niti na račun pristopa, temelječega na pravicah, niti na račun ambicioznejših in inovativnejših ciljev;

13. poudarja, da bi moral novi svetovni okvir vključevati ustrezno institucionalno arhitekturo, obravnavati osrednje cilje izkoreninjenja revščine, boja proti neenakosti in spodbujanja trajnostnega razvoja in vsebovati jasne smernice za nadzor nad izvajanjem, navedena arhitektura pa bi morala obravnavati tudi kompleksne dejavnike in medsebojne povezave med različnimi deli prihodnjega okvira;

14. meni, da je usklajenost politik za trajnostni razvoj osrednje orodje za izvajanje okvira po letu 2015; v zvezi s tem poziva EU, naj zagotovi, da bo s potrebnimi smernicami, ocenami učinkov ter mehanizmi spremljanja in poročanja vključila usklajenost politik za trajnostni razvoj v okvir;

15. poudarja, da univerzalnost svetovnega razvojnega programa po letu 2015 zahteva večjo predanost EU in držav članic; poudarja, da se morajo novi trajnostni razvojni cilji iz svetovnega okvira odražati v zunanji in notranji politiki EU;

III. Prednostna področja

16. opozarja, da mora izkoreninjenje revščine zraven obravnave prepletajočih se stebrov ekonomske, ekološke in socialne trajnosti in okrepljenega svetovnega partnerstva ostati glavna prednostna naloga svetovnega razvojnega programa po letu 2015;

Izkoreninjenje revščine, boj proti neenakosti in trajnostni razvoj

17. poudarja, da bi moralo biti izkoreninjenje revščine in boj proti neenakosti skupaj s trajnostnim razvojem osnovni motiv svetovnega razvojnega okvira po letu 2015; poudarja, da mora biti okvir osredotočen na ljudi in z uporabo na pravicah temelječega pristopa obravnavati pomanjkanje pravičnosti, da bi zmanjšali neenakosti med državami in znotraj njih, kar je ena osrednjih prednostnih nalog v novem okviru;

18. meni, da neenakost ovira razvoj in prizadevanja za zmanjševanje revščine; poudarja, da je mogoče izkoreninjenje revščine, enakost in trajnostni razvoj doseči le, če se upoštevajo vse ranljive skupine ter spodbuja pravičen dostop, trajnostna uporaba virov in dobro upravljanje; poziva EU in njene države članice, naj v novem okviru podprejo trajnostni razvojni cilj 10 kot samostojni cilj, kakor je predlagala odprta delovna skupina ZN;

19. poudarja, da je treba, če želimo, da okvir dejansko prinese spremembo, določiti cilj za izkoreninjenje skrajne revščine na ravni 2 dolarja dnevno;

20. poudarja dejstvo, da bi moral prihodnji okvir obravnavati večrazsežnostne vidike revščine in neenakosti, ki presegajo pomanjkanje dohodka, a vključujejo dostojnost ljudi in vse druge njihove razsežnosti, tudi socialno; poudarja, da revščine ne gre ocenjevati zgolj glede na dohodek, temveč tudi v povezavi s kazalniki dobrega počutja, ne le BDP;

21. priporoča, da se zagotovi podpora oblikovanju države z večjo splošno in/ali sektorsko pomočjo, pogojeno z merili dobrega upravljanja;

22. poudarja, da je bila z liberalizacijo pogajalska moč delavcev v povečini globaliziranem gospodarstvu zmanjšana, to pa po drugi strani ogroža uresničevanje pravic, navedenih v Splošni deklaraciji o človekovih pravicah in agendi za dostojno delo; ustrezno poziva EU, naj strategijo trgovinske politike oblikuje tako, da bo ohranila in zaščitila visoke socialne in okoljske standarde, obenem pa preprečevala vsakršno obliko socialnega in okoljskega dampinga;

Torek, 25. november 2014

23. poudarja, da je med dobrim upravljanjem, trajnostno razvojno rastjo in zmanjšanjem družbenih neenakosti pomembna medsebojna povezava; poudarja, kako pomembno je spodbujati enake priložnosti in pravice ter socialni dialog; poziva k širši opredelitvi revščine, ki ne bi temeljila zgolj na BDP, temveč bi zajemala širše ukrepe s področja napredka in dobrega počutja;

24. poudarja, kako pomemben je z gospodarskega in socialnega vidika močan, stabilen srednji razred; poudarja, da je treba srednji razred tesneje vključiti v politični proces in tako spodbujati vključujočo rast;

25. poziva k spodbujanju ekološko trajnostnega razvoja v vseh državah, tako razvitih kot tistih v razvoju, in sicer s trajnostno uporabo obnovljivih naravnih virov in varstvom okolja;

26. poudarja, da je treba spodbujati trajnostni razvoj z iskanjem ravnovesja pri regionalnem razvoju, s spodbujanjem razvoja manjših krajev in mest ter s preprečevanjem prekomerne rasti velikih mest;

Pristop na podlagi človekovih pravic

27. pozdravlja vključitev spodbujanja pristopa na podlagi človekovih pravic, osredotočenega na ljudi, v trajnostne razvojne cilje, ki jih je predlagala odprta delovna skupina ZN; vendar izraža zaskrbljenost zaradi dejstva, da doslej še ni bil sprejet bolj ambiciozen pristop, in poudarja, da je tak pristop bistven za odpravo izvora revščine, socialne izključenosti in neenakosti;

28. poudarja univerzalnost, neločljivost in medsebojno odvisnost človekovih pravic za vse, in sicer brez kakršne koli diskriminacije, začenši s temeljno pravico do dostojnosti vseh ljudi, pri čemer je treba posebno pozornost nameniti človekovim pravicam žensk in deklet, vključno s spodbujanjem splošnega dostopa do spolnega in reproduktivnega zdravja in pravic, pa tudi zaščito in spoštovanjem pravic migrantov in manjšin, tudi skupine LGBTI in ljudi, ki živijo z virusom HIV; poudarja, kako pomembno je v novem okviru spoštovati in spodbujati pravice invalidov;

29. poziva EU, naj poudari pomen namenjanja prednosti sprejetju in izvajanju primerne pravne okvira v agendi za obdobje po letu 2015 ter dejstvo, da bi se morale nacionalne in lokalne politike boriti proti korupciji in nekaznovanosti, pri tem pa zagotoviti dostop do nepristranskih in neodvisnih pravosodnih institucij in učinkovitih rešitev za kršitev človekovih pravic, zlasti marginaliziranim skupinam, in poskrbeti za zaščito zagovornikov človekovih pravic; poudarja, da mora svetovni razvojni okvir po letu 2015 zagotoviti dobro upravljanje, demokracijo in načela pravne države;

30. poziva EU, naj podvoji prizadevanja, da bi med prihajajočimi medvladnimi pogajanjmi zagotovila, da bosta pristop na podlagi človekovih pravic in pravica do razvoja postala temeljni zasnovi svetovnega razvojnega okvira po letu 2015 in da bodo osrednji stebri pristopa na podlagi človekovih pravic, torej univerzalnost in neločljivost, nediskriminacija in enakost, odgovornost in načela pravne države, sodelovanje in vključevanje, del oblikovanja, izvajanja in spremljanja razvojnega okvira po letu 2015; poudarja, kako pomembno je v novem okviru ohraniti trajnostni razvojni cilj 16 kot samostojni cilj, kakor je predlagala odprta delovna skupina ZN;

Preprečevanje konfliktov, obnova po konfliktih, izgradnja miru in spodbujanje trajnega miru

31. meni, da bi moral svetovni razvojni okvir po letu 2015 ustrezno odražati novi sporazum za posredovanja v nestabilnih državah ter cilje izgradnje miru in oblikovanja države, dogovorjene v Busanu; poudarja, da je treba v novem okviru posebno pozornost posvetiti nestabilnim državam; pozdravlja dejstvo, da je spodbujanje miroljubnih družb ena prednostnih nalog EU in da se razvija kot pomemben element novega okvira; meni tudi, da je nujno vzpostaviti strukturno, intenzivno in dolgoročno partnerstvo, ki daje prednost reformi varnostnega sektorja ter vzpostavitvi načel pravne države in demokratičnih institucij;

Torek, 25. november 2014

32. poudarja, da mora novi okvir obravnavati osnovna gonila konfliktov in nestabilnosti; poziva evropske institucije, naj vzpostavijo odzivnejše postopke v razmerah po konfliktih in sprejmejo strategijo, s katero bo lahko razvojna pomoč čim bolj učinkovito uresničevala varnostne cilje;

33. ostro obsoja odsotnost kazenskega pregona in izrekanja kazni v konfliktnih območjih, zlasti ko gre za spolno nasilje nad ženskami in dekleti; poudarja, da je treba v novem svetovnem okviru okrepiti prizadevanja za zaščito civilistov v oboroženih spopadih, izboljšati dostop do psihološke pomoči, zlasti za ženske in otroke, in okrepiti povezavo med pomočjo, rehabilitacijo in razvojem;

34. priznava pomemben prispevek žensk pri prizadevanjih za preprečevanje konfliktov in vzpostavljanje miru, zato poziva k spodbujanju resolucije varnostnega sveta ZN 1325, da bi zagotovili udeležbo žensk pri reševanju konfliktov in izgradnji demokracije;

Blažitev podnebnih sprememb, varstvo okolja in zmanjševanje tveganja nesreč

35. meni, da je treba blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje učinkovito, vidno in ambiciozno vključiti v svetovni razvojni okvir za obdobje po letu 2015, in sicer kot medsektorsko vprašanje; podpira široko paleto ukrepov za obravnavo posledic podnebnih sprememb in zagotavljanje boljše prihodnosti novi generaciji, vključno s postopno ukinitvijo subvencij, ki škodujejo okolju; poudarja, da je treba posebno pozornost nameniti trajnostni energiji, saj je osrednjega pomena za blažitev podnebnih sprememb;

36. poudarja, da postopek vključevanja ne sme povzročiti preusmeritve uradne razvojne pomoči v podnebne politike, ki ne zagotavljajo neposrednega zmanjševanja revščine;

37. meni, da se številne revne skupnosti že soočajo s posledicami podnebnih sprememb, čeprav so najmanj krive zanje; poudarja, da je nujno treba sprejeti ukrepe za zmanjšanje emisij, pri tem pa se osredotočiti na brezogljicne strategije; poudarja, da bi bilo mogoče s premikom k energetske učinkovitosti in na obnovljivih virih temelječemu gospodarstvu doseči napredek pri izkoreninjenju revščine; meni, da bi EU morala podpirati splošni dostop do obnovljivih, zanesljivih in cenovno dostopnih energetskih storitev;

38. pozdravlja dejstvo, da sta blažitev podnebnih sprememb in trajnostna uporaba naravnih virov, vključno z ohranitvijo oceanov in morij ter biotske raznovrstnosti in gozdov, trdno zasidrana v dokumentu z rezultati odprte delovne skupine;

39. poudarja, kako pomembno je v novi okvir vključiti humanitarno pomoč, izgradnjo zmogljivosti, preprečevanje in participativne ukrepe po pristopu od spodaj navzgor, da bi učinkovito zmanjšali tveganje nesreč in povečali odpornost; poudarja, da je treba okrepiti mednarodno pomoč, usklajevanje in vire za odzivanje, reševanje in obnovo v razmerah po nesreči;

40. priznava pomemben prispevek žensk k trajnosti, zato poziva k vključitvi vidika enakosti spolov v okoljske in podnebne politike, da bi zmanjšali neenakost med spoloma, kadar gre za dostop do virov za prilagajanje podnebnim spremembam in nadzor nad njimi;

Prehranska varnost, prehrana, trajnostno kmetijstvo, boj proti degradaciji zemljišč, voda in komunalna infrastruktura

41. pozdravlja dejstvo, da sta se v dokumentu z rezultati odprte delovne skupine prehranska in hranilna varnost uvrstili med prednostne naloge za novi svetovni razvojni okvir, in pozdravlja vključitev samostojnega cilja, ki je končati lakoto, zagotoviti prehransko varnost in izboljšano prehrano ter spodbujati trajnostno kmetijstvo; priznava posebne potrebe kmetovalk na področju prehranske varnosti, ki jih je treba upoštevati pri oblikovanju novega okvira;

Torek, 25. november 2014

42. poudarja, kako pomembno je obravnavati povezave z večjo storilnostjo trajnostnega kmetijstva in ribištva, saj bi s tem zmanjšali izgube in tratenje hrane ter zagotovili pregledno upravljanje naravnih virov in prilagoditev podnebnim spremembam;

43. poudarja, da varnost zemljiške posesti za male pridelovalce, ki upoštevata tradicionalne pravice za uporabo zemlje, spodbuja lokalna gospodarstva in povečuje prehransko varnost;

44. poziva, da je treba preseči okvire prehranske varnosti, in meni, da je hrana temeljna človekova pravica, zato želi zastaviti jasn cilj „ničelne lakote“ in do leta 2025 rešiti problematiko lakote; poudarja, da se morajo prizadevanja za izkoreninjenje lakote in podhranjenosti, pa tudi pojava skrite lakote, osredotočati posebej na otroke in doječe matere;

45. poudarja, kako pomembno je v vseh državah izvajati zaveze Rio+20 glede degradacije zemljišč in smernice organizacije FAO o pravici do hrane in zemljiške posesti; prav tako izpostavlja pomen svetovnega dobrega upravljanja pri preprečevanju prilaščanja zemljišč;

46. poudarja, da je treba okrepiti dobro upravljanje v zemljiškem sektorju in zaščititi zemljišča pred čedalje večjim tveganjem, da si jih prilastijo konzorciji podjetij;

47. izpostavlja pomen obravnavanja splošnega dostopa do varne pitne vode, komunalne infrastrukture in celostnega gospodarjenja z vodo; poudarja, da je treba z ukrepi zmanjšati uporabo nevarnih kemikalij ter preprečevati onesnaženja;

Zdravstvo in izobraževanje

48. meni, da je zdravstveni sektor ključen za gospodarski in socialni razvoj družb; zato poziva EU, naj se v novem svetovnem okviru osredotoči na spodbujanje pravičnega, univerzalnega in trajnostnega zdravstvenega varstva, pri tem pa poseben poudarek nameni cenovno dostopnima zdravju in negi mater in otrok, vključno z ambicioznim ciljem izkoreninjenja smrti mater, novorojenčkov in otrok, ki bi jih bilo mogoče preprečiti, prav tako pa naj konča epidemije aidsa, tuberkuloze, malarije in drugih nalezljivih bolezni;

49. priznava zdravje kot človekovo pravico; poudarja, kako pomembno je izboljšati splošni dostop do higiene in izjemno kakovostne zdravstvene nege in kritja, vključno s spolnimi in reproduktivnimi zdravstvenimi storitvami; poziva EU, naj poseben poudarek nameni preprečevanju izključevanja in diskriminacije najbolj ranljivih skupin na področju zdravstvenih sistemov;

50. poudarja, kako pomembno je še naprej izboljševati dostop do vode, sanitarne oskrbe in higiene, saj gre za medsektorsko vprašanje, ki vpliva na uresničevanje drugih ciljev v programu za obdobje po letu 2015, vključno z zdravjem, izobraževanjem in enakostjo spolov;

51. poudarja, da je izobraževanje osrednjega pomena pri razvoju samozadostnih družb; meni, da je treba v novi svetovni razvojni okvir vključiti dostop do vseh stopenj kakovostnega izobraževanja in da mora okvir obravnavati tudi vprašanje dostopa do izobraževanja v izrednih in kriznih razmerah; poudarja, da je treba pri celotnem izvajanju državljskih in političnih pravic spodbujati participativno državljanstvo ter oblikovati na znanju temelječe in inovativne družbe;

52. poziva Komisijo, naj spodbuja prednostno nalogo odprave neenakosti pri dostopu do zdravstva in izobraževanja v okviru za obdobje po letu 2015 ter naj vključi posebne ukrepe, s katerimi bo dosegla prikrajšane posameznike in skupine, za katere obstaja tveganje diskriminacije;

Torek, 25. november 2014

Osrednja vloga žensk v svetovnem razvojnem okviru po letu 2015

53. pozdravlja dejstvo, da sta krepitev vloge žensk in deklet ter pomen enakosti spolov v dokumentu z rezultati odprte delovne skupine priznana kot prednostni nalogi, pri čemer se upošteva tudi osrednja vloga žensk v novem svetovnem razvojnem okviru; poziva EU in njene države članice, naj podprejo poziv odprte delovne skupine v zvezi s samostojnim ciljem enakosti spolov, obenem pa naj zagotovijo vključitev tega vprašanja v vse cilje ter spodbujajo vključevanje ambicioznih ciljev v zvezi s pravicami žensk in deklet in izboljšano izvajanje teh ciljev;

54. poudarja, kako pomembno je v novi okvir vključiti odpravo vseh oblik diskriminacije žensk in deklet ter nasilja nad njimi; poudarja, kako pomembno je odpraviti vse diskriminatorne zakone in prakse; poziva EU, naj kot eno glavnih prednostnih nalog na področju človekovih pravic v novem svetovnem okviru določi odpravo vseh vrst nasilja, na primer domačega nasilja, trgovine z ljudmi, spolnega izkoriščanja in nadlegovanja, in vseh škodljivih praks, vključno s porokami otrok, zgodnjimi in prisilnimi porokami ter pohabljanjem ženskih spolnih organov;

55. meni, da bi moral svetovni program za obdobje po letu 2015 posredovati jasno sporočilo v zvezi z udeležbo žensk pri procesih sprejemanja odločitev;

56. poudarja, kako pomembno je ženskam in moškim povsod zagotoviti enak dostop do zaposlitev in enako plačilo za delo enake vrednosti; priznava, da je treba varovati pravico žensk z otroki, da ostanejo istočasno zaposlene;

57. poudarja, kako pomembno je izboljševati dostop deklet do vseh ravni izobraževanja in odpravljati prepreke, ki zaradi spola onemogočajo učenje;

58. poudarja, kako pomembno je zagotoviti splošni dostop do zdravstvenih storitev, na primer za načrtovanje družine, vključno s spolnim in reproduktivnim zdravjem in pravicami;

59. poudarja, da je treba vzpostaviti posebno ureditev, ki bo učinkovito ščitila migrantke, in priznava, kako pomembno je, da se ženske selijo in vključujejo v nove kulture;

Vključujoča in trajnostna rast, zaposlovanje in ustvarjanje dostojnih delovnih mest

60. poudarja, da je vključujoča in trajnostna gospodarska rast, ki jo spremljajo ustvarjanje dostojnih delovnih mest, učinkovita raba virov, katere cilj je premik proti bolj trajnostnemu modelu porabe in proizvodnje, in blaženje podnebnih sprememb, ključna za uspeh okvira za obdobje po letu 2015; meni, da bo določanje kvalitativnih kazalnikov bistveno za spremljanje stopnje, do katere je napredek v razvoju vključujoč in trajnosten, in obsega, v katerem se upoštevajo potrebe najbolj prikrajšanih in ranljivih skupin;

61. poudarja, da je bistveno spremljati, v kolikšni meri gospodarski razvoj vključuje najbolj prikrajšane in ranljive skupine in v kolikšni meri plače ohranjajo korak s povečanjem storilnosti; opozarja, da je odgovornost države državljanom svojim zagotavljanjem osnovne socialne storitve, s čimer se prav tako prispeva k izkoreninjenju revščine; meni, da je v državah v razvoju nujno treba opredeliti najnižje stopnje socialnega varstva in urediti minimalne plače;

62. poziva EU, naj spodbuja okolje, v katerem bodo uspevali podjetništvo, trgovina, naložbe in inovacije, kar bo spodbudilo zmanjšanje neenakosti in bo usmerjeno h krepitvi socialne pravičnosti;

63. poudarja, da je treba v novem svetovnem razvojnem okviru odpraviti delo otrok;

Torek, 25. november 2014

64. poziva k oblikovanju novega svetovnega okvira, ki bo ustvaril bolj pravično in trajnostno trgovinsko shemo, temelječo na dialogu, preglednost in spoštovanju ter bo stremel k večji pravičnosti v mednarodni trgovini; meni, da je pravična trgovina primer uspešnega partnerstva, ki vključuje več zainteresiranih strani po svetu v različnih fazah vzdolž dobavne verige in prikrajšanim proizvajalcem, zlasti ženskam, zagotavlja dostop do trga. jamči trajnostne možnosti preživetja, spoštuje delovne standarde, odpravlja delo otrok in spodbuja okoljsko trajnostne prakse kmetovanja in proizvodnje;

65. poudarja, da mora novi svetovni okvir spodbujati splošen, pregleden, na pravilih temelječ, odprt, nediskriminatoren in pravičen večstranski trgovinski sistem pod okriljem STO; poziva EU, naj ponovno razmisli o svoji strategiji za politike trajnostnega razvoja, vključno s pravično trgovino;

66. poziva k podpori razvoju zelenih pobud, kot je ustvarjanje zelenih delovnih mest;

67. poudarja, kako pomembno je v novem svetovnem okviru obravnavati brezposelnost mladih;

Zasebni sektor

68. poudarja, da je lahko zasebni sektor osrednje gonilo vključujoče in trajnostne rasti, če se upoštevajo najpomembnejša razvojna načela, kot so človekove pravice, pravice delavcev, odgovornost gospodarskih družb in mehanizmi preglednosti, socialni dialog in odgovornost do okolja; poziva EU, naj podpre vzpostavitev regulativnih sistemov, s katerimi bi skrajšali upravne postopke, spodbujali dobro upravljanje, napovedali boj podkupovanju in korupciji ter spodbujali ustvarjanje delovnih mest; vztraja pri tem, da je treba s pravno zavezujočimi predpisi izboljšati družbeno odgovornost multinacionalnih podjetij; meni, da bi moral biti zasebni sektor pod temi pogoji ključno gonilo vključujočega in trajnostnega gospodarskega razvoja;

69. poziva k preglednim in pravičnim pravilom pri dostopu do lokalnih in mednarodnih trgov, ki bi vsem deležnikom omogočala enake možnosti;

70. poudarja, da bi morala biti družbena odgovornost gospodarskih družb pomemben element novega okvira;

71. poziva EU, naj zagotovi, da bodo vsi tokovi pomoči za zasebni sektor upoštevali načela razvojne učinkovitosti, in poskrbi, da bo cilj zasebnega sektorja v državah v razvoju odpraviti revščino med ljudmi;

72. pozdravlja priporočilo Sveta, naj se več pozornosti nameni podpori malim in srednjim podjetjem, in sicer z vzpostavitvijo ugodnega ozračja za lastnike malih podjetij ter poenostavitvijo dostopa do financ in usposabljanja;

73. podpira predvsem nadaljnji razvoj pobude za socialno podjetništvo na področju razvojnega sodelovanja; poziva k oblikovanju novih orodij, ki bi podpirala boljše sodelovanje med malimi in srednjimi podjetji v razvitih državah ter tovrstnimi podjetji v državah v razvoju;

74. poziva EU, naj v programu za obdobje po letu 2015 nameni prednost davčni pravičnosti in uporabi nacionalnih virov, saj bi morali odigrati pomembno vlogo pri preobrazbi družbe, izkoreninjenju revščine in zmanjševanju neenakosti;

Civilna družba

75. priznava, da je v novem okviru potreben participativen pristop, ki bi moral združevati akterje z vseh ravni, ter poudarja, kako pomembno vlogo imajo organizacije civilne družbe, vključno z organizacijami žensk, ko gre za osrednjo vlogo žensk v svetovnem razvoju, saj omogočajo razvoj in spodbujajo univerzalnost, enakost, vključenost, odgovornost in preglednost; poudarja, kako pomembno je s temi organizacijami na kraju samem vzpostaviti dialog in poenostaviti neposredno sodelovanje ljudi in skupnosti;

Torek, 25. november 2014

76. poudarja, da imajo organizacije civilne družbe posebno vlogo pri spodbujanju načel pravne države, pravičnosti, človekovih pravic in demokratičnih načel, predvsem v državah, kjer je izgradnja države še v povojih, zmogljivost vlade pa omejena;

Lokalni organi in nacionalni parlamenti

77. poudarja, kako pomembno je vključiti lokalne organe in nacionalne parlamente v razvojno načrtovanje, izvajanje ter tokove finančne pomoči; poudarja, da bi bil za to potreben resnično participativen proces, udejanjen zgodaj v razvojni fazi, in da bi bilo treba ob upoštevanju tega priznati in okrepiti decentralizirano javno pomoč;

IV. Mobilizacija finančnih sredstev

78. poziva države članice, naj izpolnijo svojo obveznost in vsaj 0,7 % BND namenijo za uradno razvojno pomoč, od tega vsaj 0,2 % najmanj razvitim državam in drugim izjemno ranljivim državam; poziva EU, naj ubere skladen in celovit mednarodni pristop do financiranja po letu 2015; ponovno poudarja, da je treba še naprej tesno sodelovati z drugimi donatorji pri razvoju nadaljnjih inovativnih finančnih mehanizmov, kot je davek na finančne transakcije;

79. poudarja, kako pomembno je spoštovati načelo lastništva v okviru razvoja; poudarja, da je treba okrepiti politični dialog med donatorji in državami partnericami;

80. opozarja Komisijo in države članice, da mora uradna razvojna pomoč ostati hrbtenica evropske politike razvojnega sodelovanja za izkoreninjenje revščine;

81. poziva EU, naj oceni mehanizme združevanja ter zagotovi, da bodo pregledni in odgovorni ter bodo vidno vplivali na trajnostni razvoj; poziva Komisijo, naj objavi smernice, temelječe na usklajenih strategijah za zmanjševanje revščine;

82. ponovno poziva, da se pri financiranju razvoja med prednostne naloge uvrsti boj proti korupciji, pranju denarja, davčnim goljufijam in izogibanju plačilu davkov, davčnim oazam, nezakonitim tokom kapitala in škodljivim davčnim strukturam; opozarja, da so države v razvoju po ocenah v zadnjem desetletju zaradi nezakonitih finančnih tokov izgubile približno 6 bilijonov ameriških dolarjev, kar precej presega tokove uradne razvojne pomoči v tem obdobju, zato poudarja, kako pomembno je povečati preglednost in svetovno dobro upravljanje;

83. poziva EU, naj olajša javno-zasebna partnerstva, kjer je to mogoče, in nameni prednost povezovanju izkušenj, strokovnega znanja in upravnih sistemov zasebnega sektorja v partnerstva z javnimi viri;

84. poziva EU, naj še naprej podpira države v razvoju pri prizadevanjih za povečanje mobilizacije javnih in zasebnih domačih sredstev ter jim pomaga pri uvedbi pravičnih in trajnostnih davčnih sistemov, s katerimi bi zmanjšali revščino in odvisnost od pomoči;

V. Kazalniki in odgovornost

85. poudarja, da so dostopni in razčlenjeni zanesljivi podatki ključni za pripravo ustreznih politik glede novega okvira in za zagotovitev odgovornosti vlad in mednarodne skupnosti;

Torek, 25. november 2014

86. poudarja potrebo po trdnih mehanizmih odgovornosti, s katerimi bi zagotovili, da tako razvite države kot države v razvoju izpolnjujejo svoje obveznosti, ter se učinkovito spoprijeli z izzivi na področju revščine in trajnosti, ki jih bo obravnaval okvir za obdobje po letu 2015; poudarja, da mora okvir temeljiti na dokazih in vključevati finančne cilje ter odporne mehanizme za spremljanje in odgovornost na vseh ravneh; opozarja, da bi morali mehanizmi za spremljanje zajemati postopek pregleda, temelječ na odprtosti in preglednosti;

o

o o

87. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, generalnemu sekretarju Združenih narodov in predsedniku odprte delovne skupine za trajnostne razvojne cilje.

Torek, 25. november 2014

P8_TA(2014)0060

Zaposlovanje in socialni vidiki strategije Evropa 2020**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2014 o zaposlovanju in socialnih vidikih strategije Evropa 2020 (2014/2779(RSP))**

(2016/C 289/03)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 2 in 9 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 19. marca 2014 z naslovom „Ocena izvajanja strategije Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (COM(2014)0130),
 - ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 20. in 21. marca 2014,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. junija 2010 o strategiji Evropa 2020 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. novembra 2013 z naslovom Enotni trg za rast in delovna mesta: analiza napredka in preostale ovire v državah članicah – Prispevek k letnemu pregledu rasti 2014 (COM(2013)0785),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. novembra 2011 o Evropski platformi proti revščini in socialni izključenosti ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. julija 2014 o jamstvu za mlade ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju vprašanj Svetu in Komisiji o zaposlitvenih in socialnih vidikih strategije Evropa 2020 (O-000076/2014 – B8-0035/2014 in O-000077/2014 – B8-0036/2014),
 - ob upoštevanju predloga resolucije Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve,
 - ob upoštevanju členov 128(5) in 123(2) Poslovnika,
- A. ker je pri celostnem pristopu k strategiji Evropa 2020 poudarjeno načelo, da pametne, trajnostne in vključujoče rasti ni mogoče doseči, ne da bi izpolnili vseh pet krovnih ciljev;
- B. ker kljub celovitosti strategije Evropa 2020 na drugih področjih politike nista dovolj priznana socialni učinek fiskalne konsolidacije in potreba po ohranitvi ustrezne ravni socialnih naložb kot dejavnika za pospeševanje razvoja in rasti;
- C. ker EU zelo zaostaja pri izpolnjevanju krovnih ciljev strategije Evropa 2020, namreč zaposlovanje in odpravljanje revščine;
- D. ker od uvedbe strategije Evropa 2020 leta 2010 brezposelnost v nekaterih državah članicah vztrajno narašča, v celotni Uniji pa je leta 2014 dosegla zaskrbljujočo raven 10,1 %, saj je v Uniji brezposelnih 24,6 milijona oseb, prav tako pa narašča število revnih zaposlenih; ker so razmere v najbolj oddaljenih regijah še slabše, saj je povprečna stopnja brezposelnosti 24 %, povprečna brezposelnost mladih pa 51 % ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ UL C 236 E, 12.8.2011, str. 57.⁽²⁾ UL C 153 E, 31.5.2013, str. 57.⁽³⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0010.⁽⁴⁾ Eurostat, Četrtletni pregled razmer na področju zaposlovanja in socialnih razmer v EU, september 2014.

Torek, 25. november 2014

- E. ker se je število ljudi, ki jim grozi revščina ali socialna izključenost, od leta 2008 povečalo za 10 milijonov, tako da jih je že več kot 122,6 milijona oziroma vsaka četrta oseba; ker so tudi razlike med državami članicami vse večje; ker je povprečna stopnja tveganja revščine v EU 24,8 %, za otroke (do 18 let) pa 28 %, in ker od leta 2010, ko je bila uvedena strategija Evropa 2020, te vrednosti naraščajo;
- F. ker je stopnja revščine med invalidi 70 % višja od povprečja, deloma zaradi omejenega dostopa do zaposlitve;
- G. ker je treba zaposliti dodatnih 16 milijonov državljanov, da bi do leta 2020 dosegli cilj 75-odstotne zaposlenosti;
- H. ker se bo po zadnjih napovedih Komisije stopnja brezposelnosti v EU leta 2015 zgolj zanemarljivo znižala na 10,4 %;
- I. ker je visoka stopnja brezposelnosti v EU povezana s krčenjem njene industrije in proizvodnje;
- J. ker je treba nadaljevati reforme, da bi izpolnili zahteve državljanov glede zaposlovanja in socialnih vidikov;
- K. ker se razlika v stopnji zaposlenosti med državami članicami in regijami veča, kar vodi v delitev EU na jedro in obrobje ter grozi, da bo dolgoročno prišlo do večjih socialnih neravnovesij;
- L. ker v členu 174 Pogodbe o delovanju Evropske unije piše, da EU razvija in izvaja dejavnosti, ki vodijo h krepitvi njene ekonomske, socialne in teritorialne kohezije, tudi v regijah, ki so hudo in stalno prizadete zaradi neugodnih naravnih ali demografskih razmer;
- M. ker so nekatere države članice, da bi premagale krizo, ostro zarezale v svoje javne finance prav v trenutku, ko so se zaradi povečanja števila brezposelnih povečale potrebe po socialni zaščiti; ker so se sredstva za socialno varstvo v nacionalnih proračunih še bolj skrčila zaradi zmanjšanja vplačanih prispevkov, do česar je prišlo zaradi obsežne izgube delovnih mest ali zniževanja plač, kar resno ogroža evropski socialni model;
- N. ker je v regijah, ki so hudo prizadete zaradi neugodnih naravnih ali demografskih razmer, stopnja zaposlenosti pogosto nižja, težji pa je tudi dostop do javnih storitev, na primer izobraževanja in zdravstvenega varstva;
- O. ker je brezposelnost mladih vse bolj zaskrbljujoča, saj je dosegla kritično raven 23,3 % (povprečje na ravni EU leta 2013), medtem ko več kot 40 % mladih dela po pogodbi za določen čas, skoraj 25 % pa jih dela s skrajšanim delovnim časom;
- P. ker je za brezposelnost in brezposelnost mladih krivo tudi to, da ni učinkovitih ukrepov, s katerimi bi spodbujali javne naložbe na področju inovacij, raziskav in razvoja ter poklicnih kvalifikacij in spretnosti, s tem pa tudi gospodarsko rast in ekonomijo obsega;
- Q. ker je Komisija februarja 2013 sprejela sveženj o socialnih naložbah;
- R. ker so bila v okviru strategije Evropa 2020 na 13 držav članic naslovljena priporočila za posamezno državo, ki so se nanašala na spodbujanje zaposlenosti žensk;
- S. ker gre povečanje stopnje zaposlenosti žensk v nekaterih državah članicah v največji meri pripisati povečanju dela s skrajšanim delovnim časom; ker je v EU za polni delovni čas zaposlenih samo 53,5 % zaposlenih žensk; ker je bila leta 2012 stopnja zaposlenosti s krajšim delovnim časom pri ženskah 32,9 %, pri moških pa 8,4 %;

Torek, 25. november 2014

- T. ker Evropski socialni sklad podpira prizadevanja, da bi cilje strategije Evropa 2020 dosegli z ukrepi za boj proti brezposelnosti, s posebnim poudarkom na mladih; ker naj bi za doseg ciljev strategije Evropa 2020 uporabili naložbeni sveženj v vrednosti 300 milijard EUR, ki ga je obljubil Jean-Claude Juncker; ker bi bilo treba posebno pozornost nameniti zmanjšanju revščine in ustvarjanju kakovostnih delovnih mest;
- U. ker je Evropski svet v svojih sklepih z dne 27. junija 2014 poudaril, da je trenutna raven brezposelnosti v EU nesprejemljivo visoka, in zato oblikoval strateški program z močnim poudarkom na delovnih mestih, rasti in konkurenčnosti;
- V. ker si je EU zastavila, da bo dosegla svoje cilje glede predčasne opustitve šolanja, razlike med državami članicami na tem področju pa so kljub temu velike; ker se bo z zmanjšanjem stopnje predčasne opustitve šolanja povečala zaposljivost mladih;
- W. ker so se razlike v dohodkih povečale – leta 2012 je kar 20 % ljudi z najvišjimi dohodki zaslužiło 5,1-krat več kot 20 % ljudi z najnižjimi dohodki –, kar je še en pokazatelj vse večjih socialnih razlik znotraj držav članic in med njimi; ker zaradi večje neenakosti obstaja tveganje destabilizacije družbe v Evropi, s katerim se je treba spoprijeti z ukrepi, ki bodo spodbujali rast, na področju zaposlovanja in dostopa do javnega znanja ter prek ustvarjanja kakovostnih delovnih mest;
- X. ker bi bilo treba več pozornosti nameniti vključevanju načela enakosti spolov in politikam, ki se osredotočajo na ženske, da bi dosegli glavne cilje glede zaposlovanja in zmanjšanja revščine iz strategije Evropa 2020 ter odpravili trajno vrzel med spoloma glede brezposelnosti in revščine;
- Y. ker bodo demografski izzivi in staranje prebivalstva še naprej vplivali na zmožnost držav članic, da dosežejo cilje strategije Evropa 2020;
- Z. ker Komisija opozarja na makroekonomsko neravnotežje in razlike v delovanju trga dela v državah članicah, zlasti kar zadeva brezposelnost mladih;
- Aa. ker povečanje gospodarske rasti še ne zagotavlja dostojnejših delovnih mest in zmanjšanja revščine ali socialne neenakosti, potrebne so namreč tudi ustrezne politične odločitve za izpolnitev teh ciljev;
- Ab. ker kljub temu, da so socialna, zaposlitvena, fiskalna in gospodarska politika tesno povezane, Odbor za socialno zaščito, Odbor za zaposlovanje, Odbor za ekonomsko politiko in Ekonomsko-finančni odbor pri obravnavanju teh vprašanj zelo malo sodelujejo, kar ovira oblikovanje povezanih politik;
1. obžaluje, da se sedanje politike osredotočajo le na gospodarsko rast, ne priznavajo pa potrebe po vključujočem in trajnostnem pristopu na podlagi pravic; poudarja, da je treba učinke rasti razširiti na vso družbo, da bi postala trajnostna;

Torek, 25. november 2014

2. obžaluje, da so letni pregledi rasti in priporočila za posamezne države, ki so bila do zdaj sprejeta kot del letnih ciklov evropskega semestra, nezadostno usklajena s cilji strategije Evropa 2020 na področju zaposlovanja, zmanjševanja revščine in izobraževanja; obžaluje, da se ne upošteva pomen sistemov socialne varnosti kot glavnih instrumentov za stabilizacijo gospodarstva in družbe ter zmanjšanje revščine; zato poziva k odločnejšim prizadevanjem za vodenje in usklajevanje politik EU, da bi okrepili enotni trg, premagali ovire pri njegovem delovanju in izkoristili njegov potencial za povečanje pametne, trajnostne in vključujoče rasti ter ustvarjanje delovnih mest; poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo v prihodnjih priporočilih za posamezne države prednostna naloga uresničevanje ciljev strategije Evropa 2020;
3. je seznanjen z delom, ki poteka v času italijanskega predsedovanja na temo „onkraj vidika rasti“, in meni, da bi moralo to prispevati k pregledu strategije Evropa 2020; opozarja na svoje stališče v resoluciji z dne 8. junija 2011 o BDP in več –merjenje napredka v svetu, ki se spreminja ⁽¹⁾;
4. poziva k vključitvi načela primerjalnega učenja v strategijo Evropa 2020, ki naj se obvezno upošteva v politiki držav članic EU, zlasti na področju evropskega trga dela; to pomeni, da bi izvajali učinkovito spremljanje in beleženje modelov in metod dobre prakse v Evropi, poudarek pa bi bil na zmanjšanju stopnje brezposelnosti, zlasti med mladimi; na podlagi tega bi morali primerjati in razvrstiti ustrezne nacionalne zgleds, ugotovitve držav članic pa bi imele konkretne politične posledice;
5. poziva države, naj uporabijo ambicioznejše in konkretnejše pristope pri prenosu ciljev EU v svoje cilje na nacionalni ravni; zlasti poziva k razčlenitvi ciljev zaposlovanja, zmanjšanja revščine in izobraževanja glede na starost in spol, da bi olajšali primerjavo;
6. meni, da je doseganje ciljev ponovne industrializacije bistveno za konkurenčnost EU in da bi lahko s ponovnim zagonom resnične evropske industrijske politike spodbudili rast in ustvarjanje kakovostnih delovnih mest;
7. poziva k uvedbi prožnega dualnega sistema izobraževanja na nacionalni ali regionalni ravni in uvedbi učinkovite službe za zaposlovanje, ki bo tesno povezana z evropsko mrežo; poziva tudi k uresnitvi pravega vseživljenjskega učenja in merjenja na trgu dela, da bi izboljšali kvalifikacije starejših delavcev;
8. opozarja na pomen socialnih partnerjev za politiko trga dela ter poudarja, da bi morale biti posvetovanje z njimi sestavni del tega procesa; zato poziva Svet, Komisijo in države članice, naj okrepijo vključenost socialnih partnerjev, da bi zagotovili uspešno izvajanje strategije Evropa 2020;
9. poziva k vzpostavitvi platforme socialnih partnerjev, ki bo usklajevala interese delodajalcev in delojemalcev;
10. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da bo povečanje stopnje zaposlenosti vedno odraz novih kakovostnih delovnih mest v evropskem gospodarstvu;
11. obžaluje, da se stopnja zaposlenosti v določeni meri povečuje s prekarnimi oblikami zaposlitve, kot so pogodbe brez določenega delovnega časa, navidezna samozaposlitev in neprostovoljno delo s krajšim delovnim časom; izraža zaskrbljenost, da takšna delovna mesta delavcem ne zagotavljajo dostojnega življenja in ustreznih delovnih pravic;
12. poudarja, da je kakovost zaposlitve pomembna za zaposlovanje večjega števila ljudi in za to, da bi lahko delali dlje, kar pomeni, da je ključni dejavnik pri doseganju cilja glede zaposlovanja v okviru strategije Evropa 2020; zato poudarja, da bi morali biti kazalniki zaposlenosti usmerjeni ne le v število ljudi, ki najdejo zaposlitev, temveč tudi v kakovost dela, da bi prikazali celotno sliko nacionalnih trgov dela;

⁽¹⁾ UL C 380 E, 11.12.2012, str. 81.

Torek, 25. november 2014

13. meni, da bi morale vse države članice predložiti nacionalna poročila o letnem napredku pri doseganju ciljev strategije Evropa 2020; poleg tega poziva Komisijo, naj pripravi letno poročilo o napredku pri izvajanju strategije Evropa 2020 in izpolnjevanju vseh njenih glavnih ciljev;

14. pozdravlja, da so bili v letošnjem ciklu prvič pregledani ključni zaposlitveni in socialni kazalniki; poziva k vključitvi dodatnih kazalnikov, kot so raven revščine otrok, dostop do zdravstvenega varstva in brezdomstvo; poziva k dodatni analizi značilnosti skupin prebivalstva v državah članicah, ki živijo v revščini, da bi bila prizadevanja na podlagi politik bolj osredotočena; poziva države članice in EU, naj pregled uporablja kot mehanizem za zgodnje opozarjanje, da bi oblikovali ustrezne politike;

15. poziva, naj se naloge v okviru finančne in gospodarske strategije nujno uravnotežijo z močnimi socialnimi prednostnimi nalogami, s čimer bi zagotovili izvajanje socialne politike; poudarja, da bi morala biti vprašanja, povezana z zaposlovanjem in socialnimi vidiki, v okviru evropskega semestra enakovredna gospodarskim vprašanjem; poleg tega poziva k organizaciji skupnih srečanj med svetoma EPSCO in ECOFIN, da bi uskladila svoja stališča;

16. meni, da mora biti cilj, povezan z ustvarjanjem kakovostne zaposlitve in kakovostnih delovnih mest ter z učinkovito rabo virov, učinkovitejši in opaznejši v vodilnih pobudah strategije Evropa 2020, zlasti v pobudah Evropa, gospodarna z viri, Unija inovacij in Evropska digitalna agenda, ter v pobudah industrijske politike, med drugim z vključitvijo merljivih zaposlitvenih kazalnikov v ustrezne preglede kazalnikov;

17. meni tudi, da je pri pregledih, ki se bodo opravljali v prihodnosti, pomembno, da ključni zaposlitveni in socialni kazalniki sistematično razlikujejo med moškimi in ženskami;

18. poziva Evropski svet, naj čim prej dokonča reformo ekonomske in monetarne unije, zlasti s predhodno uskladitvijo večjih načrtov gospodarskih reform, z oceno njenih socialnih učinkov in s solidarnostnimi mehanizmi; poziva, naj se usklajevanje podpre s celovito predhodno in naknadno oceno vpliva na družbo in enakost spolov;

19. opozarja, da so se po podatkih Eurofunda stroški za mlade, ki niso zaposleni niti se ne izobražujejo ali usposablajo (izgubljeni dohodek, izgubljeni davčni prihodki ter večji izdatki za socialne transferje) v EU povečali z 153 milijard leta 2011 na 163 milijard leta 2012 in da bo po podatkih Mednarodne organizacije dela za reševanje težave brezposelnosti mladih v euroobmočju potrebnih 21 milijard EUR; zato meni, da je treba povečati financiranje EU, da bi dosegli cilj strategije Evropa 2020 glede 75-odstotne zaposlenosti; poudarja, da predčasno financiranje ne pomeni dodatnih sredstev in prinaša tveganje, da se bodo sredstva zagotavljala zlasti na začetku, ko so potrebe majhne, in se bodo porabila v času visokih potreb po financiranju, kar za upravičence projektov na terenu pomeni težavnejše in bolj nepredvidljivo delo; meni tudi, da so potrebne celovite in natančne smernice Komisije za države članice in njihove javne zavode za zaposlovanje glede upravičenosti njihovih programov v okviru pobude za zaposlovanje mladih;

20. verjame, da se morajo države članice bolje odzivati na potrebe trga dela, še zlasti z zagotavljanjem tesnih povezav med izobraževalnim sistemom in trgom dela;

21. poziva Komisijo, naj uskladi Evropski socialni sklad in druge evropske strukturne in investicijske sklade s političnimi prednostnimi nalogami strategije Evropa 2020, da bi okrepila njihovo vlogo finančnih stebrov te strategije;

22. poudarja, da je treba izvajanje jamstva za mlade spremljati tako, da bodo države članice lahko klicane na odgovornost za zaveze, ki so jih sprejele v priporočilu o jamstvu za mlade;

Torek, 25. november 2014

23. spodbuja države članice, da za uresničitev cilja 75-odstotne zaposlenosti izboljšajo vodstvena, upravljavka in podjetniška znanja med mladimi, da bi nova in zagonska podjetja lahko izkoristila nove trge in uresničila svoj potencial za rast ter da bi mladi lahko postali tudi delodajalci, in ne le zgolj delojemalci;

24. pozdravlja sprejetje programov v zvezi s pobudo za zaposlovanje mladih v nekaterih državah članicah; poudarja, da 6 milijonov EUR ne zadostuje za rešitev problema brezposelnosti mladih v EU; zato poziva Komisijo, naj reši vprašanje financiranja po koncu obdobja 2014–2015;

25. pozdravlja, da je novoizvoljeni predsednik Komisije Jean-Claude Juncker najavil obsežen program naložb za zmanjšanje brezposelnosti; poudarja, da so potrebne večje naložbe (v infrastrukturo, raziskave in razvoj, zelena delovna mesta, inovacije in dokončno vzpostavitev notranjega digitalnega trga), ki bodo usmerjene v ohranjanje delovnih mest in ustvarjanje novih v skladu z naložbami v okviru strategije Evropa 2020 in ki ne bodo upoštevale samo vložkov, temveč tudi dejanske učinke politike; poudarja, da bi lahko te naložbe za dolgoročneje koristi usmerili v visokokakovostno infrastrukturo za formalno in neformalno izobraževanje ter v odpravo ovir za izboljšanje enakega dostopa; spodbuja, da bi te naložbe povezali s konkretnimi zaposlitvenimi cilji in cilji, povezanimi z revščino, ker so za izpolnjevanje ciljev vključujoče družbe pomembne tudi naložbe na področjih, kot so kakovostne javne storitve;

26. poziva Komisijo in države članice, naj upoštevajo zlasti najbolj oddaljene regije, saj se tamkajšnji prebivalci zaradi naravnih značilnosti, ki jim niso v prid, kot so oddaljenost, geografska razdrobljenost, šibko gospodarstvo in naravne omejitve, soočajo z več neenakostmi glede dostopa do zaposlitvenih možnosti, delovne prakse in izobraževanja; poudarja, da so v teh regijah potrebni posebni okrepljeni mehanizmi za izvajanje programov naložb, da bi dosegli cilje strategije Evropa 2020 in sprostili potencial teh regij za gospodarski in socialni razvoj;

27. poziva države članice, naj se osredotočijo na sektorje z visokim potencialom za rast in ustvarjanje delovnih mest, kot so zeleni sektor, beli sektor in IKT;

28. priporoča, naj se novi program naložb, ki bo namenjen boju proti brezposelnosti, osredotoči na boj proti brezposelnosti mladih, ki je danes eden najresnejših problemov v EU; v ta namen bi bilo treba nameniti dodatna sredstva za program Erasmus za mlade podjetnike, da bi bolj učinkovito podpirali podjetništvo in mobilnost mladih kot konkreten način boja proti njihovi brezposelnosti, revščini in socialni izključenosti;

29. poziva Svet, Komisijo in države članice, naj v okvir strategije Evropa 2020 vključijo vprašanje enakosti spolov, da bi merili napredek pri zmanjšanju razlik med spoloma pri zaposlovanju in da bi se politični ukrepi v letnem pregledu rasti vključili v priporočila za posamezne države;

30. ponovno poziva k izvajanju svežnja socialnih naložb, vključno s: sporočilom o socialnih naložbah za rast in kohezijo; priporočilom z naslovom „Vlaganje v otroke – prekinimo krog prikrajšanosti“; delovnimi dokumenti služb Komisije o demografskih in socialnih trendih, o dejavnem vključevanju oseb, izključenih s trga dela, o socialnih storitvah splošnega pomena, o dolgoročni negi v starajočih se družbah, o boju proti brezdomstvu v Evropski uniji, o vlaganju v zdravje in o socialnem vlaganju v okviru evropskega socialnega sklada;

31. obžaluje, da so bili časovni načrt in postopki evropskega semestra vzpostavljeni tako, da ni bila predvidena formalna vloga Parlamenta v tem ciklu in zato ne bo imel dovolj časa za obravnavo pred spomladanskim zasedanjem Evropskega sveta;

Torek, 25. november 2014

32. poziva države članice, naj odpravijo nepotrebne upravne obremenitve in birokracijo za samozaposlene, mikropodjetja ter mala in srednja podjetja in olajšajo pogoje za ustanovitev zagonskih podjetij;

33. poudarja, da je treba davčno breme preložiti z dela na druge oblike vzdržne obdavčitve, da bi spodbujali rast in ustvarjanje delovnih mest;

34. poziva države članice in Komisijo, naj spodbujajo in izboljšajo mehanizme za mobilnost delavcev, zlasti Evropski portal za zaposlitveno mobilnost in javne zavode za zaposlovanje, da bi okrepili zaposlovanje mladih in tudi siceršnje zaposlovanje;

35. ugotavlja, da cilji strategije Evropa 2020 še niso doseženi, in meni, da bi bilo treba za njihovo doseganje uvesti odločnejše ukrepe za premostitev sedanjega zaostanka; poziva Komisijo, naj v sklopu vmesnega pregleda sproži postopek javnega posvetovanja za pregled evropskega semestra, da bi izboljšali njegovo učinkovitost in legitimnost, ker bi moral proces evropskega semestra pomagati pri uresničevanju strategije Evropa 2020;

36. obžaluje, da Evropski svet v svoji predhodni razpravi o oceni strategije Evropa 2020 dne 20. in 21. marca 2014 ni obravnaval krovnega cilja zmanjšanja revščine;

37. poziva Evropsko komisijo, naj razvije strategijo, ki bo s celostnimi ukrepi in ustreznimi socialnimi naložbami podprla države članice pri premagovanju brezdomstva;

38. poudarja, da veliko povečanje neenakosti, ki smo ji priča v EU in o kateri so države poročale v okviru semestra, pomeni veliko tveganje za demokracijo; opozarja na opozorila Mednarodnega denarnega sklada in Mednarodne organizacije dela, da bi lahko dodatno povečanje neenakosti v EU destabiliziralo našo družbo; ponovno poziva k ambicioznejšim ciljem ter natančnejšim in objektivnejšim oblikam merjenja, da bi zmanjšali neenakost, revščino in socialno izključenost tako v državah članicah kot med njimi, zlasti glede na vse večje socialne razlike v nekaterih državah članicah;

39. poziva države članice, naj sprejmejo nujne ukrepe in obrnejo trend rasti stopnje tveganja revščine in socialne izključenosti, da bi dosegli krovni cilj strategije Evropa 2020 in do leta 2020 rešili vsaj 20 milijonov ljudi pred tveganjem revščine in socialne izključenosti;

40. poziva države članice, naj zagotovijo dostop do trga dela in ustrezno socialno varnost tudi najranljivejšim članom družbe;

41. poziva Komisijo, naj sprejme konkretne nove ukrepe na področju izobraževalnih in inovacijskih politik, da bi okrepila medsebojno dopolnjevanje med rastjo in bojem proti neenakosti;

42. poziva, naj se pri vmesnem pregledu strategije Evropa 2020 določi podcilj za zmanjšanje revščine otrok;

43. zato poziva k uvedbi kazalnikov „revščine“, ki bi se uporabljali za merjenje ravni revščine v državah članicah, da bi prepoznali tiste, ki jim grozi izključenost;

44. vendar opozarja, da kazalnik revščine ni neposreden dokaz za dejansko socialno izključenost in zato poziva k izboljšanju merjenja zaznane socialne izključenosti, da bi bolje razumeli razloge zanjo in katere skupine so še posebej prizadete;

Torek, 25. november 2014

45. priznava, da so države članice odgovorne za doseganje ciljev strategije Evropa 2020 v skladu z načelom subsidiarnosti in da jih EU podpira pri njihovih ukrepih; meni, da v okviru tega procesa in prek medsebojnih pregledov in izmenjave najboljše prakse obstaja potencial za podporo držav članic pri izvajanju potrebnih strukturnih reform, za večjo prilagodljivost prožnost trga dela in zagotovitev pogojev, v katerih bi podjetja ustvarjala delovna mesta; vendar poudarja, da je pomembno pravočasno ukrepanje držav članic, saj bi imelo neukrepanje resne posledice v vsej EU; zahteva vključitev nacionalnih parlamentov ter lokalnih in regionalnih oblasti pri oblikovanju in izvajanju nacionalnih programov reform, tudi prek sistemov upravljanja na več ravneh;
46. obžaluje, da sprejeti večletni finančni okvir za obdobje 2014–2020 s proračunskimi sredstvi v višini 960 milijard EUR prvič pomeni neto zmanjšanje proračuna EU; meni, da večletni finančni okvir ni dovolj, da bi pomagal doseči zaposlitvene in socialne cilje strategije Evropa 2020; zato meni, da je vmesni pregled večletnega finančnega okvira izjemnega pomena za spremembo strateške usmeritve izdatkov EU v smeri gospodarskega okrevanja s številnimi delovnimi mesti;
47. opozarja na pomembno vlogo Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve pri spremljanju učinkovite porabe sredstev Evropskega socialnega sklada, vključno z 20 %, ki so na voljo za socialno vključevanje, in spremljanju, kako so države članice učinkovito uporabile ta vir naložb za doseganje ciljev strategije Evropa 2020;
48. poudarja, da mora biti spremljanje zaposlitvenih in socialnih ciljev bolj natančno in da je treba hitreje pripraviti primerljive statistike; zato poziva, da bi podatke o brezposelnosti in kazalnike o izpostavljenosti tveganju revščine ali socialne izključenosti zlasti na ravni NUTS 3 pridobivali v realnem času, da bi lahko ocenili razmere na nacionalnih trgih dela;
49. poziva Komisijo, naj ob vmesnem pregledu strategije Evropa 2020 določi poseben cilj na področju zaposlovanja mladih in/ali pripravi posebno integrirano smernico o zaposlovanju mladih;
50. poziva, naj konstruktivno posvetovanje s civilno družbo poleg posvetovanja s socialnimi partnerji postane sestavni del strategije Evropa 2020 na vseh ravneh postopka; poziva Komisijo, naj pripravi smernice za ta postopek;
51. poudarja, da resno posvetovanje s predstavniki civilne družbe ne bi povečalo le demokratične legitimnosti postopka ter možnosti, da bodo državljani sprejeli reforme in jih bo lažje izvajati, temveč bi lahko okrepilo tudi dokazno osnovo za oceno reform; zato bi morala biti letna konvencija proti revščini in socialni izključenosti boljje usklajena z evropskim semestrom;
52. poziva Komisijo, naj upošteva tudi rezultat potekajoče javne razprave, preden bo objavila konkretne predloge za vmesni pregled strategije; prav tako vztraja, da se je treba pred sprejetjem dokončnih odločitev posvetovati s Parlamentom;
53. poziva k močnim prizadevanjem za doseg ciljev glede podnebnih sprememb in energetske trajnosti, ker so bistveni za trajnostno in vključujočo rast;
54. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Komisiji, Svetu, nacionalnim parlamentom in Evropskemu svetu.
-

Sreda, 26. november 2014

P8_TA(2014)0063

Konferenca ZN o podnebnih spremembah 2014 – COP 20 v Limi v Peruju (1.-12. decembra 2014)**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2014 o konferenci ZN o podnebnih spremembah (COP 20) v Limi v Peruju (1.–12. decembra 2014) (2014/2777(RSP))**

(2016/C 289/04)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Okvirne konvencije Združenih narodov o podnebnih spremembah (UNFCCC) in Kjotskega protokola k tej konvenciji,
- ob upoštevanju 13. konference pogodbenic UNFCCC (COP 13) in tretjega zasedanja konference pogodbenic, na kateri so se sestale pogodbenice Kjotskega protokola (CMP3), ki sta potekali leta 2007 na Baliju, in akcijskega načrta z Balija (Sklep 1/COP 13),
- ob upoštevanju 15. konference pogodbenic UNFCCC (COP 15) in pete konference pogodbenic, na kateri so se sestale pogodbenice Kjotskega protokola (CMP5), ki sta potekali od 7. do 18. decembra 2009 v Københavnu na Danskem, ter københavnskega dogovora,
- ob upoštevanju 16. konference pogodbenic (COP 16) v okviru UNFCCC in šeste konference pogodbenic, na kateri so se sestale pogodbenice Kjotskega protokola (CMP6), ki sta potekali od 29. novembra do 10. decembra 2010 v Cancunu v Mehiki, ter sporazumov iz Cancuna,
- ob upoštevanju 17. konference pogodbenic UNFCCC (COP 17) in sedme konference pogodbenic, na kateri so se sestale pogodbenice Kjotskega protokola (CMP7), ki sta potekali od 28. novembra do 9. decembra 2011 v Durbanu v Južni Afriki, in zlasti sklepov, ki vključujejo durbansko platformo za okrepljeno ukrepanje,
- ob upoštevanju 18. konference pogodbenic (COP 18) UNFCCC in osme konference pogodbenic, na kateri so se sestale pogodbenice Kjotskega protokola (CMP8), ki sta potekali od 26. novembra do 8. decembra 2012 v Dohi v Katarju, in sprejetja svežnja o podnebnih spremembah iz Dohe,
- ob upoštevanju 19. konference pogodbenic UNFCCC (COP 19) in devete konference pogodbenic, na kateri so se sestale pogodbenice Kjotskega protokola (CMP9), ki sta potekali od 11. do 23. novembra 2013 v Varšavi na Poljskem, ter oblikovanja varšavskega mednarodnega mehanizma za izgubo in škodo,
- ob upoštevanju 20. konference pogodbenic UNFCCC (COP 20) in desete konference pogodbenic, na kateri so se sestale pogodbenice Kjotskega protokola (CMP10), ki bosta potekali od 1. do 12. decembra 2014 v Limi v Peruju,
- ob upoštevanju svežnja EU za podnebne spremembe in energijo iz decembra 2008,
- ob upoštevanju zelene knjige Komisije z dne 27. marca 2013 „Okvir podnebne in energetske politike do leta 2030“ (COM(2013)0169),

Sreda, 26. november 2014

- ob upoštevanju Direktive 2008/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o spremembi Direktive 2003/87/ES zaradi vključitve letalskih dejavnosti v sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju resolucij z dne 25. novembra 2009 o strategiji EU za konferenco o podnebnih spremembah v Københavnu (COP 15) ⁽²⁾, z dne 10. februarja 2010 o izidu konference o podnebnih spremembah v Københavnu (COP 15) ⁽³⁾, z dne 25. novembra 2010 o konferenci o podnebnih spremembah v Cancúnu (COP 16) ⁽⁴⁾, z dne 16. novembra 2011 o konferenci o podnebnih spremembah v Durbanu (COP 17) ⁽⁵⁾, z dne 22. novembra 2012 o konferenci o podnebnih spremembah v Dohi v Katarju (COP 18) ⁽⁶⁾ in z dne 23. oktobra 2013 o konferenci o podnebnih spremembah v Varšavi na Poljskem (COP 19) ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 4. februarja 2009 z naslovom „2050: prihodnost se začne danes – priporočila za prihodnjo celovito politiko EU o podnebnih spremembah“ ⁽⁸⁾, z dne 15. marca 2012 o načrtu za prehod na konkurenčno gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika do leta 2050 ⁽⁹⁾ in z dne 5. februarja 2014 o okviru podnebne in energetske politike do leta 2030 ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju posvetovalnega sporočila Komisije z dne 26. marca 2013 o Mednarodnem sporazumu o podnebnih spremembah iz leta 2015: oblikovanje mednarodne podnebne politike po letu 2020 (SWD(2013)0097),
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 9. marca 2012 o nadaljnjem ukrepanju po konferenci pogodbenic COP 17/CMP 7, sklepov Sveta z dne 15. maja 2012 o podnebnem financiranju in hitrem začetku financiranja, sklepov Sveta z dne 18. julija 2011 in 24. junija 2013 o diplomaciji EU za podnebje, sklepov Sveta z dne 15. oktobra 2013 o zavezah EU in držav članic glede povečanja sredstev za podnebno financiranje,
- ob upoštevanju strategije EU za prilagajanje podnebnim spremembam iz aprila 2013 in priloženega delovnega dokumenta služb Komisije;
- ob upoštevanju zbirnega poročila programa Združenih narodov za okolje (UNEP) iz novembra 2012 „Poročilo o emisijski vrzeli 2012“,
- ob upoštevanju poročil Svetovne banke „Znižajmo temperaturo: zakaj ne smemo dovoliti, da bi svet postal za štiri stopinje toplejši“, „Znižajmo temperaturo: skrajni podnebni pojavi, regionalni vplivi in primer za odpornost“ ter „Pametni razvoj podnebja: seštevanje prednosti ukrepanja na področju podnebnih sprememb“,
- ob upoštevanju poročila Globalnega odbora za gospodarstvo in podnebje z naslovom „Boljša rast, boljše podnebje: poročilo o novem podnebnem gospodarstvu“,
- ob upoštevanju treh poročil delovne skupine Medvladnega foruma za podnebne spremembe (IPCC) o petem ocenjevalnem poročilu in njenega zbirnega poročila,
- ob upoštevanju vabila generalnega sekretarja ZN Ban Ki Muna voditeljem držav na vrhunsko srečanje ZN o podnebnih spremembah septembra 2014, da bi sprejeli jasne zaveze za nadaljnje ukrepe na področju podnebnih sprememb,

⁽¹⁾ UL L 8, 13.1.2009, str. 3.

⁽²⁾ UL C 285 E, 21.10.2010, str. 1.

⁽³⁾ UL C 341 E, 16.12.2010, str. 25.

⁽⁴⁾ UL C 99 E, 3.4.2012, str. 77.

⁽⁵⁾ UL C 153 E, 31.5.2013, str. 83.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0452.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0443.

⁽⁸⁾ UL C 67 E, 18.3.2010, str. 44.

⁽⁹⁾ UL C 251 E, 31.8.2013, str. 75.

⁽¹⁰⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0094.

Sreda, 26. november 2014

- ob upoštevanju biltena Svetovne meteorološke organizacije o toplogrednih plinih (Greenhouse Gas Bulletin) št. 10 z dne 9. septembra 2014 in izida srečanja, namenjenega socialnim vsebinam, pred konferenco pogodbenic (PreCOP) v Venezueli od 4. do 7. novembra 2014,
 - ob upoštevanju člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker podnebne spremembe resno in morda nepopravljivo ogrožajo človeške družbe, biotsko raznovrstnost in planet, zaradi česar jih morajo vse pogodbenice obravnavati na mednarodni ravni;
- B. ker so podnebne spremembe izjemna grožnja za biosfero, dostopnost in preskrbo s hrano in vodo, zlasti za revne na večini celin, ter za zdravje, preživetje in gospodarski razvoj po svetu; ker lahko dogodki, povezani s podnebnimi spremembami, destabilizirajo skupnosti in družbe, povzročijo problematične migracijske tokove ter netijo napetosti in spore;
- C. ker so podnebne spremembe v zadnjih desetletjih vplivale na naravne in človeške sisteme na vseh celinah in v oceanih; ker se v številnih regijah zaradi sprememb v porazdelitvi padavin in taljenja snega oziroma ledu spreminjajo hidrološki sistemi, to pa vpliva na količino in kakovost vodnih virov; ker se zaradi podnebnih sprememb ledeniki skoraj po vsem svetu še naprej krčijo, kar vpliva na odtekanje vode s celin in spodnje tokove vodnih virov;
- D. ker so posledice podnebnih sprememb vidne tudi na flori in favni planeta; ker so se zaradi potekajočih podnebnih sprememb pri številnih kopenskih, sladkovodnih in morskih živalskih vrstah spremenile geografska razširjenost, sezonske dejavnosti, selitveni vzorci, številčnost in medsebojno vplivanje vrst;
- E. ker je na podlagi znanstvenih dognanj, ki jih je predložila delovna skupina v poročilih o petem ocenjevalnem poročilu iz leta 2014 Medvladnega foruma za podnebne spremembe, segrevanje podnebnega sistema neizpodbitno; podnebne spremembe potekajo, človekove dejavnosti pa so od srede 20. stoletja glavni vzrok opaženega segrevanja; obsežne in pomembne posledice podnebnih sprememb so že vidne v naravnih in človeških sistemih na vseh celinah in v oceanih; stalne emisije toplogrednih plinov bodo povzročile dodatno segrevanje in spremembe tal, ozračja in oceanov na vseh območjih sveta; posledice podnebnih sprememb bodo prizadele vse države, ne glede na njihovo bogastvo; v obdobju od leta 2000 do 2010 je bilo v zgodovini človeštva največ emisij toplogrednih plinov; če na globalni ravni ne bomo sprejeli blažilnih ukrepov za njihovo zmanjšanje, bi se lahko povprečna svetovna temperatura do konca stoletja zvišala tudi za 5 °C; ker je v ugotovitvah Medvladnega foruma za podnebne spremembe (IPCC) zapisano, da so nekatera tveganja zaradi podnebnih sprememb precejšnja in se ob dvigu temperature za 1 ° do 2 °C nesorazmerno povečajo;
- F. ker po ugotovitvah 5. ocenjevalnega poročila Medvladnega foruma o podnebnih spremembah svetovni ogljični proračun, ki je na voljo po letu 2011 v primeru, da se zvišanje povprečne svetovne temperature zaustavi pod 2 °C, znaša 1 010 gigaton CO₂, medtem ko znaša sedanja raven letnih svetovnih emisij približno 36 gigaton CO₂ in bi tako v 28 letih izčrpali ogljični proračun, skladen z dvigom svetovne temperature za največ 2 °C, če emisije ostanejo na sedanji ravni;
- G. ker je mednarodno sprejeti cilj, da se globalno segrevanje omeji na 2 °C, še naprej izredno pomemben; ker je v petem poročilu Medvladnega foruma za podnebne spremembe (IPCC) jasno navedeno, da si moramo do leta 2050 „agresivno“ prizadevati za blažitev, če bi se radi izognili dvigu globalnih temperatur za več kot 2 °C; ker je Parlament pozval, naj bo cilj sporazuma, ki naj bi bil sprejet leta 2015 (v nadaljevanju: sporazum 2015), postopna odprava globalnih emisij ogljika do leta 2050; ker morajo emisije toplogrednih plinov zato čimprej doseči vrh in zatem stabilno padati; ker takega vrha ni na vidiku in ker se je koncentracija toplogrednih plinov v ozračju leta 2013 povečala hitreje kot v vsakem drugem letu od leta 1984;

Sreda, 26. november 2014

- H. ker je EU leta 2012 zmanjšala svoje emisije za 19 % glede na leto 1990 v sklopu Kjotskega protokola, obenem pa je za več kot 45 % zvišala svoj BDP; zato je med letoma 1990 in 2012 skoraj prepolovila svojo povprečno intenzivnost emisij in za 25 % zmanjšala količino emisij na prebivalca na 9 ton ekvivalenta ogljikovega dioksida (vključno z vsemi plini in vsemi emisijskimi viri, razen ponorov); ker bi bilo treba to upoštevati tako v razpravah o ambicijah za obdobje do leta 2020 kot pri pripravi ambicioznih ciljev do leta 2030;
- I. ker številne države iz različnih razlogov, ki vključujejo varstvo podnebja, pomanjkanje virov in učinkovitost njihove rabe, zanesljivost preskrbe z energijo, inovacije in konkurenčnost, sprejemajo ukrepe za prehod na bolj zeleno gospodarstvo v industriji in energetskem sektorju; ker so kljub temu po podatkih Mednarodne agencije za energijo globalne emisije CO₂ leta 2012 zrasle na novo rekordno vrednost, po podatkih Medvladnega odbora za podnebne spremembe (IPCC) pa povprečna temperatura površja in morska gladina še naprej naraščata;
- J. ker se bo po napovedih poročila o energetske prihodnosti 2014 (International Energy Outlook 2014) svetovno povpraševanje po energiji v obdobju 2010–2040 ⁽¹⁾ povečalo za 56 %, zadovoljitev tega povpraševanja pa bi imela za posledico velik porast emisij CO₂; ker se bosta večje povpraševanje in dvig emisij večinoma pojavljala v gospodarstvih v vzponu; ker so po podatkih Mednarodnega denarnega sklada svetovne subvencije za fosilna goriva znašale 1,9 milijard USD, pri čemer je bilo največ subvencij izplačanih v ZDA, na Kitajskem in v Rusiji, in sicer približno polovica ⁽²⁾;
- K. ker so skupne emisije antropogenih emisij toplogrednih plinov od leta 1970 do 2010 še naprej naraščale, večja absolutna dekadna povečanja pa so bila dosežena na koncu tega obdobja; ker so emisije CO₂ zaradi zgorevanja fosilnih goriv in industrijskih procesov v obdobju 1970–2010 prispevale približno 78 % od skupnega povečanja emisij toplogrednih plinov, v obdobju 2000–2010 pa podoben odstotek;
- L. ker sta dve največji onesnaževalki s toplogrednimi plini, Kitajska in ZDA, pred kratkim okrepili svojo podnebno politiko in začeli razpravo o postopni odpravi fosilnih goriv; ker se je EU zavezala k časovnemu načrtu, ki bi do leta 2050 vodil do vsaj 80 % zmanjšanja emisij toplogrednih plinov;
- M. ker okvirna konvencija UNFCCC še ni priznala ključne vloge reforme subvencij za fosilna goriva, kljub pomembnim koristim za podnebje, ki bi jih odprava teh subvencij prinesla na področju zmanjševanja globalnih stroškov za stabilizacijo koncentracije toplogrednih plinov in odmik gospodarstev od dejavnosti z visokimi emisijami ogljika; ker bi to lahko prineslo tudi znatne koristi za okolje in zdravje, na primer zmanjšanje onesnaženosti zraka, prometne gneče, nesreč in poškodb cestišč, omogočilo pa bi nadaljnje spodbude za naložbe v energetske učinkovitost in obnovljive vire energije ter za trajnostno upravljanje virov;
- N. ker bi po podatkih Svetovne banke ⁽³⁾ boj proti podnebnim spremembam vodil v dodatno povečanje rasti svetovnega BDP za do 2,6 milijard USD (1,9 milijard EUR) letno do leta 2030; ker bi bila uporaba s podnebjem povezanih inovacij v energetskem sektorju in industriji, zlasti na področju energetske učinkovitosti, prednost za Evropo kot vodilno silo na rastočem globalnem trgu blaga in storitev, povezanih z energijo, saj bi ustvarila delovna mesta, spodbudila gospodarsko rast, povečala energetske neodvisnosti ter zagotovila dostopne cene energije za vse, obenem pa bi ublažila podnebne spremembe ter pomenila napredek v smeri trajnostnega gospodarstva;
- O. ker ponovna uporaba in recikliranje prispevata tako k zmanjšanju toplogrednih plinov kot h konkurenčnemu krožnemu gospodarstvu;

⁽¹⁾ <http://www.eia.gov/forecasts/ieo/?src=Analysis-b2>

⁽²⁾ <http://www.imf.org/external/pubs/ft/survey/so/2013/int032713a.htm>

⁽³⁾ <http://documents.worldbank.org/curated/en/2014/06/19703432/climate-smart-development-adding-up-benefits-actions-help-build-prosperity-end-poverty-combat-climate-change-vol-1-2-main-report>

Sreda, 26. november 2014

- P. ker je cilje podnebne politike mogoče doseči le z obrnitvijo splošnega razvojnega toka v smeri ekološke zdržnosti tako v razvitih državah kot v državah v razvoju;
- Q. ker mora biti podpora državam v razvoju, da bi bila njihova prizadevanja za prilagoditev podnebnim spremembam in njihovo blažitev uspešna, del globalnih prizadevanj;
- R. ker je izziv podnebnega financiranja neločljivo povezan s širšimi izzivi financiranja trajnostnega globalnega razvoja;
- S. ker je treba v boju proti podnebnim spremembam nujno doseči pomembne rezultate, to pa zaradi uresničevanja številnih ciljev na področju okolja, razvoja, humanitarne pomoči in zmanjševanja tveganja nesreč, gospodarske, zunanje in varnostne politike ter politike človekovih pravic, pa tudi zaradi dolgoročnih izgleđov na obvladljive migracijske tokove proti EU;
- T. ker je razvojna agenda za obdobje po letu 2015 usmerjena v zdržnost, da bi laže reševali globalna vprašanja, kot so revščina, neenakost, zdravje ter zanesljiva preskrba s hrano in vodo;
- U. ker naj bi se zaradi podnebnih sprememb v 21. stoletju povečalo razseljevanje; ker se tveganje razseljevanja poveča, kadar je prebivalstvo prikrajšano za zemljišča, osnovno prehrano in stanovanje; ker lahko pričakujemo, da bo učinkovanje podnebnih sprememb na kritično infrastrukturo in teritorialno celovitost številnih držav vplivalo na politike nacionalne varnosti in teritorialno celovitost malih otoških držav in držav z obsežnimi pomorskimi obalami; ker razseljevanje zaradi podnebnih sprememb lahko posredno poveča tveganje nasilnih sporov v obliki državljanskih vojn in nasilja med skupinami;
- V. ker naj bi po napovedih učinki podnebnih sprememb upočasnili gospodarsko rast v celem 21. stoletju, zaradi česar bo zmanjševanje revščine teže, zanesljivost preskrbe s hrano še bolj načeta, obstoječe pasti revščine bodo obstajale dlje in nastajale bodo nove; ker naj bi učinki podnebnih sprememb v večini držav v razvoju še povečali revščino, v državah pa, kjer se povečuje neenakost, ustvarili nova revna območja, in to ne glede na to, ali gre za razvite države ali države v razvoju;
- W. ker se mora svet nujno spoprijeti z velikim in zahtevnim izzivom podnebnih sprememb, in sicer z bistvenim povečanjem prizadevanj na področju blaženja podnebnih sprememb in prilagajanja nanje, kar med drugim obsega:
- dogovor na podnebni konferenci v Parizu decembra 2015 (COP 21) o ambicioznem, zavezujočem mednarodnem sporazumu o podnebnih ukrepih po letu 2020, ki bo ustrezal cilju 2 °C in hkrati upošteval pravico do uravnoteženega in trajnostnega razvoja;
 - nujno krepitev in razširitev obstoječih ukrepov za omejitev emisij toplogrednih plinov do leta 2020 ter po njem; in
 - povečanje sredstev razvitih držav za blaženje, prilagajanje, razvoj in prenos tehnologije ter ukrepe za krepitev zmogljivosti v državah v razvoju v skladu z ustanovitvijo Zelenega podnebnega sklada in zavezo, da se do leta 2020 zagotovijo nova in dodatna sredstva v višini 100 milijard USD letno do leta 2020, obenem pa poveča uradna razvojna pomoč in doseže že pred časom obljubljena raven 0,7 % bruto nacionalnega dohodka;

Sreda, 26. november 2014

Nujno potrebni ukrepi

1. priznava izjemni obseg in resnost groženj podnebnih sprememb ter izraža globoko zaskrbljenost nad še vedno šibkim mednarodnim odzivom na ta izziv; je zelo zaskrbljen, ker je svet glede omejevanja globalnega segrevanja pod 2 °C popolnoma skrenil s poti, in poziva vlade, naj brez odlašanja sprejmejo konkretne ukrepe v boju proti podnebnim spremembam in v smeri doseganja globalnega sporazuma v Parizu leta 2015 o uresničitvi tega cilja;
2. ugotavlja, da je v skladu z ugotovitvami iz 5. ocenjevalnega poročila Medvladnega foruma o podnebnih spremembah svetovni ogljični proračun po letu 2011, ob ohranitvi možnosti zadržanja globalne povprečne temperature pod 2 °C, 1 010 gigaton₂; poudarja, da morajo prispevati vse države, odlašanje z ukrepanjem pa bo povečalo stroške in zmanjšalo možnosti;
3. je zaskrbljen zaradi najnovejših znanstvenih ugotovitev centra Tyndall za raziskave podnebnih sprememb, da bodo emisije CO₂ leta 2014 dosegle rekordnih 40 milijard ton (letno) in da skupne prihodnje emisije CO₂ ne bodo smele preseči 1 200 milijard ton, če želimo ohraniti 66 % možnosti, da povprečno globalno segrevanje ne bi preseglo 2 °C;
4. poudarja, da je treba s sporazumom 2015 uresničiti cilj zmanjšanja globalnih emisije na raven, ki bo združljiva z ogljičnim proračunom, skladnim z omejitvijo zvišanja globalne povprečne temperature pod 2 °C, hkrati pa si je treba postaviti cilj postopne odprave globalnih emisij ogljika do leta 2050;
5. opozarja, da bo v okviru konference pogodbenic UNFCCC preučena možnost okrepitve dolgoročnega cilja o zvišanju temperature do 1, °C;
6. poudarja ugotovitve poročila o novem podnebnem gospodarstvu z naslovom Boljša rast, boljše podnebje (New Climate Economy report: Better Growth, Better Climate), da imajo države ne glede na njihove ravni prihodka priložnost, da ustvarijo trajno gospodarsko rast, obenem pa zmanjšajo velikanska tveganja, ki jih prinašajo podnebne spremembe;
7. pričakuje, da bo nova Komisija imela proaktivno vlogo pri reševanju globalne podnebne krize, vključno glede dodatnega podnebnega financiranja; jo poziva, naj jasno navede, da je podnebni izziv ena od njenih najpomembnejših strateških prednostnih nalog, pri čemer naj se organizira tako, da se bo to odražalo na vseh ravneh in v vseh sektorjih notranje in zunanje politike ter ukrepov, med drugim z vlaganjem v trajnostno kmetijstvo, v skladu s poročilom posebnega poročevalca ZN za pravico do hrane, ter v trajnostni promet;
8. poudarja, da politike glede globalnih podnebnih sprememb temeljijo na konferenci ZN o okolju in razvoju (UNCED) iz leta 1992 in da so sestavni del globalnih prizadevanj za spodbujanje trajnostnega razvoja po vsem svetu; poudarja, da je treba na podnebne politike gledati v tem širšem kontekstu ter jih povezati z nadaljnjim ukrepanjem po konferenci v Riu, razvojnimi cilji tisočletja in agendo za obdobje po letu 2015;

Razvoj durbanske platforme

9. opozarja na povzetek generalnega sekretarja Združenih narodov o vrhunskem srečanju Združenih narodov o podnebj, v katerem je poudarjeno, da so se številni voditelji iz vseh regij in vseh stopenj gospodarskega razvoja zavzeli, da bi emisije toplogrednih plinov dosegle vrhunec pred letom 2020, se nato občutno zmanjšale, v drugi polovici stoletja pa bi nastopila podnebna nevtralnost;
10. pričakuje, da bodo imele EU in njene države članice na 20. konferenci pogodbenic (COP 20) pomembno konstruktivno vlogo, da bi vzpostavili pogoje, potrebne za uspešen in zavezujoč globalni sporazum v Parizu leta 2015; poudarja, da imajo vlade po svetu skupno odgovornost, tudi do prihodnjih generacij, da sprejmejo ustrezne podnebne ukrepe;

Sreda, 26. november 2014

11. opozarja, da so se v Varšavi vse pogodbenice strinjale s sklepom konference pogodbenic UNFCCC št. 1/CP.19, v katerem so vse pogodbenice pozvane, naj začnejo ali okrepijo državne priprave za načrtovane nacionalne prispevke, ter naj o njih poročajo dovolj zgodaj pred konferenco COP 21 (za pogodbenice, ki so to pripravljene storiti, do konca prvega četrtertja 2015), in sicer tako, da bo jasno, pregledno in razumljivo, kakšni so ti prispevki, ter da jih bo mogoče količinsko opredeliti; poziva pogodbenice, naj zagotovijo, da bodo njihovi načrtovani nacionalni prispevki v skladu z omejenim ogličnim proračunom za 2 °C in da bo vrhunec globalnih emisij dosežen čimprej;

12. poziva udeležence konference v Limi, naj se vnaprej dogovorijo o zahtevah glede informacij, da bodo načrtovani nacionalni prispevki pregledni, količinsko opredeljivi in primerljivi ter diferencirani glede na vrsto prispevka; jih nadalje poziva, naj se pred Konferenco pogodbenic v Parizu dogovorijo o obdobju ocenjevanja, da bi razmislili, ali je vseh predstavljenih načrtovanih nacionalnih prispevki dovolj, da bi dosegli cilj zaježitve povišanja temperature za manj kot 2 °C, ter ali so posamično pravični;

13. poudarja, da morajo države, ki so se že zavezale k cilju zmanjševanja emisij za celotno gospodarstvo, še naprej občutno zmanjševati emisije, in da morajo druge, zlasti večje povzročiteljice emisij in tiste, ki imajo največjo odgovornost in zmogljivost, prav tako sprejeti cilje za celotno gospodarstvo za omejitev emisij in zmanjšanje intenzivnosti toplogrednih plinov;

14. poziva k splošni oživitvi podnebne politike EU in k hitremu sprejetju sporazuma o ambicioznih, zavezujočih ciljih za zmanjšanje emisij, energetske učinkovitost in uporabo obnovljivih virov energije, z izjemo družbeno in okoljsko škodljivih biogoriv, kar bi pomagalo ustvariti zagon v mednarodnih razpravah o podnebjju in je v skladu z zavezo EU, da bo do leta 2050 svoje emisije toplogrednih plinov zmanjšala za 80 %–95 % glede na leto 1990;

15. ponavlja, da bo ambiciozen podnebni in energetski okvir do leta 2030 EU omogočil, da ohrani svoj vodilni položaj na tem področju, mednarodne partnerje pa morebiti spodbudil k ustreznem povečanju ambicij;

16. poudarja, da je Evropski parlament pozval Komisijo in države članice, naj določijo zavezujoč cilj za EU, da bo treba do leta 2030 zmanjšati domače emisije toplogrednih plinov za vsaj 40 % glede na ravni iz leta 1990, zavezujoč cilj 40 % za energetske učinkovitost, skladno z raziskavami potenciala za stroškovno učinkovit prihranek energije, ter zavezujoč cilj, da bo treba do leta 2030 vsaj 30 % skupne porabljene energije proizvesti iz obnovljivih virov; poziva države članice, naj pri svojih razpravah upoštevajo te cilje;

Sestavni deli sporazuma 2015

17. poudarja, da mora biti sporazum 2015, ambiciozen že od začetka, ko bo sprejet v Parizu, da bo svet ohranil možnost izpolnitve cilja „manj kot 2 °C“, ter poziva EU, naj v ta namen sodeluje z mednarodnimi partnerji;

18. meni, da bi morali na konferenci v Limi na podlagi napredka, doseženega v letu 2014 v sklopu durbanske platforme, oblikovati glavne dele sporazuma 2015; poudarja, da bodo blažitev, prilagajanje, podnebno financiranje in načini izvajanja bistveni deli tega sporazuma;

19. poziva EU, naj vključi vse deležnike v oblikovanje ambicioznega in poštenega sporazuma 2015, ki bo skladen z najnovejšimi znanstvenimi dognanji in spreminjajočimi se okoliščinami ter se bo nanje odzival, tako da bo ustrezal svojemu namenu in bo trajnosten še dolgo časa po letu 2020; zato poudarja, da je potreben mehanizem, ki bo omogočal redno pregledovanje zavez za blažitev, kar bo pogodbenicam omogočilo, da bodo lahko določile ambicioznejše zaveze v smislu cilja „manj kot 2 °C“, ne da bi bilo treba posegati v sporazum;

Sreda, 26. november 2014

20. poudarja, da je v sklopu sporazuma nujen učinkovit režim skladnosti, ki bo veljal za vse pogodbenice; poudarja, da je treba v tem sporazumu spodbujati preglednost in odgovornost, in sicer s skupnim režimom, ki temelji na pravilih, vključno z računovodskimi pravili in ureditvami glede spremljanja, poročanja in preverjanja; poudarja, da morajo biti ta pravila diferencirana glede na vrsto zaveze, ki jo izbere pogodbenica, ter temeljiti na izkušnjah, pridobljenih pri konvenciji in Kjotskem protokolu;

21. meni, da bi morala delitev bremen temeljiti na načelu enakosti in se osredotočiti zlasti na sedanje in nakopičene pretekle emisije toplogrednih plinov ter na zmogljivosti, ki se ocenijo na primer na podlagi podatkov o BDP, indeksov človekovega razvoja in revščine ter podatkov o tem, s kakšnimi težavami je povezano zmanjšanje ali omejevanje emisij; se zaveda pomena, ki ga ima napredek na področju financiranja podnebnih ukrepov za celoten napredek pri sprejemanju novega podnebnega sporazuma;

Ambicije za obdobje do leta 2020 in Kjotski protokol

22. zlasti poudarja, da je treba nujno doseči napredek glede odprave ogromne vrzeli med znanstvenimi dognanji in obstoječimi zavezami pogodbenic za obdobje do leta 2020; poziva pogodbenice, ki še niso sprejele zavez, naj to storijo; poudarja, da pri manjšanju te ogromne vrzeli pomembno vlogo ukrepi drugih politik, vključno z energetske učinkovitostjo, velikimi prihranki energije, uporabo obnovljivih virov energije, učinkovito rabo virov, postopno odpravo uporabe fluoriranih ogljikovodikov, postopno odpravo subvencij za fosilna goriva ter krepitvijo vloge močno razširjenega določanja cen ogljika;

23. poziva vse pogodbenice, mednarodne organizacije, regionalne in lokalne akterje ter nevladne organizacije, naj nujno pripravijo, razširijo in izvajajo domače politike in pobude za mednarodno sodelovanje, da bi premostile ogromno vrzel, zlasti na podlagi pobud, predstavljenih na vrhunskem srečanju ZN o podnebjju (kot je koalicija za podnebje in čist zrak), ter političnih dialogov na strokovni in politični ravni v okviru okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebjja, ki iščejo zelo učinkovite priložnosti za podnebje, razvoj in rast;

24. je seznanjen z znatnim presežkom enot za skladnost s kjotskimi zahtevami (enot dodeljene količine, enot potrjenega zmanjšanja emisij in enot zmanjšanja emisij), ki bodo nakazane na račune Unije in držav članic za drugo ciljno obdobje Kjotskega protokola; poziva Unijo in države članice, naj v skladu z odločitvijo 1/CMP.8, ki od pogodbenic zahteva, da do leta 2014 popravijo svoje zaveze za zmanjšanje emisij v drugem ciljnem obdobju, prekličejo ustrezno količino enot, skladno s predvidenimi dejanskimi emisijami in stroškovno učinkovitim načrtom domačih emisij v smeri podnebnega cilja EU za leto 2050;

25. z zanimanjem pričakuje, da bodo EU in nekatere države članice ter druge pogodbenice na konferenci v Limi kot del procesa mednarodne ocene in pregleda predmet večstranske ocene napredka glede ciljev zmanjšanja emisij do leta 2020; meni, da je takšna preglednost nujna za razumevanje skupnih prizadevanj in za krepitev zaupanja med vsemi pogodbenicami;

26. ugotavlja, da je EU na pravi poti, da bo močno presegla cilj zmanjšanja emisij za 20 %, ter ponavlja, da se je ponudila, da bo svoj cilj zmanjšanja emisij do leta 2020 povišala na 30 %, če se bodo tudi druge države z največ emisijami zavezale k primerljivim ciljem zmanjšanja emisij;

27. pojasnjuje, da bi bilo treba drugo ciljno obdobje Kjotskega protokola kljub njegovemu omejenemu obsegu obravnavati kot zelo pomemben vmesni korak, zato poziva pogodbenice, vključno z državami članicami EU, naj nemudoma ratificirajo drugo ciljno obdobje;

28. poudarja, da lahko ponovna uporaba in recikliranje prispevata k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov, saj je uporaba surovin velik vir toplogrednih plinov; ponovno poudarja pomen prehoda v krožno gospodarstvo z višjimi stopnjami recikliranja;

Sreda, 26. november 2014

29. ugotavlja, da mora EU izpolniti svojo pomembno vlogo pri zmanjšanju emisij in izvajati politike, s katerimi bo zaustavila razvoj nekonvencionalnih fosilnih goriv z velikim toplogrednim učinkom, kot je katranski pesek;

30. ugotavlja, da številne države že delujejo zgledno in dokazujejo, da so strategije razvoja z nizkimi emisijami ogljika in gospodarska rast povezane; poudarja, da bo močan mednarodni sporazum dodatno spodbudil oblikovanje novih ambicioznih nacionalnih ukrepov;

Financiranje podnebnih ukrepov

31. spominja na zavezo EU in držav članic, da bodo povečale sredstva za financiranje podnebnih ukrepov in tako prispevale k zavezam kopenhavskega dogovora, in sicer da bodo vložile kapital v Zeleni podnebni sklad in do leta 2020 vsako leto skupaj zbrale 100 milijard USD iz različnih virov, javnih in zasebnih, dvostranskih in večstranskih ter tudi iz alternativnih virov financiranja; poziva druge države donatorice, naj izpolnijo svoje obveznosti, da bi spodbudili še obsežnejše financiranje;

32. poziva, naj EU oblikuje časovni načrt za zagotovitev predvidljivih, novih in dodatnih sredstev v skladu z obstoječimi obveznostmi, da bi zagotovile pošten delež 100 milijard USD letno do leta 2020, in naj vzpostavi mehanizem za boljše zagotavljanje odgovornosti in spremljanja; pozdravlja nedavne zaveze k prispevku finančnih sredstev v Zeleni podnebni sklad in poziva druge države, naj prispevajo svoj delež, saj bodo razvite države v naslednjih treh letih za Zeleni podnebni sklad zagotovile 15 milijard USD;

33. poziva države članice, naj nakažejo finančne prispevke precej pred konferencami in naj bolje usklajujejo svoje napovedi v zvezi s financiranjem podnebnih ukrepov z EU, da bi olajšale komunikacijo s tretjimi stranmi o skupnem prispevku EU in da bi kar najbolj pozitivno vplivale na pogajanja; poudarja, da so bile finančne zaveze, sprejete na vrhovnem srečanju, ki ga je organiziral Ban Ki Mun, dober znak in da so pozitivno vplivale na podobo EU pred pogajanjem v Limi;

34. opozarja, da bodo mogoče potrebna sredstva iz inovativnih virov, da bi do leta 2020 in pozneje vsako leto zagotovili 100 milijard USD; poziva države, naj preučijo možnosti za pogajanja v Limi;

35. ponovno poziva, naj se sredstva iz tržnih instrumentov namenijo za zmanjšanje globalnih emisij iz letalskega in ladijskega prometa, da bi zagotovili mednarodna finančna sredstva za podnebje za obdobje po letu 2020 in za Zeleni podnebni sklad; meni, da bi morala EU oblikovati predloge za ustrezna in predvidljiva mednarodna finančna sredstva za podnebje, ki bodo vključeni v sporazum leta 2015;

36. poziva države, naj del prihodkov od trgov ogljika namenijo za financiranje podnebnih ukrepov in razvojno pomoč za države v razvoju; poudarja, da se ta mehanizem sooča z velikimi težavami, saj se prihodki manjšajo zaradi nižanja svetovnih cen ogljika; v zvezi s tem meni, da so potrebni ukrepi, ki bodo zagotovili večjo učinkovitost sistema EU za trgovanje z emisijami, da se ga uskladi z načrtovanimi dejanskimi emisijami in s stroškovno učinkovitim načrtom domačih emisij v smeri podnebnega cilja Unije za leto 2050; tako bi lahko zagotovili obsežna sredstva, s katerimi bi državam v razvoju pomagali financirati ukrepe blažitve in prilagajanja;

37. poziva EU in njene države članice, naj jasno opredelijo vlogo zasebnih financ v kontekstu dodatne spodbude financiranja, obenem pa ugotavlja, da te ne morejo nadomestiti potrebe po javnih sredstvih, predvsem pri prilagajanju; prav tako naj poudarijo potrebo po preglednem poročanju in odgovorni porabi teh sredstev ter naj zagotovijo izvajanje ustreznih socialnih in okoljskih varovalnih ukrepov;

Sreda, 26. november 2014

Prilagajanje; izguba in škoda

38. poziva večja razvita gospodarstva, naj izkoristijo obstoječo razvito infrastrukturo za spodbujanje, krepitev in razvoj trajnostne rasti ter se zavežejo, da bodo državam v razvoju pomagale zagotoviti lastne zmogljivosti za zagotavljanje bodoče gospodarske rasti v vseh delih sveta brez nadaljnje škode okolju;

39. poudarja, da so prilagoditveni ukrepi neizogibno potrebni in morajo imeti osrednjo vlogo v novem sporazumu; poudarja, da bo takojšnje ukrepanje za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov cenejše za svetovna in nacionalna gospodarstva ter da bi znižalo stroške prilagoditvenih ukrepov; poziva vse države, naj sprejmejo ustrezne ukrepe za načrtovanje, prilagoditev in odziv na vpliv podnebnih sprememb, da bi zaščitile svoje ljudi, družbo, gospodarstvo in okolje ter zagotovile trajnostni razvoj, odporen na podnebje; ugotavlja, da odziv na tveganja, povezana s podnebjem, vključuje odločanje v spreminjajočem se svetu, kjer je vseskozi prisotna negotovost glede resnosti in časovnega pojava učinkov podnebnih sprememb in kjer je učinkovitost prilagajanja omejena;

40. želi spomniti, da so države v razvoju, zlasti najmanj razvite države in male otoške države v razvoju, najmanj odgovorne za vse večjo koncentracijo toplogrednih plinov v ozračju, so pa najbolj ranljive za škodljive učinke podnebnih sprememb in imajo najmanj zmogljivosti za prilagajanje nanje; poziva vse države, ki to lahko storijo, naj te najbolj ranljive države podprejo pri prizadevanjih za prilagoditev in odziv na učinke podnebnih sprememb, da bi zagotovili trajnostni razvoj, ki bo odporen na podnebje, in naj si prizadevajo doseči dogovore glede krepitev nacionalnih postopkov za oblikovanje načrtov prilagajanja, financiranja podnebnih ukrepov, prenosa tehnologij in izgradnje zmogljivosti;

41. priznava, da sta bili zadnji konferenci pogodbenic osredotočeni na potrebo po obravnavanju izgub in škode, povezanih z učinki podnebnih sprememb v državah v razvoju in najmanj razvitih državah, ki so posebej občutljive na škodljive učinke sprememb podnebja; ugotavlja, da je treba v celoti uresničiti odločitve, ki so bile sprejete v Varšavi, in jih še dodatno obravnavati v Limi;

42. poudarja, da je treba zagotoviti predvidljivost financiranja podnebnih ukrepov za države v razvoju, da bi jim pomagali pri njihovih prizadevanjih za prilagoditev podnebnim spremembah in njihovo blaženje; v zvezi s tem poudarja, da bodo morale države, ki prispevajo v Zeleni podnebni sklad, pojasniti, kateri viri financiranja bodo uporabljeni in kako bodo zbrale ta sredstva, saj bi ti podatki zagotovili predvidljivost dohodkov za države v razvoju;

43. priznava težave pri ločevanju podnebnih in razvojnih ukrepov in sinergijo med njimi na nacionalni ravni, vendar vztraja, da je verodostojna in pregledna ocena spoštovanja dodatnosti vseeno mogoča;

44. obžaluje, večina vlad, tudi v državah v razvoju, še vedno dejavno subvencionira proizvodnjo in porabo fosilnih goriv, kar spodbuja dejstvo, da se financiranje dejavnosti za blažitev in prilagajanje povečuje;

45. poudarja, da morajo podnebni ukrepi temeljiti na pristopu, ki upošteva vidik enakopravnosti spolov, participativnost in pravice, ter da se je treba boriti proti posledicam podnebnih sprememb in zlasti podpreti revne in marginalizirane osebe ter skupnosti;

Zemljiški sektor

46. poudarja, da je na podlagi ugotovitev IPCC uporaba zemljišč (kmetijskih, gozdnih in ostalih) med najbolj izpostavljenimi in ogroženimi segmenti naših gospodarstev, hkrati pa ima velik potencial za stroškovno učinkovito ublažitev podnebnih sprememb in povečanje odpornosti; poudarja, da morajo vse pogodbenice v nacionalne prispevke vključiti zemljiško komponento z ustreznimi skupnimi merili za spremljanje in preverjanje izmerljivega napredka k številnim med seboj povezanim ciljem ter poročanja o njem (na primer blažitev, produktivnost in odpornost); poudarja, da bi sporazum moral določati celovit okvir za obračunavanje emisij in odvzemov iz tal;

Sreda, 26. november 2014

47. poudarja, da je treba posebno pozornost nameniti zagotavljanju prehranske in hranilne varnosti za občutljivo prebivalstvo, ki se sooča s podnebnimi spremembami;

Mednarodni letalski in pomorski promet

48. ponovno poudarja pomen pomorskega in letalskega prometa v smislu zmanjševanja emisij toplogrednih plinov ter potrebo po hitrem napredku in ambicijah za doseg zadovoljivih in pravočasnih rezultatov v Mednarodni pomorski organizaciji in Mednarodni organizaciji za civilno letalstvo, v skladu z obsegom in nujnostjo podnebnega izziva;

Podnebna diplomacija

49. tu poudarja, da mora EU kot pomemben akter na konferenci nastopiti enotno in složno pri prizadevanju za napredek v smeri mednarodnega sporazuma; poziva države članice, naj učinkovito usklajujejo svoja stališča z EU; poudarja, da mora EU izvajati pritisk nad pogodbenicami, ki niso na pravi poti glede na cilj „manj kot 2 °C“; poziva delegacijo EU, naj poudari te zaveze, ki so jih druge vlade sprejele pri podpisu Kjotskega protokola;

50. poziva države članice, naj začnejo intenzivno diplomatsko navezovanje stikov z našimi partnerskimi državami, da bi razširili pogajalska stališča EU, ter naj se usklajujejo s Službo za zunanje delovanje in Komisijo, vključno z uporabo mreže zelene diplomacije;

51. pozdravlja organizacijo vrhovnega srečanja generalnega sekretarja ZN v New Yorku 23. septembra 2014, na katerem se je prvič po Københavnu razpravljalo o podnebnih spremembah in katerega se je udeležilo več kot 130 voditeljev držav in vlad ter številni predstavniki civilne družbe in podjetij; pozdravlja predvsem napoved voditeljev glede konkretnih ukrepov za zmanjšanje emisij, naložbe v čisto energijo in nizkoogljično rast, podporo določanju cen ogljika in prispevek k financiranju podnebnih ukrepov; poudarja, da bo uresničevanje zavez voditeljev, sprejetih v New Yorku, bistvenega pomena za ohranjanje zagona v obdobju priprav na konferenci v Limi in Parizu;

52. meni, da je verodostojnost EU v okviru pogajanj o podnebnih spremembah odvisna od ambicioznosti njenih domačih ukrepov;

53. poudarja, da bi morala splošna agenda za obdobje po letu 2015 okrepiti zavezanost mednarodne skupnosti k trajnostnemu razvoju ter podpreti mednarodne zaveze in cilje, vključno s podnebnimi spremembami;

54. poudarja, da je 21. konferenca pogodbenic edinstvena priložnost za reševanje vprašanja podnebnih sprememb ter za vzpostavitev povezave z dejavnostjo ZN na področju razvojne agende za obdobje po letu 2015 in s pripravi na konferenco o hjoškem okviru za zmanjševanje nevarnosti nesreč, ki bo potekala marca 2015; poziva k bolj dejavni podnebni diplomaciji EU, da bi povezali te procese ter bi cilje glede trajnostnega razvoja zasledovali na skladen in ambiciozen način;

Industrija in konkurenčnost

55. je zaskrbljen, ker so se po podatkih Mednarodne agencije za energijo svetovne emisije CO₂ v letu 2013 kljub zmanjšanju emisij v Evropi in Združenih državah povečale; zato predlaga razmislek o diferencirani odgovornosti, da bo vsaka država prispevala k svetovnim prizadevanjem na področju industrijske in energetske politike; poziva k boljši uporabi tehnologij, kot so vesoljski sateliti, za natančno zbiranje podatkov o emisijah in temperaturi ter k preglednemu sodelovanju in izmenjavi informacij med državami;

56. poudarja, da bi morala Evropa še povečati prisotnost svojih okolju prijaznih tehnologij na trgu, tudi na področju informacijsko-komunikacijskih tehnologij, obnovljivih virov energije, inovativnih in učinkovitih tehnologij z nizkimi emisijami, zlasti pa tehnologij za energetske učinkovitost; poudarja, da bi stabilen mednarodni pravni okvir spodbujal naložbe v zmanjšanje emisij ogljika, energetske učinkovitost, obnovljive vire energije in zagotavljal možnosti za podjetja EU, ki so vodilna na teh področjih; ugotavlja, da lahko inovativne trajnostne naložbe ustvarijo rast in delovna mesta;

Sreda, 26. november 2014

57. meni, da bi ambiciozen in pravno zavezujoč mednarodni sporazum pripomogel k reševanju vprašanj selitve virov CO₂ in konkurenčnosti v ustreznih sektorjih, zlasti v energijsko intenzivnih panogah;

Raziskave in inovacije

58. poudarja, da sta razvoj in uporaba trajnostnih prodornih tehnologij ključna za boj proti podnebnim spremembam, obenem pa tudi za prepričevanje partnerjev EU po vsem svetu o tem, da je zmanjševanje emisij izvedljivo tudi ob povečanju konkurenčnosti in ustvarjanju delovnih mest;

59. poziva k mednarodni zavezi, da bi povečali naložbe na področju raziskav in razvoja v trajnostne prodorne tehnologije v ustreznih sektorjih; meni, da je bistveno, da je EU zgled z usmerjanjem izdatkov za raziskave na področju podnebju prijaznih in energetsko učinkovitih tehnologij ter da bi morala razviti tesno znanstveno sodelovanje na tem področju z mednarodnimi partnerji, kot so države skupine BRIC in ZDA;

Energetska politika

60. pozdravlja nedavne poteze vlad ZDA in Kitajske glede podnebnih ukrepov in njuno pripravljenost, da prevzameta pomembnejšo vlogo pri svetovnih prizadevanjih za spopadanje s podnebnimi spremembami; obžaluje, da nekatere razvite države še povečujejo količino emisij na prebivalca;

61. ugotavlja, da imajo cene različnih virov energije pomembno vlogo pri določanju vedenja udeležencev na trgu, vključno z industrijo in potrošniki, ter ugotavlja, da nezmožnost sedanjega mednarodnega okvira politik, da bi popolnoma internaliziral zunanje stroške, ohranja netrajnostne potrošniške vzorce; ponovno opozarja, da bi bil lahko svetovni trg ogljika z dovolj visoko trgovalno ceno trdna osnova za znatno zmanjšanje emisij in vzpostavitev enakih konkurenčnih pogojev za industrijo; poziva EU in njene partnerice, naj v bližnji prihodnosti poiščejo najučinkovitejši način za spodbujanje povezav med sistemom trgovanja z emisijami EU in drugimi trgovinskimi shemami, katerih cilj je svetovni trg ogljika, ki bi zagotavljal raznovrstnejše možnosti za zmanjševanje, večji in likvidnejši trg, preglednost ter nazadnje tudi učinkovitejšo razporeditev sredstev za energetske sektor in industrijo;

62. poziva k tesnejšemu sodelovanju med Svetom, Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, da se EU omogoči usklajeno nastopanje v mednarodnih organizacijah, kot so Mednarodna agencija za energijo (IEA), Mednarodna agencija za obnovljivo energijo (IRENA), Mednarodno partnerstvo o sodelovanju na področju energetske učinkovitosti (IPEEC) in Mednarodna agencija za atomsko energijo (IAEA), s čimer bi prevzela dejavnejšo in vplivnejšo vlogo, zlasti pri prizadevanjih za politike, ki spodbujajo trajnostno energijo, energetske učinkovitost in energetske varnost;

63. poziva Komisijo in države članice, naj nemudoma sprejmejo konkretne ukrepe za postopno opuščanje vseh okolju škodljivih subvencij do leta 2020, vključno s subvencijami za fosilna goriva; za ta postopek, ki naj ga vodi Komisija, naj se uporabi pristop, ki temelji na ukrepih, spremljanje razvoja pa naj se izvaja v sklopu evropskega semestra; poziva tudi k mednarodno usklajenemu izvajanju cilja, določenega na vrhovnem srečanju G-20 v Pittsburghu, o postopni odpravi subvencij za fosilna goriva, ki so po podatkih Mednarodne agencije za energijo leta 2012 znašale 544 milijard USD, saj bi s tem močno znižali emisije CO₂ in pomagali pri zmanjšanju javnega primanjkljaja v številnih državah; pozdravlja, da je bil na srečanju skupine G-20 v Sankt Peterburgu izražen namen, da se vzpostavi sistem medsebojnih pregledov za odpravo subvencij za fosilna goriva; obžaluje pomanjkanje napredka v smeri konkretnih ukrepov za izvajanje tega cilja; poziva k pregledu mehanizma čistega razvoja s posebnim poudarkom na preprečevanju negativnih učinkov projektov v okviru tega mehanizma na človekove pravice, prehransko varnost in okolje;

Sreda, 26. november 2014

64. obžaluje, da potencial prihranka energije na mednarodni ravni in v EU ni ustrezno izkoriščen; poudarja, da prihranki energije omogočajo ustvarjanje delovnih mest, ekonomskih prihrankov in energetske varnost, povečujejo konkurenčnost in zmanjšanje emisij ter so ključni za ločitev emisij od gospodarske rasti; poziva EU, naj v mednarodnih pogajanjih zahteva več pozornosti in ukrepanja glede varčevanja z energijo, tako v razpravah o prenosu tehnologije kot v razvojnih načrtih za države v razvoju ali finančni pomoči; poudarja, da morajo EU in njene države članice določiti in doseči ambiciozne cilje na področju energetske učinkovitosti, če naj delujejo verodostojno; poudarja, da je pomembno zmanjšati izgubo energije v gradbenem sektorju, v prometu ter pri električnih napeljavah in gospodinjskih aparatih v stanovanjih, da bi povečali prihranek energije in energetske učinkovitosti;

65. poudarja, da je treba uvesti energetske učinkovite prometne sisteme ter prometne sisteme na vodikov pogon;

Fluorirani ogljikovodiki in Montrealski protokol

66. poziva pogodbenice, naj si ogledajo volilne mehanizme in mehanizme odločanja uspešnega Montrealskega protokola, njegov drugačen pristop k odgovornostim, mehanizme izvrševanja in sankcij ter financiranje, kot primer, ki bi ga bilo mogoče uporabiti tudi v okviru UNFCCC; poziva EU, naj si bolj prizadeva za regulacijo globalne postopne odprave uporabe fluoriranih ogljikovodikov v okviru Montrealskega protokola;

67. opozarja, da je EU sprejela ambiciozno zakonodajo za postopno zmanjševanje fluoriranih ogljikovodikov za 79 % do leta 2030, saj so okolju prijazne alternative široko dostopne, njihov potencial pa bi bilo treba v celoti izkoristiti; ugotavlja, da postopno opuščanje uporabe fluoriranih ogljikovodikov ponuja priložnost, ki je ni težko izkoristiti, za blažilne ukrepe v EU in zunaj nje, ter poziva EU, naj dejavno sodeluje pri spodbujanju globalnih ukrepov v zvezi s fluoriranimi ogljikovodiki;

68. pozdravlja dokument EU za razpravo o postopni odpravi uporabe fluoriranih ogljikovodikov na svetovni ravni, ki je bil razdeljen pogodbenicam Montrealskega protokola, ter v zvezi s tem poziva Komisijo in države članice, naj predložijo uradni predlog spremembe, ki bo obravnavan na 27. srečanju pogodbenic Montrealskega protokola, organiziranem leta 2015;

Delegacija Evropskega parlamenta

69. meni, da ima delegacija EU bistveno vlogo v pogajanjih o podnebnih spremembah in da je zato nesporejljivo, da poslanci Evropskega parlamenta na prejšnjih konferencah pogodbenic niso mogli sodelovati na usklajevalnih sestankih EU; pričakuje, da bo na usklajevalnih sestankih v Limi lahko sodeloval vsaj predsednik delegacije Evropskega parlamenta;

o

o o

70. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter sekretariatu UNFCCC s prošnjo, naj jo posreduje tudi vsem pogodbenicam, ki niso članice EU.

Četrtek, 27. november 2014

P8_TA(2014)0064

Pakistanski zakoni proti bogokletstvu

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014 o pakistanskih zakonih proti bogokletstvu (2014/2969(RSP))

(2016/C 289/05)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Pakistanu,
- ob upoštevanju 18. člena Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948 ter 18. člena Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah iz leta 1966,
- ob upoštevanju Deklaracije Združenih narodov o odpravi vseh oblik nestrpnosti in diskriminacije na podlagi vere ali prepričanja iz leta 1981;
- ob upoštevanju poročil posebnega poročevalca Združenih narodov o svobodi veroizpovedi ali prepričanja,
- ob upoštevanju poročila posebne poročevalke Združenih narodov o neodvisnosti sodnikov in odvetnikov Gabriele Knaul z dne 4. aprila 2013, ki ga je pripravila po svoji misiji v Pakistanu od 19. do 29. maja 2012,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. decembra 2013 o letnem poročilu o človekovih pravicah in demokraciji v svetu v letu 2012 ter politiki Evropske unije na tem področju, v kateri obsoja preganjanje kristjanov in drugih verskih manjšin ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju o smernic EU o spodbujanju in zaščiti svobode veroizpovedi ali prepričanja ⁽²⁾,
- ob upoštevanju petletnega načrta sodelovanja med EU in Pakistanom iz marca 2012, ki vključuje prednostne naloge, kot sta dobro upravljanje in dialog o človekovih pravicah, ter z njim tesno povezanega drugega strateškega dialoga med EU in Pakistanom z dne 25. marca 2014,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o Pakistanu z dne 11. marca 2013 ⁽³⁾, v katerih so ponovno poudarjena pričakovanja EU glede spodbujanja in spoštovanja človekovih pravic ter obsojanja vseh oblik nasilja, tudi proti verskim manjšinam,
- ob upoštevanju izjave tiskovnega predstavnika Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD) z dne 18. oktobra 2014 o odločitvi visokega sodišča v Lahoreju, da obsodbo Asje Bibi v Pakistanu potrdi,
- ob upoštevanju sporočila za medije z dne 29. oktobra 2014, ki ga je ob obisku posebnega predstavnika Evropske unije za človekove pravice v Pakistanu od 26. do 29. oktobra 2014 izdala delegacija EU v Pakistanu,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. marca 2014 o regionalni vlogi Pakistana in političnih odnosih z Evropsko unijo ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju členov 135(5) in 123(4) Poslovnika,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0575.

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/137585.pdf

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/135946.pdf

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0208.

Četrtek, 27. november 2014

- A. ker je bila Asja Bibi, kristjanka iz Pandžaba, leta 2009 aretirana, leta 2010 pa na podlagi oddelka 295-C pakistanskega kazenskega zakonika obsojena na smrt zaradi bogokletstva; ker je visoko sodišče v Lahoreju 16. oktobra 2014 pritožbo Asje Bibi zavrnilo in sodbo potrdilo; ker je obdolženka 24. novembra 2014 vložila pritožbo na vrhovno sodišče, ta postopek pa bi lahko trajal več let; ker bi predsednik Pakistana s predsedniško pomilostitvijo lahko še vedno razveljavil sodbo visokega sodišča v Lahoreju in Asjo Bibi pomilostil;
- B. ker je množica 7. novembra 2014 pretepla krščanski par, Šamo Bibi in Šahbaza Masiha, ker naj bi v vzhodnem Pakistanu sežigala strani Korana; ker so ju zažgali v opekarski peči, pri čemer naj bi bila po nekaterih poročanjih še živa, ko so ju vrgli v peč;
- C. ker je bilo več pakistanskih državljanov nedavno obsojenih na smrt, ker naj bi kršili zakone proti bogokletstvu, med njimi je tudi Savan Masih, kristjan, ker naj bi v pogovoru žalil preroka Mohameda, in krščanski par, Šafkat Emanuel in Šagufta Kauzar, ker naj bi preroka žalil v besedilnem sporočilu;
- D. ker je bil borec za človekove pravice in odvetnik Rašid Rehman 7. maja 2014 umorjen; ker so Rehmanu nekaj tednov pred tem grozili, ker je branil predavatelja, ki mu je po pakistanskih zakonih proti bogokletstvu grozil pregon;
- E. ker je stražnik v zaporu oktobra 2014 ustrelil in ranil britanskega državljana pakistanskega porekla Mohammada Asgarja, ki so ga v Pakistanu zaprli zaradi bogokletstva, čeprav je bil v Veliki Britaniji diagnosticiran kot duševni bolnik; ker so regionalni organi njegovega napadalca aretirali in ga obtožili poskusa umora in ker je bilo osem drugih stražnikov v zaporu supendiranih;
- F. ker je 45-letnega šiita Tufajla Haiderja 5. novembra 2014 ubil policist, ki ga je zasliševal in ki je kasneje trdil, da je Haider zaničljivo govoril o spremljevalcih preroka Mohameda;
- G. ker je bilo v Pakistanu med letom 1987 in oktobrom 2014 po poročilih 438 ljudi obtoženih bogokletstva, med drugim 633 muslimanov, 494 ahmadov, 187 kristjanov in 21 hindujcev; ker je bilo v primerih bogoskrunstva od leta 1990 v nasilju množice ubitih vsaj 60 ljudi;
- H. ker je zaradi obtožb bogoskrunstva trenutno v zaporu več deset ljudi, med drugim muslimani, hindujci, kristjani in drugi; ker doslej še nobena sodba na podlagi obtožb bogoskrunstva ni bila izvršena, več obtožencev pa je bilo ubitih v nasilju množice; ker so pakistanska sodišča pod hudim pritiskom nekaterih verskih voditeljev, da se smrtne obsodbe, ki jih po navadi izrečejo nižja sodišča, potrdijo in izvršijo; ker so sodni postopki pogosto dolgotrajni in imajo uničujoče posledice za nedolžne pakistanske državljane, njihove družine in skupnosti;
- I. ker so verske manjšine zaradi pakistanskih zakonov proti bogokletstvu v nevarnosti, če se svobodno izražajo ali se odkrito udejstvujejo v verskih dejavnostih; ker je sistematično kršenje teh zakonov dobro dokumentirano; ker v pakistanski družbi sejejo strah, namesto da bi verske skupnosti ščitili; ker so bili vsi poskusi reformiranja zakonov ali njihovega izvajanja zadušeni z grožnjami in umori; ker se na poskuse razprave o teh vprašanjih v medijih (na spletu ali drugje) pogosto odgovori z grožnjami in nadlegovanjem, tudi z vlade;
- J. ker ima Pakistan pomembno vlogo pri spodbujanju stabilnosti v južni Aziji in bi lahko pričakovali, da bo vzor pri kreipitvi pravne države in človekovih pravic;
- K. ker je Pakistan nedavno ratificiral sedem od devetih najpomembnejših mednarodnih sporazumov o človekovih pravicah, vključno z Mednarodnim paktom o političnih in državljanskih pravicah in Konvencijo Združenih narodov proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju, ki vsebujejo vrsto določb o pravosodju, pravici do poštenega sojenja, enakosti pred zakonom in nediskriminaciji;

Četrtek, 27. november 2014

- L. ker je bil Pakistan v okviru mehanizmov Združenih narodov za človekove pravice zaprosen, naj razveljavi zakone proti bogokletstvu ali vsaj nemudoma vzpostavi zaščitne ukrepe, da bi preprečil zlorabo zakonodaje za preganjanje državljanov, ki pogosto prihajajo iz manjšinskih verskih skupnosti;
- M. ker sta EU in Pakistan poglobila in razširila svoje dvostranske odnose, kar ponazarjata petletni načrt sodelovanja iz februarja 2012 in drugi strateški dialog med EU in Pakistanom, ki je potekal marca 2014; ker je cilj petletnega načrta sodelovanja med EU in Pakistanom vzpostaviti strateške odnose in skleniti partnerstvo za mir in razvoj na podlagi skupnih vrednot in načel;
- N. ker je Pakistana 1. januarja 2014 prvič vstopil v shemo GSP+; ker naj bi se v okviru te sheme močno spodbujalo spoštovanje temeljnih človekovih pravic in pravic delavcev, narave in načel dobrega upravljanja;
1. je zelo zaskrbljen, ker je višje sodišče v Lahoreju 16. oktobra 2014 s svojo odločitvijo potrdilo smrtno obsodbo Asië Bibi, in obžaluje to odločitev; poziva vrhovno sodišče, naj nemudoma začne postopke v tej zadevi in naj v svoji sodbi upošteva načelo pravne države in v celoti spoštuje človekove pravice;
2. poziva tudi pakistanska sodišča, naj hitro začnejo ponovno presoati o smrtnih obsodbah Savana Masiha, Mohameda Asgarja ter Šafkata Emanuela in njegove žene Šagufte Kausar, pa tudi o obsodbah vseh drugih državljanov, ki čakajo na izvršitev smrtne kazni zaradi domnevne kršitve zakonov proti bogokletstvu;
3. odločno obsoja umor Šame Bibi in Šahbaza Masiha ter izreka sožalje njunima družinama in družinam vseh nedolžnih žrtev, umorjenih zaradi zakonov proti bogokletstvu v Pakistanu; poziva, naj se storilce teh dejanj privede pred sodišče; je seznanjen s tem, da se je vlada v provinci Pandžab odločila ustanoviti odbor, da bi se hitro raziskal uboj Šame Bibi in Šahbaza Masiha, in naročiti dodatno policijsko zaščito tamkajšnjih krščanskih skupnosti; vendar poudarja, da je treba odpraviti vzdušje nekaznovanosti in izvesti splošne reforme, da se reši problem nasilja nad verskimi manjšinami, ki je v Pakistanu še vedno zelo razširjen;
4. izraža veliko zaskrbljenost, ker je sporne zakone proti bogokletstvu možno zlorabiti, kar lahko vpliva na pripadnike vseh ver v Pakistanu; je še posebej zaskrbljen, ker se zakoni proti bogokletstvu, ki so jim javno nasprotovali pokojni minister Šahbaz Bhati, pokojni guverner Salman Taser in Rašid Rehman, ki so jih ubili, ker so se zavzemali za versko strpnost, vse bolj uporabljajo zoper ranljive manjšinske skupine v Pakistanu, kot sta muslimanska skupnost ahmadija in krščanska skupnost;
5. poziva pakistansko vlado, naj temeljito revidira te zakone in njihovo trenutno uporabo, zlasti člena 295 B in C kazenskega zakonika, ki predpisujeta obvezno dosmrtno zaporno kazen (295 B in C) ali celo smrtno kazen (295 C) za domnevna dejanja bogokletstva, in te zakone razveljavi; poziva pakistansko vlado, naj odpravi smrtno kazen, tudi za bogokletstvo in versko odpadništvo, in uvede zaščitne ukrepe, s katerimi bo preprečila zlorabo pravnih določb o bogokletstvu ali verskem odpadništvu;
6. poziva pakistanske oblasti, naj zagotovijo neodvisnost sodišč, spoštovanje načela pravne države in pravično sojenje v skladu z mednarodnimi standardi o sodnih postopkih, med drugim z upoštevanjem nedavnih priporočil posebne poročevalke ZN o neodvisnosti sodnikov in odvetnikov; poleg tega oblasti poziva, naj zagotovijo zadostno zaščito vsem v primerih bogokletstva, vključno z zaščito sodnikov pred zunanjimi pritiski, zaščito obtožencev in njihovih družin in skupnosti pred nasiljem množice in z zagotovitvijo rešitev tistim, ki so bili oproščeni, vendar se ne morejo vrniti v domači kraj;

Četrtek, 27. november 2014

7. opozarja, da pakistanska ustava zagotavlja versko svobodo in pravice manjšin; pozdravlja ukrepe, ki jih je v interesu verskih manjšin od novembra 2008 sprejela pakistanska vlada, kot so petodstotne kvote za manjšine v zveznem sektorju zaposlovanja, priznanje nemuslimanskih praznikov in imenovanje dneva narodnostnih manjšin;
 8. vseeno poziva pakistansko vlado, naj si bolj prizadeva za razumevanje med verskimi skupnostmi in se dejavno zoperstavi verski sovražnosti družbenih akterjev ter verski nestrpnosti, nasilnim dejanjem in ustrahovanju ter naj ukrepa proti nekaznovanosti oziroma proti ustvarjanju vtisa nekaznovanosti;
 9. ostro obsoja vse nasilje zoper verske skupnosti, pa tudi vse oblike diskriminacije in nestrpnosti na podlagi veroizpovedi in prepričanja; poudarja, da je pravica do svobode misli, vesti in vere temeljna človekova pravica; poudarja tudi, da si vsi Pakistanci, ne glede na vero in nazore, zaslužijo enako spoštovanje ter spodbujanje in varovanje človekovih pravic;
 10. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj z uporabo vseh razpoložljivih orodij, tudi tistih iz smernic EU za spodbujanje in varovanje svobode vere ali prepričanja, pomagata verskim skupnostim in pritiskata na pakistansko vlado, naj stori več za zaščito verskih manjšin; v zvezi s tem pozdravlja obisk posebnega predstavnika EU za človekove pravice v Pakistanu in pogovore s tega obiska;
 11. poudarja, da je podelitev statusa GSP+ pogojna in je med drugim odvisna od ratifikacije in izvajanja 27 mednarodnih konvencij, kot je navedeno v Prilogi VII k novi temeljni uredbi o GSP, večina teh konvencij pa se nanaša na človekove pravice, ter da se lahko EU odloči in umakne preferenciale GSP+, če država ne izpolnjuje svojih obveznosti;
 12. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj natančno spremlja, ali Pakistan izpolnjuje svoje obveznosti v okviru sistema GSP+, in naj spodbuja in zagovarja človekove pravice v Pakistanu;
 13. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj sodelujeta s pakistanskimi oblastmi, da se bo spremenil način uporabe zakonov proti bogokletstvu, tudi z izvajanjem ukrepov, predlaganih v šestem odstavku te resolucije;
 14. spodbuja pakistansko vlado, naj sodeluje z organi ZN, tudi s poročevalcem ZN za svobodo vere in prepričanja, in obravnava utemeljene pomisleke glede človekovih pravic;
 15. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Evropske komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, posebnemu predstavniku EU za človekove pravice, vladam in parlamentom držav članic, generalnemu sekretarju ZN, Svetu ZN za človekove pravice ter vladi in parlamentu Pakistana.
-

Četrtek, 27. november 2014

P8_TA(2014)0065

Srbija: primer obtoženega vojnega zločinca Šešlja

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014 o Srbiji: primer obtoženega vojnega zločinca Šešlja (2014/2970(RSP))

(2016/C 289/06)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Srbiji,
 - ob upoštevanju Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami ter Republiko Srbijo, ki je začel veljati 1. septembra 2013,
 - ob upoštevanju poročila Komisije o napredku Srbije za leto 2014 z dne 8. oktobra 2014 (SWD(2014)0302),
 - ob upoštevanju Statuta Mednarodnega sodišča za sodni pregon oseb, odgovornih za hujše kršitve mednarodnega humanitarnega prava, storjene na območju nekdanje Jugoslavije od leta 1991,
 - ob upoštevanju člena 65 Poslovnika Mednarodnega kazenskega sodišča za nekdanjo Jugoslavijo,
 - ob upoštevanju členov 135(5) in 123(4) Poslovnika,
- A. ker je predsednik srbske radikalne stranke Vojislav Šešelj obtožen pred Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo zaradi pregonov na osnovi političnih, rasnih ali verskih razlogov, deportacij, nehumanih dejanj (prisilna premeščanja) (zločini proti človečnosti), ter zaradi umorov, mučenja, okrutnega ravnanja, samovoljnega uničevanja vasi ali uničevanja, ki ni bilo upravičeno zaradi vojaških razlogov, uničevanja ali naklepnega poškodovanja ustanov, namenjenih verskim ali šolskim dejavnostim, plenjenja javne in zasebne lastnine (kršitve zakonov in vojaških običajev) na Hrvaškem, v Bosni in Hercegovini ter v delih Vojvodine (Srbija) zagrešenih med letoma 1991 in 1993;
- B. ker je Organizacija združenih narodov Mednarodno kazensko sodišče za nekdanjo Jugoslavijo leta 1993 ustanovila za obravnavo vojnih zločinov, storjenih v 90. letih, s čimer so bili postavljeni temelji za reševanje sporov in pokonfliktni razvoj te regije;
- C. ker je 6. novembra 2014 po več kot enajstih letih pripora in v času, ko sojenje še poteka, sodni senat tega sodišča izdal odločbo proprio motu o začasni izpustitvi Šešlja zaradi poslabšanja njegovega zdravstvenega stanja, za kar je sodišče postavilo naslednje pogoje: (i) obtoženec ne sme vplivati na priče in žrtve; (ii) zglasiti se mora pred sodnim senatom takoj, ko ta to odredi; ker Šešelj izkazuje sovražnost do Mednarodnega kazenskega sodišča že od začetka sojenja, in sicer z nenehnim prekinjanjem in motenjem postopka ter preklicevanjem izjav, v treh ločenih primerih pa je bil zaradi ustrahovanja prič obtožen nespoštovanja sodišča;
- D. ker je imel Šešelj po svojem povratku v Srbijo v Beogradu več javnih govorov, v katerih je poudaril, da se ne bo prostovoljno vrnil pred sodišče, ko bo to tako odredilo, s čimer je napovedal, da namerava prekršiti enega od pogojev, pod katerima je bil izpuščen;
- E. ker je Šešelj v svojih izjavah za javnost večkrat pozval k ustanovitvi velike Srbije ter pri tem izražal zahteve do sosednjih držav, tudi članice Evropske unije Hrvaške, ter spodbujal sovražnost do oseb, ki niso srbske narodnosti; ker je v enem od sporočil za medije srbskim četnikom čestital zaradi „osvoboditve“ Vukovarja, in sicer na 23. obletnico padca tega hrvaškega mesta v roke srbskih paravojaških milic in jugoslovanske vojske leta 1991 ter vseh s tem povezanih grozodejstev, s čimer je prekršil pogoj, da ne sme vplivati na žrtve; ker se je srbska mirovna skupina Ženske v črnem zbrala v Beogradu, da bi s performansom z naslovom „Nikoli ne bomo pozabili na zločine Vukovarja“ obeležila spomina na žrtve v obleganem mestu;

Četrtek, 27. november 2014

1. najodločneje obsoja Šešljevo vojno hujskanje, ščuvanje k sovraštvu in spodbujanje teritorialnih zahtev ter poskuse, da bi Srbiji otežil nadaljevanje evropske poti; obžaluje njegove javne provokacije in vojno retoriko, ki jo uporablja vse od začasne izpustitve, s katerimi ponovno odpira psihološke rane, ki so jih v zgodnjih 90. letih povzročili vojna in ostala grozodejstva; poudarja, da bi Šešljeve nedavne izjave lahko spodkopale napredek, dosežen pri regionalnem sodelovanju in spravi, ter uničile prizadevanja zadnjih let;
 2. spominja srbske oblasti na njihove obveznosti v okviru sodelovanja z Mednarodnim kazenskim sodišče ter na obveznosti Srbije kot države kandidatke za vstop v EU; zaskrbljeno ugotavlja, da je zaradi odsotnosti ustreznega političnega in pravnega odziva srbskih oblasti na Šešljevo ravnanje omajano zaupanje žrtev v sodni postopek; spodbuja srbske oblasti in demokratične stranke, naj obsodijo vsak pojav sovražnega govora ali vojne retorike ter spodbujajo varstvo manjšin in kulturnih pravic; poziva srbske oblasti, naj preiščejo, ali Šešelj krši srbsko zakonodajo, ter v celoti izvajajo zakonodajo, ki prepoveduje sovražni govor, diskriminacijo in ščuvanje k nasilju; izraža podporo vsem političnim strankam, nevladnim organizacijam in posameznikom v Srbiji, ki se borijo proti sovražnemu govoru;
 3. poziva Mednarodno kazensko sodišče in javnega tožilca na tem sodišču, naj glede na nove razmere sprejmeta ukrepe za ponovi pregled pogojev, potrebnih za začasno izpustitev; ugotavlja, da različni standardi v praksi sodišča glede začasne izpustitve ne bi prispevali k uresničevanju ciljev tega sodišča; spodbuja sodišče, naj sprejme odločne ukrepe, da ponovno vzpostavi zaupanje v njegove postopke, ki so ga Šešljeve šokantne in nedopustne izjave omajale, pri čemer naj tudi sprejme vse ukrepe, potrebne za pospešitev dokončanja vseh sojenj in pritožnih postopkov, ki potekajo pred njim; opozarja, da je privedba vojnih zločincev pred sodišče nujen pogoj za resničen in trajen spravni proces;
 4. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, predsedniku, vladi in narodni skupščini Srbije, varnostnemu svetu Združenih narodov in predsedniku Mednarodnega kazenskega sodišča za nekdanjo Jugoslavijo.
-

Četrtek, 27. november 2014

P8_TA(2014)0066

Irak: ugrabitve žensk in slabo ravnanje z njimi

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014 o Iraku: ugrabitve žensk in slabo ravnanje z njimi (2014/2971(RSP))

(2016/C 289/07)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Iraku,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanje zadeve o krizi v zvezi z Islamsko državo (IS) v Siriji in Iraku z dne 20. oktobra 2014,
 - ob upoštevanju resolucije S-22/1 Sveta za človekove pravice z dne 1. septembra 2014 o razmerah na področju spoštovanja človekovih pravic v Iraku v luči zlorab, ki so jih zagrešili t. i. Islamska država Iraka in Levante ter z njo povezane skupine,
 - ob upoštevanju poročila neodvisne mednarodne preiskovalne komisije Združenih narodov o Sirski arabski republiki „Strahovlada: življenje v Siriji pod vladavino IS“ (*Rule of Terror: Living under ISIS in Syria*) z dne 14. novembra 2014,
 - ob upoštevanju sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Irak na drugi strani in svoje resolucije z dne 17. januarja 2013 o sporazumu o partnerstvu in sodelovanju med EU in Irakom⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju resolucije varnostnega sveta Združenih narodov št. 2106(2013) z dne 24. junija 2013 o spolnem nasilju v oboroženih spopadih in pokonfliktnih razmerah,
 - ob upoštevanju splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,
 - ob upoštevanju mednarodnega pakta o političnih in državljanskih pravicah iz leta 1966, katerega država pogodbenica je tudi Irak,
 - ob upoštevanju konvencije Združenih narodov o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk, katere podpisnik je Irak, in resolucije varnostnega sveta Združenih narodov št. 1325,
 - ob upoštevanju členov 135(5) in 123(4) Poslovnika,
- A. ker je t. i. Islamska država (IS) zagrešila številna grozodejstva, ki pomenijo zločine proti človečnosti in vključujejo množične poboje, usmrtitve, ki so jih odredila njena samooklicana sodišča, uvedbo stroge interpretacije šeriatskega prava, spolno nasilje nad ženskami in otroki, zasužnjevanje, posilstva, prisilne poroke, trgovino z ljudmi, preselitve in ugrabitve ter so povzročila katastrofalno humanitarno krizo in preselitev velikega števila ljudi iz območij pod nadzorom IS;
- B. ker so bojovníki IS avgusta prodrli globlje v severni Irak in premagali kurdske sile Pešmerga, ki so se premestile v območja, ki jih je zapustila iraška vojska; ker je bilo zavzeto mesto Sindžar, pa tudi strateško pomemben jez v Mosulu, ki dobavlja vodo in elektriko številnim delom Iraka, bojovníki IS pa so se prestolnici iraškega Kurdistanu Irbilu približali na 40 km; ker se številne kurdske ženske bojujejo v Kobaniju, tudi ženske, ki so članice in voditeljice oboroženih sil Kurdske delavske stranke;
- C. ker so bili tarče napadov Islamske države pripadniki etničnih in verskih manjšin, še posebno krščanske, jazidske turkmenske, šabaške, kakajske, sabejske in šiitske skupnosti v Mosulu in okolici, tudi v Sindžaru, Tal Afarju;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0022.

Četrtek, 27. november 2014

- D. ker organizacija Human Rights Watch ocenjuje, da je Islamska država ugrabila in ubila 3 133 jazidov oziroma so pogrešani od napadov IS začetek avgusta; ker je na seznamu 2 305 ljudi, ki naj bi bili ugrabljeni, med njimi 412 otrok; ker IS indoktrinira zajete jazidske otroke;
- E. ker so raziskovalci Združenih narodov oktobra 2014 navedli, da v začasnih centrih za pridržanje zadržujejo okoli 5 000 do 7 000 žensk, od koder jih nato odpeljejo ter jih prodajo v suženjstvo ali jih predajo džihadistom za priležnice; ker naj bi samo v mestu Tal Afar v petih centrih za pridržanje zadrževali okoli 3 500 žensk in otrok;
- F. ker so IS in drugi džihadski skrajneži v Iraku in Siriji povzročili tok beguncev, ki je napolnil begunska taborišča v Turčiji, Libanonu in Jordaniji, kjer še posebej ženske in dekleta doživljajo težke humanitarne razmere in so zelo izpostavljene nadlegovanju, spolnemu nasilju, prisilnim porokam in drugim zlorabam;
- G. ker je nadnacionalna narava Islamske države in z njo povezanih terorističnih skupin globalno vprašanje;
- H. ker je Urad visokega komisarja Združenih narodov za begunce (UNHCR) zelo zaskrbljen glede zmožnosti mednarodne skupnosti, da zadosti nujnim potrebam zaradi zime v Iraku, še posebno za nedavno preseljene;
- I. ker so iraška enotnost, suverenost in ozemeljska celovitost ključne za stabilnost in gospodarski razvoj v tej državi in regiji.
- kar najostreje obsoja sistematične kršitve človekovih pravic ter zlorabe in kršitve mednarodnega humanitarnega prava, ki so posledice dejanj IS in z njo povezanih terorističnih skupin in predstavljajo vojne zločine in zločine zoper človečnost; ostro obsoja zlasti vsakršno nasilje na podlagi verske in etnične pripadnosti, pa tudi nasilje nad ženskami in otroki;
 - ostro obsoja številna hudodelstva IS, katerih cilj so zlasti ženske in predstavljajo zločine zoper človečnost, na primer ugrabitve, posilstva in druge oblike spolnega nasilja, zaslužnjevanje, prisilne poroke in spreobrnitve; poudarja, da morajo odgovorni za te kršitve človekovih pravic ter mednarodnega humanitarnega prava odgovarjati za svoja dejanja;
 - poudarja, da bi morali otroke nemudoma združiti z družinami, končati prisilne poroke in spolne zlorabe ter izpustiti vse civiliste, ki jih pridržuje IS, zlasti ženske;
 - poziva iraško vlado, naj ratificira Rimski statut in s tem Mednarodnemu kazenskemu sodišču omogoči kazenski pregon IS zaradi vojnih zločinov in zločinov zoper človečnost;
 - poziva iraško vlado, naj spodbuja in varuje človekove pravice, pri čemer naj v duhu nacionalne enotnosti in sprave združi vse plasti iraške družbe ter pri prizadevanjih za spopad z IS spoštuje človekove pravice in mednarodno humanitarno pravo; ponuja svojo podporo vladi pri vzpostavljanju pravičnejše in bolj vključujoče družbe, ki bo varovala in spodbujala pravice žensk;

Četrtek, 27. november 2014

6. pozdravlja prizadevanja mednarodne skupnosti, zlasti ZDA, da bi pomagale iraškim nacionalnim in lokalnim organom v boju zoper IS, ustavile njeno napredovanje in olajšale dostavo humanitarne pomoči; podpira svetovno koalicijo zoper IS in njena prizadevanja za boj proti tej organizaciji, tudi z vojaškimi sredstvi; poziva mednarodno skupnost, naj čez zimo zagotovi življenjsko potrebno pomoč ljudem v Iraku, tudi jazidskim družinam, ki na gori Sindžar še zmeraj branijo svoje templje pred napadi IS;

7. poziva vse regionalne akterje, naj storijo vse, kar je v njihovi moči, da bi ustavili vse dejavnosti javnih in zasebnih organov za uveljavljanje in širjenje ekstremističnih islamističnih ideologij z besedami in dejanji; poziva mednarodno skupnost, še posebej EU, naj spodbudi regionalni dialog o težavah Bližnjega vzhoda in vanj vključi vse pomembne strani, zlasti Iran in Saudovo Arabijo;

8. poziva ZN, predvsem posebno poročevalko za nasilje nad ženskami Rashido Manjoo, naj storijo vse, kar je v njihovih močeh, da bi izsledili žrtve ter preiskali in preučili dejstva in okoliščine zlorab in nasilja IS in z njo povezanih terorističnih skupin nad dekleti in ženskami v Iraku in Siriji, da bi preprečili njihovo nekaznovanost in poskrbeli, da bodo odgovarjali za zločine; podpira delo posebne predstavnice ZN za spolno nasilje v oboroženih konfliktih Zainab Hawe Bangure;

9. poziva mednarodne humanitarne agencije v Iraku, tudi agencije ZN, naj okrepijo zdravstvene in svetovalne storitve za razseljene osebe, ki so ubežale pred napredovanjem IS, pri tem pa posebno pozornost posvetijo potrebam žrtev spolnega nasilja in otrok;

10. ponovno poziva Komisijo, Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice, naj sprejmejo posebne ukrepe za rešitev položaja žensk v Iraku, zagotovijo njihovo svobodo in spoštovanje njihovih temeljnih pravic ter sprejmejo ukrepe za preprečitev izkoriščanja in zlorabe žensk in otrok ter nasilja nad njimi; je zlasti zaskrbljen zaradi porasta vseh oblik nasilja nad jazidskimi ženskami, ki jih člani IS zapirajo, posiljujejo, spolno zlorablajo in prodajajo; poziva predvsem države članice EU, naj okrepijo politike, da bi izpolnile potrebe preživelih, ter vzpostavijo mehanizme, s katerimi bi travmatiziranim ženskam iz Sirije in Iraka, predvsem jazidskim ženskam zagotovile posebno posttravmatsko svetovanje, prilagojeno njihovim potrebam;

11. je prepričan, da je treba takojšnjo humanitarno pomoč in zaščito dopolniti z dolgoročnimi strategijami v podporo socialno-ekonomskim pravicam in priložnostim za življenje povratnic, notranje razseljenih žensk in begunk, pa tudi z boljšim vodstvom in sodelovanjem, da bi okrepili njihovo vlogo in jim omogočili izbiro trajnih rešitev, ki bodo ustrezale njihovim potrebam; meni, da je treba obravnavati tudi posebna tveganja in predvsem potrebe različnih skupin žensk, ki so tarča različnih, prepletajočih se oblik diskriminacije;

12. obsoja dejstvo, da so z napredovanjem IS umori iraških pripadnikov skupnosti LGBT in nasilje nad njimi ostali povsem nekaznovani; ugotavlja, da iraški pripadniki skupnosti LGBT sicer niso edina skupina, za katero obstaja v sedanji krizi in konfliktu tveganje, a je njihov položaj izjemno nestabilen, saj jim je na voljo zgolj omejena podpora družine in skupnosti ter omejena zaščita vlade; ugotavlja, da ostajajo iraški pripadniki skupine LGBT tudi v begunskih skupnostih ali nekaterih gostiteljskih družbah marginalizirani in v nevarnosti; poziva iraško vlado, naj jim zagotovi zaščito;

Četrtek, 27. november 2014

13. obžaluje, da se je življenje iraških žensk zaradi večletnega obdobja diktature in konfliktov precej poslabšalo; poziva k spodbujanju in izvajanju resolucije varnostnega sveta ZN št. 1325 (2000) o ženskah, miru in varnosti, da bi zagotovili udeležbo žensk v reševanju konfliktov in vzpostavljanju demokracije; vztraja, da če ženske v Iraku ne bodo udeležene v procesu odločanja, jim ne bo mogoče zagotoviti ne dejanske zaščite ne dejanske varnosti;

14. poziva k usklajenim mednarodnim prizadevanjem, v okviru katerih bi se v tesnem sodelovanju z muslimanskimi državami, organizacijami in skupnostmi spoprijeli z radikalno salafistično/vahabitsko ideologijo, ki podpira in navdihuje dejanja IS in z njo povezanih terorističnih organizacij ter čedalje bolj ogroža varnost držav članic; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice, naj v dialogu z zalivskimi državami izrazijo jasne pomisleke glede poskusov indoktrinacije s salafistično/vahabitsko ideologijo v številnih državah z muslimansko večino in muslimanskih skupnostih po vsem svetu, ki jih izvajajo akterji iz teh držav;

15. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Svetu, Komisiji, posebnemu predstavniku EU za človekove pravice, vladam in parlamentom držav članic, vladi in predstavniškemu svetu Iraka, regionalni vladi Kurdistana, generalnemu sekretarju Združenih narodov in Svetu Združenih narodov za človekove pravice.

Četrtek, 27. november 2014

P8_TA(2014)0068

Zamude pri začetku izvajanja kohezijske politike za obdobje 2014-2020

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014 o zamudah pri začetku izvajanja kohezijske politike za obdobje 2014–2020 (2014/2946(RSP))

(2016/C 289/08)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti členov 4, 162 in 174 do 178 Pogodbe,
 - ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju predloga spremembe proračuna št. 3 k splošnemu proračunu za leto 2014 (COM(2014)0329),
 - ob upoštevanju členov 128(5) in 123(4) Poslovnika,
- A. ker je kohezijska politika v realnem gospodarstvu glavna naložbena politika na ravni EU in uveljavljen spodbujevalec rasti in ustvarjanja delovnih mest v EU, njen proračun do leta 2020 pa znaša več kot 350 milijard EUR; ker predstavlja velik del strategije EU za popravo regionalnih neravnovesij in neenakosti, pomoč pri diverzifikaciji in prilagoditvi spremembam v industriji ter za doseg ekonomske, socialne in teritorialne kohezije; ker je v nekaterih državah glavni vir javnih naložb;
- B. ker se ta sredstva s tematskim osredotočanjem namenjajo za omejeno število strateških ciljev, ki omogočajo hitrejšo rast, kot so inovacije in raziskave, digitalna agenda, podpora malim in srednjim podjetjem, nizkoogljično gospodarstvo ter usposabljanje, izobraževanje in infrastruktura;
- C. ker so partnerski sporazumi in operativni programi strateško orodje za usmerjanje naložb v državah članicah in regijah v skladu s splošnim ciljem strategije Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast;
- D. ker členi 14, 16 in 29 Uredbe (EU) št. 1303/2013 določajo roke za predložitev in sprejetje partnerskih sporazumov in operativnih programov ter bi bilo treba v skladu z njimi partnerske sporazume sprejeti do konca avgusta 2014, operativne programe pa do konca januarja 2015;

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 320.

⁽²⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

⁽³⁾ UL L 298, 26.10.2012, str. 1.

Četrtek, 27. november 2014

- E. ker je zamuda v procesu načrtovanja očitna, saj naj bi bilo do konca leta 2014 sprejeto le omejeno število operativnih programov (nekaj več kot 100);
- F. ker je Komisija na zahtevo držav članic pripravila delovni dokument o obravnavi prevzetih obveznosti za programe za leto 2014, ki se sofinancirajo iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, Evropskega socialnega sklada in Kohezijskega sklada in ki jih Komisija ne bo sprejela do 31. decembra 2014;
- G. ker sta za sprejetje operativnih programov predvidena dva scenarija, oba pa pomenita nadaljnje zamude pri začetku izvajanja, in sicer: (i) prenos sredstev za tiste programe, ki bodo pripravljene za sprejetje do 31. decembra 2014, in (ii) ponovna vključitev neporabljenih sredstev evropskih strukturnih in investicijskih skladov za leto 2014 v proračun, torej tehnična revizija večletnega finančnega okvira, za programe, ki do konca leta 2014 ne bodo pripravljene za sprejetje;
- H. ker bi lahko v skladu s časovnim načrtom, ki ga je predstavila Komisija, operativne programe, pri katerih je predviden prenos sredstev, sprejeli med 15. februarjem in 31. marcem 2015, po 1. maju 2015 pa tiste, pri katerih je predvidena ponovna vključitev neporabljenih sredstev;
- I. ker je v kohezijski politiki poleg zamud pri izvajanju za obdobje 2014–2020 opaziti tudi zamude pri plačilih za programsko obdobje 2007–2013 v višini približno 23 milijard EUR; ker oboje spodbija verodostojnost, učinkovitost in trajnost kohezijske politike;
- J. ker je predsednik Komisije nakazal, da namerava vzpostaviti investicijski sveženj v višini 315 milijard EUR;
1. izraža globoko zaskrbljenost zaradi občutne zamude pri izvajanju kohezijske politike za obdobje 2014–2020, čeprav priznava, kako pomembno je v začetku programskega obdobja sprejeti visokokakovostne operativne programe, da se prepreči poznejše reprogramiranje;
 2. poudarja, da sedanje zamude postavljajo pred preizkušnjo zmogljivost nacionalnih, regionalnih in lokalnih oblasti za učinkovito načrtovanje in izvajanje evropskih strukturnih in investicijskih skladov za obdobje 2014–2020;
 3. opominja, da kohezijska politika, skupaj s sofinanciranjem držav članic, predstavlja velik del z rastjo povezanih javnih izdatkov v EU; poudarja, da je zato nujno treba čim prej začeti izvajati nove programe, da bi povečali rezultate naložb, pospešili ustvarjanje delovnih mest in okrepili rast produktivnosti;
 4. poziva Komisijo in države članice, naj ravnajo odgovorno in storijo vse, kar je v njihovi moči, da se pospeši sprejetje čim večjega števila operativnih programov v letu 2014, ter naj zagotovijo, da bo do 31. decembra 2014 kar največ programov pripravljenih za sprejetje, da bodo lahko izkoristili prenos sredstev v skladu s členom 13(2)(a) finančne uredbe in členom 4 njenih izvedbenih pravil;
 5. od Komisije zahteva, naj ob tem, ko se osredotoča na kakovost in potrebo po nadaljevanju boja proti goljufijam, preuči vse možnosti za pospešitev notranjih postopkov ter zagotovi, da bodo upoštevani tudi operativni programi, znova vloženi po roku 24. novembra 2014, da bi bilo mogoče do konca leta zaključiti posvetovanje med službami in bi bili programi obravnavani kot pripravljene za sprejetje, če bi izpolnjevali zahteve glede kakovosti;
 6. se zaveda, da prej omenjeni alternativni načrti za operativne programe, ki do konca leta 2014 ne bodo pripravljene za sprejetje, tj. ponovna vključitev neporabljenih sredstev iz leta 2014 v proračun za leto 2015 v skladu s členom 19 večletnega finančnega okvira, pomeni revizijo le-tega do 1. maja 2015, ki jo je treba izvesti v skladu s postopkom za večletni proračun, četudi bi bila zgolj tehnične narave; zato poziva Komisijo, naj s Parlamentom in Svetom čim prej začne pogovore za določitev verodostojnega načrta, ki bo zagotovil sprejetje revizije večletnega finančnega okvira čim bolj zgodaj v letu 2015;

Četrtek, 27. november 2014

7. poleg tega poudarja, da mora biti za sprejetje operativnih programov odobren tudi predlog spremembe proračuna z ustreznimi spremembami odobritev za prevzem obveznosti za leto 2015, kar v najboljšem primeru pomeni zamudo pri začetku dejanskega izvajanja teh programov do sredine leta 2015;
 8. poziva Komisijo, naj glede na zgoraj navedene podatke Parlamentu predloži ukrepe, ki jih namerava sprejeti za spodbuditev čimprejšnjega izvajanja operativnih programov, kot tudi predvideni časovni načrt;
 9. je zelo zaskrbljen zaradi zamud pri plačilih v okviru kohezijske politike za operativne programe v obdobju 2007–2013; poudarja, kako pomembno in nujno je do konca leta 2014 doseči dogovor o tem, in sicer na podlagi novih predlogov Komisije;
 10. poziva Komisijo, naj pojasni učinek zamud pri plačilih na začetek izvajanja novih operativnih programov in predloži rešitve, kako bi kar najbolj omejili škodo; poleg tega zahteva, naj Komisija v okviru poročila o izidu pogajanj iz člena 16(3) uredbe o skupnih določbah analizira možni učinek poznega začetka izvajanja kohezijske politike za obdobje 2014–2020 na rast in delovna mesta in naj izda priporočila na podlagi pridobljenih izkušenj;
 11. zahteva, naj 315 milijard EUR vreden investicijski sveženj, ki ga bo napovedala Komisija, v celoti dopolnjuje kohezijsko politiko za obdobje 2014–2020;
 12. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Komisiji, Svetu, Odboru regij, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in drugim ustreznim institucijam.
-

Četrtek, 27. november 2014

P8_TA(2014)0069

Smernice Komisije za oceno učinka**Rezolucija Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014 o pregledu smernic za oceno učinka Komisije in vlogi testa za mala in srednja podjetja (2014/2967(RSP))**

(2016/C 289/09)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju nedavnega javnega posvetovanja o pregledu smernic Komisije za oceno učinka in ustreznem osnutku revidiranih smernic za oceno učinka;
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. junija 2011 o zagotavljanju neodvisnih ocen učinka ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju člena 123(2) in (4) Poslovnika,
- A. ker imajo ocene učinka, ki se uporabljajo v zgodnji fazi oblikovanja zakonodaje, poglavitno vlogo v agendi Komisije za pametno pravno ureditev, njihov namen pa je zagotavljanje preglednih, izčrpnih in uravnoveženih dokazov o gospodarskih, socialnih in okoljskih učinkih, dodani vrednosti ukrepanja EU, pričakovanem regulativnem in upravnem bremenu ter stroških in koristih alternativnih rešitev za deležnike;
- B. ker bosta imela v skladu z obstoječimi smernicami za oceno učinka generalni sekretariat Komisije in njen odbor za oceno učinka osrednjo vlogo pri odločanju, ali je za neko pobudo potrebna ocena učinka;
- C. ker ima odbor za oceno učinka kot osrednji organ za nadzor kakovosti pomembno vlogo pri ocenah učinka;
- D. ker pogodbe vsebujejo horizontalne socialne in okoljske klavzule ter zahteve o spoštovanju načel subsidiarnosti in sorazmernosti, ki jih je treba upoštevati pri opredeljevanju in izvajanju politik in dejavnosti Unije, zahtevajo pa poglobljeno analizo ustreznega učinka vse predlagane zakonodaje;
- E. ker so po oceni strokovne skupine Komisije stroški za mala in srednja podjetja, povezani z izvajanjem te uredbe, lahko 10-krat višji kot za večje družbe; ker je zato pravilna in neodvisna ocena učinka zlasti pomembna za mala in srednja podjetja, ki se v primerjavi z velikimi podjetji pogosto srečujejo z večjimi težavami pri prilagajanju novim zakonskim in upravnim zahtevam ter zaradi svoje majhnosti ne morejo tako zgodaj predvideti regulativnih sprememb;
- F. ker je načelo „najprej pomisli na male“ temelj Akta za mala podjetja za Evropo iz leta 2008; ker je to načelo vključeno v smernice za oceno učinka od leta 2009, v preostala besedila Komisije pa že od leta 2005; ker je namen tega načela, da bi že zelo zgodaj v postopku oblikovanja zakonodaje upoštevali interese malih in srednjih podjetij, da bi bila zakonodaja tem podjetjem prijazna; ker je za zagotavljanje učinkovitega izvajanja tega načela na voljo vrsta orodij, vključno z izvajanjem testa za mala in srednja podjetja pri zakonodajnih predlogih, ki so v pripravi;

⁽¹⁾ UL C 380 E, 11.12.2012, str. 31.

Četrtek, 27. november 2014

- G. ker so v veljavnih smernicah za oceno učinka predvidena tudi posebna navodila v obliki testa za mala in srednja podjetja, vključno z morebitnimi blažilnimi ukrepi; ker osnutek revidiranih smernic ne vsebuje določb o testu za mala in srednja podjetja;
- H. ker prava ocena vsebinskih predlogov sprememb Parlamenta k prvotnemu predlogu Komisije kaže veliko dodano vrednost za podporo stališču Parlamenta v tristranskih pogajanjih;

Področje uporabe

1. pozdravlja zavezanost Komisije rednemu revidiranju smernic za oceno učinka, da bi se izboljšal postopek ocene učinka;
2. poudarja, da bi morala Komisija enako podrobno oceniti gospodarske, socialne in okoljske vidike;
3. je kljub temu zaskrbljen, da je osnutek revidiranih smernic veliko manj podroben od veljavnih smernic glede področja uporabe ocene učinka, prav tako pa pristojnemu generalnemu direktoratu daje veliko več maneverskega prostora pri odločanju, ali je ocena učinka potrebna ali ne; meni, da bi bilo treba ohraniti sedanjo prakso, v skladu s katero je odbor za oceno učinka vključen v postopek odločanja;
4. meni, da bi morala Komisija ohraniti obstoječi pristop in predložiti oceno učinka za vse pobude, pri katerih je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:
 - (a) zakonodajni predlogi, vključeni v zakonodajni in delovni program Komisije,
 - (b) zakonodajni predlogi, ki niso vključeni v zakonodajni in delovni program Komisije, pri katerih je jasno razviden njihov gospodarski, upravni, socialni in okoljski učinek,
 - (c) nezakonodajne pobude, ki določajo prihodnje politike (kot so bele knjige, akcijski načrti, programi odhodkov, smernice za pogajanja o mednarodnih sporazumih),
 - (d) delegirani ali izvedbeni akti, ki jih predlaga Komisija in po potrebi njene agencije, ki bodo najverjetneje imeli velike prepoznavne gospodarske, socialne in okoljske učinke in bodo povzročili upravno breme;
5. ugotavlja, da mora biti ocena učinka dosledna in celovita in mora temeljiti na najbolj natančnih, objektivnih in popolnih razpoložljivih informacijah, analiza pa mora biti sorazmerna in osredotočena na namen in cilj predloga, tako da bo omogočala dobro premišljeno politično odločitev;
6. je prepričan, da ocene učinka pomembno pomagajo pri odločanju v vseh institucijah EU in so pomembne za boljšo pripravo zakonodaje; vendar meni, da z ocenami učinka ni mogoče nadomestiti političnih ocen in odločitev;
7. poudarja, da je že v zgodnji fazi procesa ocene učinka pomembno posvetovanje z vsemi ustreznimi deležniki, da se lahko v času nastajanja ocen učinka upoštevajo njihovi predlogi, preden se ocene učinka objavijo;
8. ugotavlja, da področje uporabe ocene učinka ne sovпада vedno s sprejetimi predlogi, če se ti spremenijo po njihovi predložitvi kolegiju komisarjev za odobritev; zahteva, da se v osnutku revidiranih smernic navede, da bi bilo treba oceno učinka posodobljati, da bi zagotovili povezanost v njej obravnavanih zadev in morebitnih predlogov, ki jih sprejme Komisija;

Četrtek, 27. november 2014

Odbor za oceno učinka

9. izraža globoko zaskrbljenost, ker v osnutku revidiranih smernic ni natančneje določena vloga odbora za oceno učinka v postopku za oceno učinka; odločno vztraja, naj Komisija ponovno razmisli o tej pomanjkljivosti in v novem sklopu revidiranih smernic v odgovoru na to resolucijo jasneje določi postopke, ki zadevajo odbor za oceno učinka;

10. meni, da bi bilo treba z novimi postopki jasno, razumljivo in pregledno oblikovati postopek predložitve, revizije in dokončnega sprejetja ocene učinka, ki se predloži odboru za oceno učinka;

11. ponovno poudarja, da Komisija ne bi smela sprejeti predlogov, če jim ni priloženo mnenje, ki ga odobri odbor za oceno učinka;

12. nadalje opozarja Komisijo, da Parlament zahteva večjo neodvisnost odbora za oceno učinka in da predvsem člani tega odbora ne smejo biti pod političnim nadzorom; meni, da bi morali odbor za oceno učinka sestavljati visoko usposobljeni člani, pristojni za ocenjevanje analiz o gospodarskem, socialnem in okoljskem učinku;

13. pričakuje, da bo nova Komisija pojasnila, kaj namerava ukreniti v zvezi z vidiki, izraženimi v tej resoluciji, da bi ta pristop bolje upošteval pri pripravi svojega stališča o nedavnem sporočilu Komisije o programu ustreznosti in uspešnosti predpisov, in sicer ne glede na stališče Parlamenta v zvezi s tem;

Test za mala in srednja podjetja

14. opozarja, da je Komisija leta 2011 v pregledu akta za mala podjetja izrazila obžalovanje, ker je le osem držav članic test za mala in srednja podjetja vključilo v nacionalne postopke odločanja; poziva Komisijo, naj spodbuja države članice, da v nacionalne postopke bolj vključijo načela iz testa za mala in srednja podjetja, da bi se podprla politika glede teh podjetij;

15. pozdravlja jasno zavezo Komisije iz tega pregleda, da bo test za mala in srednja podjetja še dodatno okrepila; vendar obžaluje, da v osnutku revidiranih smernic za oceno učinka kljub tem napovedim test ni niti omenjen;

16. opozarja, da se je Komisija v pobudi za mala in srednja podjetja zavezala, da bo pri načrtovanju politike upoštevala načelo „najprej pomisli na male“, in da se to nanaša tudi na test za mala in srednja podjetja za oceno prihodnje zakonodaje in upravne pobude za ta podjetja; poudarja, da je bistvenega pomena, da se poskrbi za pravilno izvedbo tega testa, in meni, da je v zvezi s tem še vedno potrebno veliko narediti;

17. vztraja, da bi morali ohraniti teste za mala in srednja podjetja, kot so določeni v Prilogi 8 smernicam, da pobude Komisije ne bi nesorazmerno prizadele ali prikrajšale malih in srednjih podjetij v primerjavi z večjimi družbami;

18. poudarja, da bi morala v takšnih primerih ocena učinka vključevati nadomestne mehanizme in/ali možnosti, s pomočjo katerih bi mala in srednja podjetja lažje izpolnila zahteve pobude (kakor je določeno v prilogi 8.4); v zvezi s tem pozdravlja izključitev mikropodjetij s področja uporabe zakonodajnega predloga kot politično možnost, navedeno v osnutku revidiranih smernic; vendar meni, da samodejno izvzetje mikropodjetij ni vedno najboljši pristop in da je to treba presoditi za vsak predlog posebej, da se odrazi politika obrnjenega dokaznega bremena: mikropodjetja bi na primer morala ostati zunaj področja uporabe predlogov, razen če ni dokazov, da bi jih bilo treba vključiti; podpira domnevo o prilagojenih rešitvah in preprostejši ureditvi pri oceni učinka za mala in srednja podjetja, če to ne bo pomenilo neustreznega omejevanja učinkovitosti zakonodaje;

Četrtek, 27. november 2014

Uporaba in spremljanje

19. ugotavlja, da se lahko končna oblika zakonodajnega akta bistveno razlikuje od predloga, ki ga sprejme Komisija; meni, da bi bilo za sprejete zakonodajnih aktov koristno pripraviti povzetek predvidenih koristi in stroškov ter ga posodablјati, da bo vseboval spremembe iz analize ocene učinka, ki so posledica predlogov sprememb, vloženih med zakonodajnim postopkom; meni, da bi na ta način poenostavili spremljanje in ocenjevanje učinka posameznega predloga;

Ustanovitev svetovalnega organa za boljšo zakonodajo

20. priznava delo in končno poročilo, ki ga je predložila skupina na visoki ravni za upravno breme po naročilu Komisije; opozarja na namero Komisije, ki jo je najavila v zadnjem sporočilu o program ustreznosti in uspešnosti predpisov (junija 2014), da bo ustanovila novo skupina na visoki ravni za boljšo zakonodajo, ki jo bodo sestavljali zastopniki deležnikov in nacionalni strokovnjaki;

21. poziva Komisijo, naj čim prej ustanovi tak svetovalni organ za boljšo zakonodajo na visoki ravni, v katerem bodo strokovnjaki deležnikov in nacionalni strokovnjaki; predlaga, naj ta organ dobi trdna in neodvisna svetovalna pooblastila, s čemer bi dopolnjeval delo Komisije pri oceni učinka; meni, da bi strokovno mnenje takšnega organa, tudi glede subsidiarnosti in sorazmernosti, lahko pomenilo dodano vrednost pri postopku ocene učinka in drugih pobudah v zvezi z boljšo zakonodajo; poziva, naj bosta v postopek imenovanja strokovnjakov vključena Parlament in Svet; predlaga, naj se upoštevajo najboljše prakse in izkušnje obstoječih organov za boljšo pripravo zakonodaje (na primer iz Švedske, Češke republike, Nizozemske, Velike Britanije in Nemčije);

22. poziva Komisijo, naj predloži nov osnutek revidiranih smernic za oceno učinka in ob tem upošteva točke, poudarjene v tej resoluciji, in pred kratkim uvedeno novo strukturo Komisije, zlasti vlogo novega podpredsednika, pristojnega za boljšo zakonodajo;

Ocene učinka v Parlamentu

23. poziva, naj se na ravni Parlamenta, zlasti odborov, ocene učinka Komisije obravnavajo sistematično in kar se da zgodaj;

24. opozarja na svojo resolucijo z dne 8. junija 2011 o zagotavljanju neodvisnih ocen učinka, v kateri poziva k doslednejši uporabi parlamentarne ocene učinka, tj. instrumenta, ki je že na voljo; opozarja, da so za izvajanje ocen učinka na voljo posebna proračunska vrstica in namenske službe; meni, da je uporaba ocene učinka Parlamenta še posebej potrebna v primerih, ko je bil prvotni predlog bistveno spremenjen;

Ocene učinka v Evropskem svetu

25. pričakuje, da bo Svet spoštoval svojo zavezo o sistematični oceni učinka lastnih vsebinskih predlogov sprememb;

o

o o

26. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Komisiji in Svetu.

Četrtek, 27. november 2014

P8_TA(2014)0070

25. obletnica Konvencije ZN o otrokovih pravicah**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014 o 25. obletnici Konvencije ZN o otrokovih pravicah (2014/2919(RSP))**

(2016/C 289/10)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Konvencije ZN o otrokovih pravicah, ki je bila sprejeta 20. novembra 1989 v New Yorku,
- ob upoštevanju Konvencije ZN o pravicah invalidov, ki je bila sprejeta 13. decembra 2006 v New Yorku,
- ob upoštevanju člena 3 Pogodbe o Evropski uniji,
- ob upoštevanju člena 24 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju stockholmskega programa, sprejetega leta 2009, in z njim povezanega akcijskega načrta za obdobje 2010–2014,
- ob upoštevanju splošne pripombe št. 14 (2013) Odbora ZN za pravice otrok o pravici otrok do tega, da se upoštevajo predvsem njihove koristi,
- ob upoštevanju Agende EU za otrokove pravice, ki je bila sprejeta februarja 2011,
- ob upoštevanju Evropskega soglasja o razvoju,
- ob upoštevanju deklaracije in akcijskega načrta, sprejetih na srečanju na visoki ravni o učinkovitosti pomoči, ki je potekalo od 29. novembra do 1. decembra 2011 v Busanu,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. februarja 2008 z naslovom „Otroci na posebnem mestu v zunanjepolitičnih dejavnostih EU“ (COM(2008)0055),
- ob upoštevanju smernic EU za spodbujanje in varstvo otrokovih pravic,
- ob upoštevanju smernic EU o otrocih v oboroženih spopadih,
- ob upoštevanju akcijskega načrta ZN z naslovom „Svet po meri otrok“,
- ob upoštevanju strateškega okvira EU in akcijskega načrta za človekove pravice in demokracijo,
- ob upoštevanju Direktive 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/629/PNZ ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ ⁽²⁾,

⁽¹⁾ UL L 101, 15.4.2011, str. 1.⁽²⁾ UL L 335, 17.12.2011, str. 1.

Četrtek, 27. november 2014

- ob upoštevanju strategije EU za odpravo trgovine z ljudmi za obdobje 2012–2016, zlasti določb o financiranju priprave smernic o sistemih za zaščito otrok in izmenjavi najboljših praks;
 - ob upoštevanju priporočila Komisije 2013/112/EU z dne 20. februarja 2013 z naslovom „Vlaganje v otroke: prekinimo krog prikrajšanosti“ ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. septembra 2013 o položaju mladoletnikov brez spremstva v EU ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju Konvencije ZN o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk (CEDAW) iz leta 1979 in pekinških izhodišč za ukrepanje,
 - ob upoštevanju svojih resolucij z dne 25. februarja 2014 s priporočili Komisiji o boju proti nasilju nad ženskami ⁽³⁾ in z dne 6. februarja 2014 o sporočilu Komisije z naslovom „Za odpravo pohabljanja ženskih spolovil“ ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 5. junija 2014 o preprečevanju vseh oblik nasilja nad ženskami in dekleti, tudi pohabljanja ženskih spolnih organov, in boju proti njim,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 19. maja 2014 o na pravicah temelječem pristopu k razvojnemu sodelovanju, ki zajema vse človekove pravice,
 - ob upoštevanju člena 7 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki potrjuje, da EU „skrbi za notranjo usklajenost svojih politik in dejavnosti ob upoštevanju vseh svojih ciljev“,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 2. junija 2014 z naslovom „Dostojno življenje za vse: od vizije do skupnega ukrepanja“ (COM(2014)0335),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 12. aprila 2005 z naslovom „Skladnost politike za razvoj“ (COM(2005)0134) in sklepov 3166. seje Sveta za zunanje zadeve z dne 14. maja 2012 z naslovom „Povečanje učinka razvojne politike EU: agenda za spremembe“,
 - ob upoštevanju člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker Konvencija ZN o otrokovih pravicah in izbirni protokoli k njej predstavljajo standard za spodbujanje in zaščito otrokovih pravic, saj vsebujejo celovit nabor mednarodnih pravnih standardov za zaščito in dobrobit otrok;
- B. ker so Konvencijo ZN o otrokovih pravicah ratificirale vse države članice EU in imajo zato jasno pravno obveznost, da spodbujajo, varujejo in uresničujejo pravice vseh otrok v svoji jurisdikciji;
- C. ker je spodbujanje otrokovih pravic jasno določen cilj politik EU in ker Listina EU o temeljnih pravicah zahteva, da je treba pri vseh ukrepih EU upoštevati predvsem koristi otroka;
- D. ker Konvencija ZN o otrokovih pravicah in Listina EU o temeljnih pravicah spoštujeta pravico otrok, da se jih posluša in da izrazijo svoje mnenje o zadevah, ki se nanje nanašajo, pri čemer je treba upoštevati njihovo starost in zrelost;

⁽¹⁾ UL L 59, 2.3.2013, str. 5.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0387.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0126.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0105.

Četrtek, 27. november 2014

- E. ker so otrokove pravice – in sicer načelo največje koristi za otroka, pravica otroka do življenja, preživetja in razvoja, nediskriminacija in spoštovanje otrokove pravice do izražanja mnenja – povezane z vsemi politikami EU;
- F. ker je bil od sprejetja Konvencije ZN o otrokovih pravicah pred 25 leti dosežen napredek, vendar v številnih predelih sveta, tudi v državah članicah EU, pravice otrok še naprej kršijo, in sicer prihaja do nasilja, zlorab, izkoriščanja, revščine, socialne izključenosti in diskriminacije na podlagi vere, invalidnosti, spola, spolne identitete, starosti, narodnosti, statusa migranta ali rezidenta;
- G. ker bodo pravice dejansko nekaj pomenile le, če bodo imeli otroci in njihova družina vključujoč dostop do pravosodja in pravičnih, pravočasnih in učinkovitih pravnih sredstev;
- H. ker je leta 2012 umrlo približno 6,6 milijona otrok, mlajših od pet let, večinoma zaradi vzrokov, ki jih je mogoče preprečiti, in jim je bila tako odvzeta temeljna pravica do preživetja in razvoja; ker je 168 milijonov otrok, starih od 5 do 17 let, vključenih v delo otrok, kar krši njihovo pravico do zaščite pred gospodarskim izkoriščanjem in njihovo pravico do učenja in igre; ker se 11 % deklic poroči pred dopolnjenim 15. letom starosti, kar ogroža njihovo pravico do zdravja, izobraževanja in zaščite; ker v podsaharski Afriki vsak deseti otrok še vedno umre pred 5. rojstnim dnevom;
- I. ker je izobraževanje – zlasti brezplačno osnovnošolsko izobraževanje za vse otroke – temeljna pravica, h kateri so se vlade zavezale na podlagi Konvencije ZN o otrokovih pravicah iz leta 1989; ker je cilj za leto 2015 zagotoviti, da bodo celotno osnovnošolsko izobraževanje zaključili vsi dečki in deklice; ker je bilo v državah v razvoju sicer opaziti nekaj napredka, vendar ta cilj še zdaleč ni bil dosežen;
- J. ker je splošna spolna vzgoja pomemben sestavni del krepitev pravic fantov in deklet do dobrobiti in zdravja, poleg tega pa se z njo spodbuja enakost in odpravljajo stereotipi;
- K. ker imajo humanitarne krize še naprej hude posledice za otroke in ker so leta 2014 predvsem s konflikti povezane krize neposredno prizadele najmanj 59 milijonov otrok; ker je po nekaterih ocenah danes na svetu 250 000 otrok vojakov, med njimi 40 % deklic;
- L. ker je samo leta 2012 skoraj 95 000 otrok in mladostnikov, mlajših od 20 let, umrlo nasilne smrti, skoraj milijarda otrok v starosti od 2 do 14 let je bila fizično kaznovana, eden od treh mladostnikov, starih od 13 do 15 let, je bil ustrahovan, približno 70 milijonov deklic v starosti od 15 do 19 let pa je bila žrtev fizičnega nasilja, in ker je bilo 120 milijonov deklet po vsem svetu vsaj enkrat v življenju prisiljenih v spolni odnos ali druge oblike spolnih dejanj;
- M. ker v državah v razvoju otroci predstavljajo polovico prebivalstva in ker v EU živi okoli 100 milijonov otrok;
- N. ker je po podatkih zadnjega raziskovalnega poročila Sklada ZN za otroke (UNICEF) o revščini otrok v bogatih državah od leta 2008 v najpremožnejših državah pod prag revščine zdrsnilo 2,6 milijona otrok, kar pomeni, da po nekaterih ocenah zdaj v razvitem svetu v revščini živi skupaj 76,5 milijona otrok; ker je bilo leta 2013 po podatkih iz iste raziskave v kategorijo NEET (niso zaposleni niti se ne izobražujejo ali usposablajo) uvrščenih 7,5 milijona mladih v EU;

Četrtek, 27. november 2014

- O. ker ima nasilje nad otroki številne oblike, med drugim lahko gre za psihološko, fizično, spolno, čustveno in verbalno zlorabo, zanemarjanje in prikrajševanje, dogaja pa se v različnih okoljih, vključno z domom, šolo, zdravstvenim in pravosodnim sistemom, delovnim mestom, skupnostjo in spletom;
- P. ker Agenda EU za otrokove pravice določa jasen okvir za delovanje EU in ker je njeno izvajanje privedlo do bistvenega napredka na številnih ključnih področjih ukrepov in zakonodaje, vključno z odprtjem telefonskih linij za pogrešane otroke, uveljavljanjem otrokom prijaznega pravosodja, izboljšanim zbiranjem podatkov in vključevanjem pravic otrok v zunanje delovanje;
- Q. ker je vsak otrok najprej otrok, katerega pravice je treba uresničevati brez diskriminacije, ne glede na etično pripadnost, narodnost ali socialni status staršev oziroma njihov status migranta ali rezidenta;
- R. ker imajo deklice in dečki obenem podobna in različna pričakovanja in oblike socializacije in ker je diskriminacija, ki jo občutijo v različni starosti, drugačna;
- S. ker je bil dosežen precejšen napredek, zlasti na področju trgovine z ljudmi, spolnega izkoriščanja in pravic žrtev, medtem ko je za otroke, ki prosijo za azil in ki so brez spremstva, še vedno treba marsikaj postoriti, da se v celoti zagotovi spoštovanje pravic otrok migrantov po vsej EU; ker številni otroci brez spremstva izginejo in pobegnejo, ko pridejo v EU, in so posebej izpostavljeni zlorabam;
- T. ker izkoriščanje otrok in spolno izkoriščanje otrok na spletu, vključno z razširjanjem spletnega gradiva o spolnem izkoriščanju otrok ter prežanjem na spletu, organom kazenskega pregona spričo mednarodnega značaja še vedno povzročata velike težave, saj kazniva dejanja segajo vse od spolnega izsiljevanja in navezovanja stikov za spolne namene do gradiva o zlorabi otrok v domači produkciji in prenašanja v živo, kar predstavlja preiskovalni izziv zlasti zaradi tehnoloških inovacij, ki zagotavljajo lažji in hitrejši dostop do gradiva za storilce, vključno s tistimi, ki na otroke prežijo na spletu;
- U. ker otroci posebej občutijo revščino ter zmanjševanje pomoči v sistemih socialne varnosti in ključnih socialnih prejemkov, kot so družinski dodatek, in ker so se ti rezi v EU od leta 2007 še povečali; ker je v EU delež otrok, ki jih kljub socialnim transferjem revščina še naprej ogroža, še vedno zelo visok (20,3 % leta 2013);
- V. ker bo okvir za globalni razvoj po letu 2015 znova pomenil priložnost za naložbe v pravice vseh otrok, v vseh predelih sveta – ne glede na spol, narodnost, raso otroka ali njegov ekonomski status, status invalida ali kak drug status;
1. meni, da so pravice otrok v samem jedru politik EU in da je 25. obletnica Konvencije ZN o otrokovih pravicah priložnost, da se zagotovi celovito izvajanje konvencije v politiki in praksi ter se sprejmejo dodatni ukrepi za dejansko spoštovanje pravic vseh otrok povsod po svetu, zlasti pa še najbolj ranljivih med njimi;
2. pozdravlja zavezo, ki jo je Unija prevzela s stockholmskim programom, da bo pripravila celovito strategijo za učinkovito krepitev in varstvo otrokovih pravic v svoji notranji in zunanji politiki in bo podpirala prizadevanja držav članic na tem področju; poziva Komisijo, naj predlaga ambiciozno in celovito strategijo, pa tudi akcijski načrt za naslednjih pet let, za zagotavljanje otrokovih pravic, pri tem pa naj upošteva in dopolni agendo EU za otrokove pravice;
3. pozdravlja zavezo Unije o dopolnitvi celovitih smernic EU za zaščito otrok, da bi omejila razdrobljenost, ki je posledica reševanja problematike zaščite otrok od primera do primera, na ta način pa bi zagotovila, da bodo otroci po vsej Uniji dejansko zaščiteni pred vsemi oblikami nasilja;

Četrtek, 27. november 2014

4. poziva Komisijo, naj spremlja in poroča o izvajanju priporočila „Vlagajmo v otroke in prekinimo krog prikrajšanosti“ v državah članicah ter zagotovi dostop do kakovostnih storitev in udeležbo otrok; poziva države članice z nadpovprečnim deležem otrok, ki živijo v revščini, naj postavijo nacionalne cilje in prednostno investirajo v odpravljanje revščine in socialne izključenosti med otroki in mladimi;
5. poziva Unijo in države članice, naj razvojne cilje tisočletja postavijo na prvo mesto med prednostnimi nalogami domače politike in odnosov s tretjimi državami; poudarja, da bodo te cilje, zlasti odpravo revščine, dostop do izobraževanja za vse in enakost med spoloma, dosegle le z razvojem javnih storitev, dostopnih vsem;
6. poziva Komisijo in države članice, naj v evropskem semestru, letnem pregledu rasti in pregledani strategiji Evropa 2020 posebno mesto nedvoumno namenijo otrokom in mladim, da bi s tem boljše izvedli priporočilo Komisije „Vlagajmo v otroke: prekinimo krog prikrajšanosti“;
7. poziva Komisijo, naj poveča usklajenost med različnimi službami, saj bo s tem spodbudila učinkovito vključevanje otrokovih pravic v vse zakonodajne predloge, politike in finančne odločitve EU ter omogočila spremljanje njihove skladnosti s pravnim redom Unije na področju otrok in z obveznostmi, ki jih ima Unija po Konvenciji ZN o otrokovih pravicah; poziva Komisijo, naj zagotovi, da se bo v mandatu in virih koordinatorja za pravice otrok ustrezno odražala zaveza EU sistematičnemu in učinkovitemu vključevanju pravic otrok;
8. poziva Komisijo, naj vmesni pregled večletnega finančnega okvira izkoristi za to, da bodo skladi EU koristili najbolj prikrajšanim in ranljivim otrokom;
9. poziva države članice in Komisijo, naj otroke nedvoumno obravnava kot prednostne pri načrtovanju in izvajanju regionalnih in kohezijskih politik, na primer evropske strategije o invalidnosti, okvira EU za nacionalne strategije vključevanja Romov in politike EU za enakost in nediskriminacijo; ponavlja, kako pomembno je zaščititi in spodbuditi enak dostop do vseh pravic za romske otroke;
10. vztraja, da morajo vse politike za pravice otrok vključevati vidik enakosti med spoloma, in poziva k posebnim ukrepom za krepitev pravic deklet, vključno do izobrazbe in zdravja;
11. poziva države članice, naj načelo otrokove koristi upoštevajo povsod v zakonodaji, odločitvah vladnih predstavnikov na vseh ravneh in v vseh odločitvah sodišč, ter jih spodbuja, naj si izmenjujejo primere dobre prakse, s tem pa izboljšajo pravilno uporabo tega načela po vsej Uniji;
12. poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo potrebne ukrepe za to, da bodo otroci dejansko lahko dostopali do takšnih pravosodnih sistemov, ki bodo prilagojeni njihovim specifičnim potrebam in pravicam, pa naj bo to kot osumljenci, storilci kaznivih dejanj, žrtve ali stranke v postopku;
13. poziva Komisijo, naj oceni to, kako politike pridržanja in sistemi kazenskega prava vplivajo na otroke; opozarja, da so po vsej Uniji pravice otrok neposredno prizadete v primerih, ko otroci skupaj s starši živijo v centrih za pridržanje; opozarja na ocene, po katerih naj bi bilo v Uniji vsako leto od staršev, ki prestajajo zaporno kazen, ločenih 800 000 otrok, to pa na pravice teh otrok vpliva na številne načine;
14. meni, da so otroci ranljivi pri dostopanju do blaga in storitev; poziva poslovni svet in deležnike, naj se vzdržijo agresivnega in zavajajočega oglaševanja za otroke, na spletu in sicer, tudi tako, da se ravna po veljavnih kodeksih ravnanja in udeležajo podobne pobude; meni, da bi bilo treba odgovorno pripravljati oglase za hrano z veliko vsebnostjo maščob, soli ali sladkorja, ki so namenjeni otrokom, saj je treba upoštevati veliko povečanje primerov prekomerne telesne teže in sladkorne bolezni med otroki;

Četrtek, 27. november 2014

15. meni, da morajo biti osebni podatki otrok na spletu ustrezno zaščiteni in da je treba otroke na dostopen in njim prijazen način obveščati o nevarnostih in posledicah uporabe osebnih podatkov na spletu; poudarja, da bi bilo treba prepovedati spletno profiliranje otrok; meni, da bi morali imeti otroci pravico do zdravega in varnega okolja in do igranja;

16. poziva države članice, naj izvajajo Direktivo 2011/36/EU o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej, saj je večina njenih žrtev med mladimi dekleti in fanti, ki so otroške žrtve dela in spolnega izkoriščanja ter drugih zlorab; države članice in EU še poziva, naj okrepijo policijsko in sodno sodelovanje, da bi ta kazniva dejanja preprečile, njihove storilce pa sodno preganjale; poziva države članice, naj sprejmejo ukrepe za preprečevanje nezakonitega premeščanja otrok, sodelujejo s tretjimi državami pri reševanju vse večjega problema tihotapljenja otrok in trgovine z njimi, trgovce z otroki pa naj kazensko preganjajo z ustreznimi sankcijami;

17. meni, da so nujni ukrepi za preprečevanje kibernetškega ustrahovanja in da morajo pri ozaveščanju tega problema dejavno sodelovati otroci, učitelji ter mladinske in otroške organizacije;

18. poziva EU in države članice, naj vlagajo v javne storitve za otroke, med njimi otroško varstvo, izobraževanje in zdravje, zlasti pa naj razširijo javno mrežo otroških vrtcev, jasli in javnih storitev, ki ponujajo prostočasne dejavnosti za otroke;

19. glede na to, da prve stopnje izobraževanja ne zagotavljajo vedno potrebnega osnovnega standarda učenja, poziva države članice, naj zagotovijo brezplačno obvezno sekundarno izobraževanje za vse, kar je osnovni pogoj za zagotavljanje pravice do enakih možnosti;

20. poziva države članice, naj sprejmejo zakone za zaščito in okrepitev materinskih in očetovskih pravic, da bi zagotovili zdravo in stabilno okolje za otroke v prvih mesecih življenja;

21. poziva države članice, naj izvajajo Direktivo 2011/93/EU o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in naj okrepijo pravno sposobnost, tehnične zmogljivosti in finančne vire organov kazenskega pregona, da bodo še tesneje sodelovale, tudi z Europolom, in bodo učinkoviteje preiskovale in uničevale mreže storilcev kaznivih dejanj zoper spolno nedotakljivost, pri tem pa prvenstveno zagotavljale pravice in varnost prizadetih otrok;

22. poziva k učinkovitejšemu pristopanju k temu vprašanju preko sklepanja partnerstev in izmenjave informacij med organi kazenskega pregona, pravosodnimi organi, industrijo informacijskih in komunikacijskih tehnologij, ponudniki internetnih storitev, bančnim sektorjem in nevladnimi organizacijami, vključno z mladinskimi in otroškimi organizacijami, da bi zagotovili pravice in zaščito otrok na spletu, otroke pa obravnavali kot ranljive osebe, zaščitene z zakonom; poziva Komisijo, naj sproži pobudo in vse države članice pozove k ukrepom za spopadanje z vsemi oblikami kibernetškega plenilstva in ustrahovanja;

23. meni, da so še zlasti ranljivi otroci brez spremstva; poziva Komisijo in države članice, naj izvajajo resolucijo Parlamenta z dne 12. septembra 2013 o položaju mladoletnikov brez spremstva v EU; poziva države članice, naj v celoti izvedejo paket skupnega evropskega azilnega sistema in na ta način izboljšajo položaj teh mladoletnikov v EU; poziva države članice, naj z ustreznimi ukrepi končajo prakso pridržanja otrok-migrantov po EU; pozdravlja sodbo Sodišča v zadevi C-648/11 MA, BT, DA proti Secretary of State for the Home Department, v kateri je navedeno, da je za oceno prošnje za azil, ki jo je mladoletnik brez spremstva vložil v več kot eni državi članici, odgovorna tista država, v kateri je mladoletnik prisoten po tem, ko je tam vložil prošnjo; opozarja, da je mladoletnik brez spremstva v prvi vrsti otrok, ki je lahko v nevarnosti, zato si morajo države članice in Unija pri njegovi obravnavi kot vodilno načelo postaviti otrokovo zaščito in ne politik priseljevanja ter tako spoštovati temeljno načelo koristi otroka;

Četrtek, 27. november 2014

24. poziva države članice, naj izvajajo standarde, ki so glede otrok brez starševske oskrbe zapisani v Konvenciji ZN o otrokovih pravicah in v smernicah ZN za alternativno oskrbo otrok; poziva Komisijo, naj uporabi strukturne sklade EU v podporo prehodu od institucionalnih storitev k storitvam v okviru lokalnih skupnosti; poziva Komisijo, naj glede na precejšnje število primerov, v katerih naj bi javni organi nekaterih držav članic spodbudili prisilno posvojitve brez privolitve staršev, predlaga specifične ukrepe, da bo v postopkih posvojitve v državah članicah upoštevana korist otroka;

25. poziva vse države članice, naj v skladu s členom 10 Konvencije ZN o otrokovih pravicah omogočajo pozitivno, humano in hitro združevanje družin;

26. poudarja, da je potreben usklajen pristop za iskanje pogrešanih otrok v EU; poziva države članice, naj okrepijo policijsko in pravosodno sodelovanje v čezmejnih primerih pogrešanih otrok in naj odprejo telefonske linije za iskanje pogrešanih otrok in pomoč otrokom, ki so žrtve zlorabe; poziva države članice, naj omogočijo nemoten pristop Maroka, Singapurja, Ruske federacije, Albanije, Andore, Sejšelov, Gabona in Armenije k Haaški konvencije iz leta 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodne ugrabitve otrok;

27. poziva Komisijo, naj pri pregledu Uredbe (ES) št. 2201/2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo zelo resno upošteva interes otroka, to pa zaradi vrzeli pri izvajanju in izvrševanju te uredbe v državah članicah, kar zadeva pravice staršev do skrbništva;

28. obsoja vse oblike nasilja nad otroki: fizično, spolno in verbalno zlorabljanje, prisilne poroke, otroško delo, prostitucijo, trgovino z ljudmi, mučenje, uboje iz časti, pohabljanje ženskih spolnih organov, uporabo otrok vojakov in otrok kot živega ščita, prikrajševanje, zanemarjanje in neustrezno prehranjevanje otrok; meni, da se tradicija, kultura in vera ne bi smele nikoli uporabljati kot upravičilo za nasilje nad otroki; poziva države članice, naj sledijo svojim obveznostim in preprečujejo vse oblike nasilja nad otroki, tudi z uradno prepovedjo in sankcijami za telesno kaznovanje otrok; poziva države članice, naj okrepijo sodelovanje in dialog s tretjimi državami, da bi povečale ozaveščenost in zagovarjale spoštovanje pravic otrok povsod po svetu;

29. obsoja vključevanje otrok v vojaške in teroristične dejavnosti in za te namene; ponovno opozarja, kako pomembno je zagotoviti psihološko podporo in pomoč vsem otrokom, ki so bili izpostavljeni nasilnim dogodkom ali so žrtve vojne; pozdravlja pobudo EU „Otroci miru“ in poudarja, kako pomembno je zagotoviti dostop do izobraževanja za otroke, ki jih prizadenejo konflikti; poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, naj podpre kampanjo ZN „Otroci, ne vojaki“, ki zasleduje cilj, da bi do leta 2016 nacionalne varnostne sile prenehale novačiti in uporabljati otroke vojake;

30. poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico Unije, naj pravice otrok postavi med prednostne naloge vsega zunanjega delovanja Unije, da bi zagotovili učinkovito vključevanje pravic otrok, tudi v dialoge o človekovih pravicah, trgovinske sporazume, proces pristopanja k Uniji, evropsko sosedsko politiko in odnose z afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami, zlasti pa z državami v konfliktu; poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico Unije, naj vsako leto poroča Parlamentu o rezultatih, ki jih bo prineslo zunanje delovanje Unije, osredotočeno na otroke;

31. poziva Komisijo, naj pravice otrok vključi v razvojno sodelovanje in humanitarno pomoč, da bi se zagotovilo ustrezno financiranje in bi se zvišala raven zaščite otrok, prizadetih zaradi izrednih razmer, nesreč, ki jih povzroči človek, ali naravnih nesreč, notranje razseljenih otrok in otrok beguncev; poudarja, kako pomembno je povezati pomoč, rehabilitacijo in razvoj, zlasti v dolgotrajnih krizah, ter v politike in programe EU vključiti inovacije in nove tehnologije, da bi se pravice otrok bolj spodbujale v razvojnem okolju in izrednih razmerah;

Četrtek, 27. november 2014

32. pozdravlja, da je bila Nobelova nagrada za mir leta 2014 podeljena Kailašu Satjartiju in Malali Jusafzai za njuno angažiranost pri zagovarjanju pravic otrok, zlasti pravice vseh otrok do izobrazbe; izraža priznanje mreži prejemnikov nagrade Saharova, ki je javno izrazila podporo pobudam za večjo ozaveščenost o problematiki nasilja nad otroki; meni, da so tovrstni primeri jasni pokazatelji tega, kako pomembno vlogo igrajo civilna družba in mednarodne organizacije pri zagovarjanju, spodbujanju in varovanju pravic, zapisanih v Konvenciji ZN o otrokovih pravicah;
33. poudarja pomembno vlogo, ki jo pri spodbujanju pravic otrok igrajo socialni partnerji in lokalni organi, ter Odbor regij in Evropski ekonomsko-socialni odbor poziva, naj s pripravo mnenj ukrepa tako, da bo v celoti vključen v spodbujanje pravic otrok v vseh politikah EU;
34. poziva institucije EU, države članice, lokalne organe, socialne partnerje in civilno družbo, naj svoje sile združijo v sodelovanju na vseh ravneh, da bi izboljšali položaj otrok v Uniji in drugje po svetu; pozdravlja in podpira manifest o otrokovih pravicah, ki so ga skupaj pripravili Unicef in 14 organizacij za spodbujanje pravic otrok, in spodbuja poslance Evropskega, pa tudi nacionalnih parlamentov, naj ta manifest podpisujejo v še večjem številu in postanejo „prvaki otrokovih pravic“;
35. izraža pripravljenost, da se v Evropskem parlamentu na temelju manifesta o otrokovih pravicah ustanovi medskupina za pravice in dobrobit otrok, ki bi bila stalno telo, odgovorno za spodbujanje pravic otrok v vseh politikah in dejavnostih Evropskega parlamenta v kontekstu notranjih in zunanjih zadev; zaradi tega podpira pobudo, da se v vsakem parlamentarnem odboru določi kontaktna oseba za pravice otrok in bi bile pravice otrok zagotovo vključene v vse politike in sprejeta zakonodajna besedila;
36. meni, da je pomembno, da se po zgledu uveljavljene prakse med Medparlamentarno unijo in Unicefom pospeši udeležba otrok v parlamentarnih dejavnostih; poziva Komisijo, države članice in lokalne organe, naj raziščejo načine in možnosti za večjo vključenost otrok in mladostnikov v postopke odločanja; spodbuja, da se pri uporabi novih tehnologij in inovacij opravi posvetovanje z otroki in se pospeši njihova udeležba;
37. poziva države članice, naj kar najhitreje ratificirajo neobvezne protokole h Konvenciji ZN o otrokovih pravicah;
38. poziva Komisijo in podpredsednico Komisije/visoko predstavnico Unije, naj raziščeta načine in možnosti, da bi Unija enostransko pristopila h Konvenciji ZN o otrokovih pravicah;
39. spodbuja ZDA, Somalijo in Južni Sudan, naj ratificirajo Konvencijo o otrokovih pravicah, kar bi vodilo v njeno univerzalno ratifikacijo;
40. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Evropski službi za zunanje delovanje, Odboru regij, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru, generalnemu sekretarju ZN, predsedniku odbora ZN za otrokove pravice in izvršnemu direktorju Unicefa.
-

Četrtek, 27. november 2014

P8_TA(2014)0071

Digitalni enotni trg**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014 o podpiranju pravic potrošnikov na digitalnem enotnem trgu (2014/2973(RSP))**

(2016/C 289/11)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 3(3) in 6 Pogodbe o Evropski uniji,
- ob upoštevanju členov 9, 10, 12, 14, 16, 26, 36, 114(3) in 169(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti členov 7, 8, 11, 21, 38 in 52,
- ob upoštevanju postopka soodločanja 2013/0309 o predlogu uredbe o ukrepih za evropski enotni trg elektronskih komunikacij in doseganje povezane celine (COM(2013)0627),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 23. aprila 2013 z naslovom *E-commerce Action Plan 2012–2015 – State of play 2013* (Akcijski načrt elektronskega poslovanja 2012–2015 – stanje v letu 2013) (SWD(2013) 0153),
- ob upoštevanju pregleda notranjega trga št. 26, ki ga je pripravila Komisija, z dne 18. februarja 2013,
- ob upoštevanju poročil Komisije o kazalnikih napredka digitalne agende za leto 2014,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 11. januarja 2012 z naslovom „Skladen okvir za okrepitev zaupanja v enotni digitalni trg elektronskega poslovanja in spletnih storitev“ (COM(2011)0942),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. junija 2013 o novi agendi za evropsko potrošniško politiko ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. februarja 2014 o uporabi Direktive 2005/29/ES o nepoštenih poslovnih praksah podjetij ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. decembra 2013 o sprostitvi potenciala računalništva v oblaku v Evropi ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. julija 2013 o vzpostavitvi enotnega digitalnega trga ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. decembra 2012 o dokončanju enotnega digitalnega trga ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. maja 2012 o strategiji za krepitev pravic ranljivih potrošnikov ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0239.⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0063.⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0535.⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0327.⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0468.⁽⁶⁾ UL C 264 E, 13.9.2013, str. 11.

Četrtek, 27. november 2014

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. aprila 2012 o konkurenčnem enotnem digitalnem trgu – e-uprava kot vodilna sila ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. novembra 2011 o novi strategiji za potrošniško politiko ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju študije tematskega sektorja A iz leta 2013 o vzpostavitvi vseprisotne digitalne družbe EU,
 - ob upoštevanju študije tematskega sektorja A iz leta 2013 z naslovom Entertainment x.0 to boost broadband deployment (*Zabava x.0 za spodbujanje uvedbe širokopasovnih povezav*),
 - ob upoštevanju svojega priporočila Svetu z dne 26. marca 2009 o okrepitvi varnosti in temeljnih svoboščin na internetu ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. marca 2014 o programu nadzora Agencije ZDA za nacionalno varnost, organih nadzora v različnih državah članicah ter učinku na temeljne pravice državljanov EU in čezatlantsko sodelovanje na področju pravosodja in notranjih zadev ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju študije tematskega sektorja A iz leta 2013 o diskriminaciji potrošnikov na digitalnem enotnem trgu,
 - ob upoštevanju sodbe Sodišča Evropske unije z dne 8. aprila 2014 v združenih zadevah C-293/12 in C-594/12, v kateri je razsodilo, da je direktiva o hrambi podatkov neveljavna,
 - ob upoštevanju člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker je digitalni enotni trg eno od področij napredka, ki kljub izzivom nudi potencial za zelo učinkovit dobiček, tudi do 260 milijard evrov letno, in s tem prispeva k okrevanju Evrope od krize;
- B. ker bi z dokončno vzpostavitvijo evropskega digitalnega enotnega trga ustvarili milijone delovnih mest in po možnosti Evropi omogočili, da do leta 2020 ustvari 4 % BDP;
- C. ker se bodo dohodki zgolj v panogi aplikacij med letoma 2013 in 2018 predvidoma potrojili, hkrati pa bo v istem obdobju ustvarjenih 3 milijone delovnih mest;
- D. ker je Evropski parlament naročil študijo, da bi preučili stroške ne-Evrope na digitalnem enotnem trgu, zaradi česar je še bolj nujno na digitalne rešitve gledati kot na priložnost za potrošnike, državljane in podjetja in ne kot na grožnjo;
- E. ker mora Unija spodbujati množično uvajanje računalništva v oblaku v Evropi, saj je to učinkovito gonilo za rast evropskega gospodarstva; ker študija navaja dokaze o precejšnjih pričakovanih prednostih, povezanih s hitrim razvojem takega računalništva;
- F. ker so ovire, ki potrošnikom preprečujejo vključitev na digitalni enotni trg, povezane z diskriminatornimi praksami, kot so omejitve ponudnikov storitev na določeno državo ali ozemlje, preprosta zavrnitev prodaje, avtomatsko preusmerjanje in neupravičeno širjenje prodajnih pogojev;
- G. ker je varno, učinkovito, konkurenčno in inovativno mobilno in elektronsko plačevanje odločilnega pomena, če naj potrošniki izkoristijo vse prednosti enotnega trga;

⁽¹⁾ UL C 258 E, 7.9.2013, str. 64.

⁽²⁾ UL C 153 E, 31.5.2013, str. 25.

⁽³⁾ UL C 117 E, 6.5.2010, str. 206.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0230.

Četrtek, 27. november 2014

- H. ker so varstvo osebnih podatkov in zasebnosti ter kibernetska varnost in varnost elektronskih komunikacij in omrežij prednostne naloge na digitalnem enotnem trgu, saj so to temeljni predpogoji za delovanje tega trga ter ustvarjanje zaupanja državljanov in potrošnikov vanj;
- I. ker je vseevropska razpoložljivost splošno razširjenega, visokohitrostnega in varnega hitrega dostopa do interneta in digitalnih storitev v javnem interesu bistvena za socialno in gospodarsko rast, konkurenčnost, socialno vključenost in enotni trg;
- J. ker bodo raziskave, razvoj in inovacije v digitalnem gospodarstvu pripomogli, da bo Evropa srednje- in dolgoročno ostala konkurenčna;
- K. ker je hitra uvedba širokopasovnih omrežij visoke hitrosti bistvena za razvoj evropske produktivnosti ter za nastajanje novih in malih podjetij, ki so lahko vodilna v različnih sektorjih, na primer v zdravstvu, proizvodnji in storitvenih dejavnostih;
- L. ker bi moral imeti zasebni sektor vodilno vlogo pri uvedbi in posodabljanju širokopasovnih omrežij, v pomoč pa bi mu moral biti konkurenčen in naložbam prijazen regulativni okvir;
- M. ker je digitalni enotni trg ena najinovativnejših panog gospodarstva in ima zato osrednjo vlogo pri konkurenčnosti evropskega gospodarstva ter z razvojem elektronskega poslovanja prispeva h gospodarski rasti, hkrati pa lajša upravno in finančno skladnost poslovanja ter potrošnikom omogoča večjo izbiro blaga in storitev;
- N. ker digitalni enotni trg ne nudi le gospodarskih koristi, temveč tudi korenito vpliva na vsakodnevno politično, družbeno in kulturno življenje potrošnikov in državljanov EU;
- O. ker konkurenčni digitalni enotni trg ne more obstajati brez hitrih, visoko zmogljivih širokopasovnih in telekomunikacijskih omrežij v vseh regijah EU, tudi na oddaljenih območjih;
- P. ker vse večji obstoječi digitalni razkorak neposredno negativno vpliva na razvoj digitalnega enotnega trga, tako v smislu dostopa do interneta kot do e-znanj in veščin;
- Q. ker sta varstvo osebnih podatkov in zasebnosti ter varnost elektronskih komunikacij in omrežij prednostni nalogi v okviru digitalnega enotnega trga, saj sta temeljna pogoja za njegovo delovanje in povečanje zaupanja državljanov in potrošnikov vanj;
- R. ker morajo biti spletni trgi prožni in potrošnikom prijazni, da bi lahko rasli in se širili;
- S. ker elektronsko poslovanje pomembno dopolnjuje klasično trgovino in je osrednja gonilna sila izbire za potrošnika, konkurenčnosti in tehnoloških inovacij, s čimer prispeva h konvergenci Evropske unije v gospodarstvo, ki temelji na znanju;
- T. ker so neovirana konkurenca in enaki konkurenčni pogoji za podjetja, ki bodo spodbujala naložbe, bistvenega pomena za to gospodarsko panogo, saj bodo zagotovili njen dolgoročno vzdržan razvoj v korist končnih uporabnikov; ker je učinkovita konkurenca dobra gonilna sila za učinkovite naložbe in ima lahko koristi za potrošnike na področju izbire, cen in kakovosti;

Četrtek, 27. november 2014

- U. ker je digitalni enotni trg zaradi prevelike koncentracije na trgu in prevladujočih operaterjev na nekaterih področjih ranljiv;
- V. ker izziv, ki ga predstavljata razdrobljenost trga in pomanjkanje interoperabilnosti v Evropski uniji, ovira hiter razvoj digitalnega enotnega trga;
- W. ker delovna mesta, ki jih ustvarja digitalni enotni trg, v povprečju zaposlujejo visokokvalificirano in dobro plačano delovno silo, ter so pomemben prispevek k zagotavljanju kakovostnih in trajnostnih zaposlitev;
- X. ker bi morala Komisija ščititi pred protimonopolnim ravnanjem, ki vpliva na pluralnost medijev, tako glede zagotavljanja vsebine kot odgovornosti, saj je dostop do informacij ključen za dobro delujočo demokracijo;
1. poziva države članice in Komisijo, naj kot del splošne strategije z vztrajnimi prizadevanji za izvajanje in izvrševanje veljavnih pravil obravnavajo vse obstoječe ovire, ki zavirajo razvoj digitalnega enotnega trga, pri tem pa zagotovijo, da se ocenjujejo učinek, izvedljivost in primernost ukrepov za digitalno dobo; meni, da morajo biti ti ukrepi v središču prizadevanj EU za ustvarjanje gospodarske rasti in delovnih mest ter za krepitev njene konkurenčnosti in odpornosti v svetovnem gospodarstvu;
2. poudarja, da morajo biti zakonodajni predlogi, povezani z digitalnim enotnim trgom, skladni z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, da bodo pravice iz te listine v celoti zaščitene na digitalnem področju;
3. predvsem poudarja potencial elektronskega poslovanja, s katerim bi potrošniki po ocenah lahko prihranili več kot 11,7 milijard EUR letno, če bi imeli pri spletnem nakupovanju na izbiro celotno paleto blaga in storitev EU;
4. pozdravlja rast elektronskega trgovanja, a hkrati ugotavlja, da ima v nekaterih državah članicah le nekaj akterjev prevladujoč položaj pri neposredni prodaji fizičnega blaga ali pri tržnih platformah, prek katerih drugi prodajajo fizično blago; poudarja, da je treba na evropski ravni ta prevladujoči položaj spremljati in preprečiti njegovo zlorabo v zvezi z razpoložljivostjo blaga za potrošnike in pri pristojbinah, ki jih morajo mala in srednja podjetja plačati za uporabo teh tržnih platform;
5. poudarja, da je treba premostiti digitalni razkorak in se boriti proti njemu, da bi lahko v celoti izkoristili potencial enotnega digitalnega trga in omogočili vključevanje vseh državljanov v družbo v digitalni dobi, ne glede na njihov prihodek, socialne razmere, geografsko lokacijo, zdravstveno stanje ali starost;
6. poudarja predvsem, da je treba odpraviti ovire za potrošnike in podjetja, ki še obstajajo pri elektronskem poslovanju in med katere spadajo spletne storitve, dostop do digitalnih vsebin, preprečevanje goljufij, registracija na spletiščih, prodajne akcije in označevanje;
7. poziva Komisijo, naj zagotovi hitro izvajanje enotnega trga za storitve ter izvajanje in izvrševanje pravil, kot so direktiva o pravicah potrošnikov, alternativno reševanje sporov in spletno reševanje sporov, obenem pa zmanjša upravno breme;
8. poziva k hitremu sprejetju novega posodobljenega svežnja o varstvu podatkov, ki bo zagotovil primerno ravnovesje med visoko ravno zaščite osebnih podatkov, varnostjo uporabnikov in nadzorom nad lastnimi osebnimi podatki ter stabilno in predvidljivo zakonodajno okolje, v katerem lahko podjetja v korist končnih uporabnikov uspevajo na okrepljenem enotnem trgu, enake konkurenčne pogoje, ki bodo spodbujali naložbe, in okolje, ki bo prispevalo k privlačnosti EU kot namembni kraj za podjetja; poziva Komisijo in države članice, naj namenijo potrebna sredstva za boj proti kibernetickemu kriminalu s pomočjo zakonodajnih ukrepov in sodelovanja na področju kazenskega pregona, tako na nacionalni ravni kot ravni EU;

Četrtek, 27. november 2014

9. poudarja, da je treba zagotoviti enake konkurenčne pogoje za podjetja, ki poslujejo na digitalnem enotnem trgu, da bi lahko bila konkurenčna; zato poziva Komisijo, naj primerno okrepi pravila EU glede konkurence, da bi preprečila preveliko koncentracijo na trgu in zlorabo prevladujočega položaja, in naj spremlja konkurenco v zvezi s paketi vsebine in storitev;

10. ugotavlja, da je treba zagotoviti enake konkurenčne pogoje za podjetja na digitalnem enotnem trgu, da bi zagotovili živahno digitalno gospodarstvo v EU; poudarja, da bo temeljito izvajanje pravil EU glede konkurence na digitalnem enotnem trgu odločilno za dolgoročno rast trga, dostop potrošnikov ter izbiro in konkurenčnost; poudarja, da je treba potrošnikom na spletu zagotoviti enako varnost, kot jo imajo na tradicionalnih trgih;

11. poziva Svet, naj doseže hiter napredek in začne pogajanja s Parlamentom o predlogu uredbe o ukrepih za evropski enotni trg elektronskih komunikacij in doseganje povezane celine, saj bi to pomenilo konec stroškov gostovanja v EU, zagotovilo večjo pravno varnost glede omrežne nevtralnosti in izboljšalo varstvo potrošnikov na digitalnem enotnem trgu; meni, da bi lahko bila ta uredba bistven korak pri uresničevanju enotnega evropskega mobilnega trga;

12. meni, da bi morala Komisija ukrepati ter vzpostaviti in zagotoviti zakonodajno okolje pravne varnosti, ki bo spodbujalo ustvarjalnost in inovacije zagonskih in mikro podjetij ter MSP;

13. poziva Komisijo, naj pripravi pobudo za digitalno podjetništvo, saj je to bistveno za ustvarjanje delovnih mest in nastajanje inovativnih idej, vanjo pa naj vključi ukrepe, s katerimi bo zagotovila lažji dostop do sredstev za nove digitalne podjetnike (npr. z množičnim financiranjem) in spodbujala podjetnike, ki jim ni uspelo, naj poskusijo znova;

14. poudarja, da bi bilo treba ves internetni promet obravnavati enako, brez diskriminacije, omejevanja ali vmešavanja, neodvisno od njegovega pošiljatelja, prejemnika, vrste, vsebine, naprave, storitve ali aplikacije;

15. ugotavlja, da je trg spletnega iskanja posebej pomemben pri zagotavljanju konkurenčnih pogojev na digitalnem enotnem trgu, glede na morebiten razvoj iskalnikov v vratarje in na njihovo možnost komercializacije sekundarne uporabe pridobljenih informacij; zato poziva Komisijo, naj na podlagi prispevka vseh ustreznih deležnikov in ob upoštevanju celotne strukture digitalnega enotnega trga odločno izvaja pravila EU glede konkurence, da bi zagotovila pravna sredstva, ki bodo resnično koristila potrošnikom, uporabnikom interneta in spletnim podjetjem; poleg tega poziva Komisijo, naj premisli o predlogih, usmerjenih v izločitev iskalnikov iz paketov z drugimi komercialnimi storitvami, kot o morebitnem dolgoročnem sredstvu za doseganje prej omenjenih ciljev;

16. poleg tega poziva Komisijo, naj čim prej ukrepa in preuči možne rešitve, ki bi vodile v uravnoteženo, pošteno in odprto strukturo internetnega iskanja;

17. poudarja, da bi morali biti pri uporabi iskalnikov, ki delujejo za uporabnike, procesi iskanja in rezultati nepristranski, da bi iskanja na internetu ohranili nediskriminatorna, da bi zagotovili večjo konkurenco in izbiro za uporabnike in potrošnike in da bi ohranili raznolikost virov informacij; zato ugotavlja, da morajo biti indeksacija, ovrednotenje, predstavitev in razvrstitev v iskalnikih nepristranski in pregledni; poziva Komisijo, naj prepreči morebitne zlorabe pri trženju medsebojno povezanih storitev, ki ga izvajajo upravljavci iskalnikov;

18. pozdravlja napoved nadaljnjih preiskav Komisije glede praks iskalnikov in digitalnega trga v splošnem;

Četrtek, 27. november 2014

19. poudarja pomen zagotavljanja učinkovitega in uravnoveženega okvira za zaščito avtorskih pravic in pravic intelektualne lastnine, usmerjenega k stvarnosti digitalnega gospodarstva;
 20. spodbuja hitro sprejetje in izvajanje mednarodnih določb za olajšanje dostopa invalidnih uporabnikov do digitalnih vsebin in do tiskovin prek njihove digitalizacije;
 21. pozdravlja sklenitev marakeške pogodbe, ki lajša dostop do knjig slabovidnim osebam, in vse podpisnice spodbuja, naj ratificirajo Pogodbo; meni, da je marakeška pogodba pomemben korak naprej, vendar je treba za odprtje dostopa do vsebin invalidnim osebam, poleg slabovidnih oseb, še veliko storiti; poudarja, da je treba nadalje povečati dostopnost na širokem spektru področij, ki segajo od avtorskih pravic in iskalnikov do telekomunikacijskih upravljavcev;
 22. poziva Komisijo in države članice, naj nadalje razvijejo in izvajajo regulativne okvire EU in nacionalne regulativne okvire, da bi omogočile povezan in varen trg spletnih in mobilnih plačil, pri tem pa zagotovile varstvo potrošnikov in podatkov strank; v zvezi s tem poudarja potrebo po jasnih in predvidljivih pravilih, določenih v zakonodaji;
 23. opominja, da lahko računalništvo v oblaku postane močan instrument za razvoj digitalnega enotnega trga in lahko ponudi gospodarske koristi, zlasti za MSP, in sicer z zmanjšanjem stroškov infrastrukture IT in drugih stroškov; v zvezi s tem poudarja dejstvo, da se bo vedno večja količina informacij zbirala pri omejenem številu velikih ponudnikov, če bodo storitve v oblaku ponujali zgolj ti ponudniki; opominja tudi, da računalništvo v oblaku vsebuje tveganja za uporabnike, zlasti glede občutljivih podatkov; poziva k primernemu izvajanju evropske strategije za zagotavljanje konkurenčnega in varnega računalništva v oblaku;
 24. poziva Komisijo, naj prevzame vodilno vlogo pri spodbujanju mednarodnih standardov in specifikacij za računalništvo v oblaku, ki bodo omogočali zanesljive, dostopne, visoko interoperabilne, varne in energetske učinkovite storitve v oblaku, ki varujejo zasebnost, kot sestavni del bodoče industrijske politike Unije; poudarja, da so za zaupanje potrošnikov in konkurenčnost potrebni zanesljivost, varnost in varstvo podatkov;
 25. poudarja, da je treba zlasti za otroke zagotoviti internetno spletno varnost ter preprečiti izkoriščanje otrok z zagotavljanjem sredstev za odkrivanje in izkoreninjenje nezakonite zlorabe slik otrok na internetu ter zagotavljanjem sredstev, s katerimi bo mogoče otrokom in mladoletnikom preprečiti, da bi dostopali do vsebin s starostno omejitvijo;
 26. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.
-

Četrtek, 27. november 2014

P8_TA(2014)0072

Podhranjenost otrok v državah v razvoju**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014 o podhranjenosti in nedohranjenosti otrok v državah v razvoju (2014/2853(RSP))**

(2016/C 289/12)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948, zlasti člena 25, ki pravico do hrane priznava kot del pravice do ustreznega življenjskega standarda,
- ob upoštevanju Mednarodnega pakta o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, zlasti člena 11, ki priznava pravico do ustreznega življenjskega standarda, vključno z [...] ustrezno prehrano ter temeljno pravico [...] do varstva pred lakoto,
- ob upoštevanju Izbirnega protokola k Mednarodnemu paktu o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, sprejetega leta 2008, s katerim je pravica do hrane postala izvršljiva na mednarodni ravni,
- ob upoštevanju Konvencije OZN o otrokovih pravicah, zlasti členov 24(2)(c) in 27(3),
- ob upoštevanju Izjave o prehranski varnosti v svetu, ki jo je Organizacija Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO) sprejela na svetovnem vrhu o hrani v Rimu leta 1996,
- ob upoštevanju smernic o pravici do hrane, ki jih je leta 2004 sprejela FAO, ki državam dajejo napotila, kako naj izpolnjujejo svoje obveznosti glede pravice do hrane,
- ob upoštevanju razvojnih ciljev tisočletja, zlasti cilja 1 (izkoreninjenje skrajne revščine in lakote do leta 2015) in 4 (zmanjšanje umrljivosti otrok),
- ob upoštevanju Konvencije o podpori pri preskrbi s hrano, sprejete leta 2012,
- ob upoštevanju globalnih in zbirnih poročil Mednarodne ocene agronomske znanosti in tehnologije za razvoj (IAASTD) v okviru OZN, ki so bila objavljena leta 2009 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju poročila Sklada OZN za otroke (UNICEF) iz leta 2009 o vplivu svetovnega pomanjkanja hrane na otroke,
- ob upoštevanju poročila posebnega poročevalca OZN za pravico do hrane z naslovom „Agroekologija in pravica do hrane“, predstavljenega 8. marca 2011 na 16. zasedanju Sveta OZN za človekove pravice,
- ob upoštevanju svetovne razstave v Milanu leta 2015, katere tema bo „Nahranimo planet: energija za življenje“,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 31. marca 2010 „Humanitarna pomoč v hrani“ (COM(2010)0126),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 31. marca 2010 „Okvir politike EU za pomoč državam v razvoju pri reševanju vprašanja zanesljive preskrbe s hrano“ (COM(2010)0127),

⁽¹⁾ <http://www.unep.org/dewa/Assessments/Ecosystems/IAASTD/tabid/105853/Default.aspx>

Četrtek, 27. november 2014

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. oktobra 2012 z naslovom „Pristop EU k odpornosti: izkušnje s krizami prehranske varnosti“ (COM(2012)0586),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 12. marca 2013 z naslovom „Krepitev prehrane mater in otrok v zunanji pomoči: okvir politike EU“ (COM(2013)0141),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 27. septembra 2011 o okviru politike EU za pomoč državam v razvoju pri reševanju vprašanja zanesljive preskrbe s hrano ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. decembra 2013 o pristopu EU k odpornosti in zmanjšanju tveganja nesreč v državah v razvoju: izkušnje s krizami prehranske varnosti ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju vprašanja Komisiji o nedohranjenosti otrok v državah v razvoju (O-000083/2014 – B8-0041/2014),
 - ob upoštevanju predloga resolucije Odbora za razvoj,
 - ob upoštevanju člena 128(5) in člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker skoraj milijarda ljudi še vedno trpi lakoto in vsaj 225 milijonov otrok na svetu, mlajših od pet let, trpi zaradi akutne in kronične podhranjenosti oziroma zaradi zaostajanja v rasti, ki je posledica kronične podhranjenosti otroka in matere, pri čemer jih od tega po ocenah v državah v razvoju vsako leto umre 2,6 milijona;
- B. glede na svetovne indekse in zemljevide skrite lakote ⁽³⁾ se ocenjuje, da dve milijardi ljudi po vsem svetu oziroma eden od treh ljudi v državah v razvoju trpi zaradi kroničnega pomanjkanja nujnih vitaminov in mineralov (mikrohranil), kar je stanje, ki se imenuje „skrita lakota“ in ki drastično poveča njihovo dovzetnost za prirojene napake, infekcije in zavrt razvoj;
- C. ker po podatkih Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) podhranjenost daleč najbolj prispeva k umrljivosti otrok in je vzrok za 35 % bolezni otrok, mlajših od petih let;
- D. ker skoraj 20 milijonov otrok še vedno trpi zaradi težke akutne nedohranjenosti v urgentnih in neurgentnih razmerah, in ker jih ima samo 10 % dostop do zdravljenja;
- E. ker je prehrana otrok do starosti petih let zelo odvisna od stopnje prehranjenosti mater med nosečnostjo in dojenjem;
- F. ker podhranjenost povzroča tudi obolevnost in zmanjšuje produktivnost ter ovira družbeni in gospodarski razvoj v državah v razvoju;
- G. ker tisti, ki preživijo podhranjenost, pogosto vse življenje trpijo zaradi telesnih in kognitivnih motenj, kar omejuje njihovo zmožnost učenja in vstopa v svet dela, zaradi česar ostajajo ujeti v medgeneracijskem krogu bolezni in revščine;

⁽¹⁾ UL C 56 E, 26.2.2013, str. 75.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0578.

⁽³⁾ Svetovni indeksi in zemljevidi skrite lakote: orodje za ozaveščanje.

Četrtek, 27. november 2014

- H. ker se bo zaradi učinka podnebnih sprememb na kmetijsko proizvodnjo in s tem na prehrano število podhranjenih otrok po pričakovanjih povečalo;
- I. ker je eden od pomembnih vzrokov lakote v državah v razvoju množična revščina na podeželju in v mestih, ki jo še poslabšuje preseljevanje s podeželja v mesta, ker male kmetije za veliko ljudi niso več zadosten vir za preživetje;
- J. ker 25 let po sprejetju Konvencije o otrokovih pravicah nekaterim državam podpisnicam še ni uspelo ustvariti okolja, v katerem bi otroci imeli zagotovljen dostop do ustrezne prehrane;
- K. ker so vlade na svetovnem vrhu o hrani leta 1996 ponovno potrdile pravico do hrane in se obvezale, da bodo do leta 2015 prepolovile število lačnih in podhranjenih z 840 na 420 milijonov; ker pa se je v zadnjih letih predvsem zaradi prehranske krize v letih 2008 in 2011 število lačnih in nedohranjenih ljudi, zlasti otrok, povečalo;
- L. ker različna mednarodna pravna sredstva povezujejo pravico do hrane z drugimi človekovimi pravicami, vključno s pravico do življenja, pravico do preživljanja, pravico do zdravja, pravico do lastnine, pravico do izobraževanja in pravico do vode;
- M. ker je pravica do hrane in dobre prehranjenosti za vse bistvenega pomena za izpolnitev razvojnih ciljev tisočletja; ker je prehrana povezana z večino, če ne z vsemi razvojnimi cilji tisočletja, ki so tudi medsebojno tesno povezani;
- N. ker mednarodne organizacije potrjujejo, da proizvodnja hrane zadošča za celotno svetovno prebivalstvo in da je podhranjenost otrok povezana z neustrezno preskrbo gospodinjstev s hrano in njihovo revščino, neustreznimi oblikami nege in prehranjevanja, nezdravim bivalnim okoljem in neprimernimi zdravstvenimi storitvami;
- O. ker je pravica do hrane in dobrega prehranjevanja bistvena za večjo odpornost družin in skupnosti ter za krepitev njihove sposobnosti, da skrajšajo dolga obdobja okrevanja po izrednih razmerah v okolju, za katerega je značilno vedno večje število in obseg naravnih nesreč;
- P. ker je optimalno prehransko stanje posledica dostopa otrok do cenovno sprejemljive in raznolike hrane, bogate s hranilnimi snovmi, ter do ustreznega materinskega in otroškega varstva, primernih zdravstvenih storitev in zdravega okolja, vključno z varno vodo, sanitarnimi storitvami in dobro higiensko prakso;
1. poudarja, da so razlogi za podhranjenost otrok številni in da je za večino odgovoren človek, kar pomeni, da se jim da izogniti, segajo pa od neučinkovitih ekonomskih struktur, neenake porazdelitve virov in/ali njihove netrajnostne rabe, prek slabega upravljanja, prevelike odvisnosti od posameznih poljščin in monokulturne pridelave, pa do diskriminacije žensk in otrok in slabega zdravja zaradi slabih zdravstvenih sistemov, skupaj s pomanjkanjem izobrazbe, zlasti za ženske;
2. poudarja, da morajo oblasti zagotavljati vse tri razsežnosti pravice do hrane in dobrega prehranjevanja: razpoložljivost, kar pomeni, da se posameznik lahko prehranjuje neposredno z obdelovanjem rodovitnih površin ali iz drugih naravnih virov, ali pa to pomeni, da je mogoče vzpostaviti dobro delujoče distribucijske, predelovalne in tržne sisteme; dostopnost, kar pomeni, da je zagotovljen tako ekonomski kot fizični dostop do hrane; in ustreznost, kar pomeni, da mora biti hrana varna in da mora izpolnjevati prehranske potrebe vsakega posameznika, ob upoštevanju starosti, življenjskih pogojev, zdravja, poklica, spola, kulture in vere;

Četrtek, 27. november 2014

3. poudarja, da je z vidika življenjskega cikla najpomembnejše obdobje za zadostitev otrokovih prehranskih potreb prvih 1 000 dni njegovega življenja, vključno s časom nosečnosti, saj ima otrok v tem obdobju večje prehranske potrebe zaradi hitre rasti in razvoja, bolj je izpostavljen okužbam in je glede prehrane, nege in socialnih stikov popolnoma odvisen od drugih;
4. potrjuje, da je za reševanje podhranjenosti otrok in mater potreben integriran pristop in usklajeno delovanje na številnih področjih, ki nanjo vplivajo, kot so zdravstvo, izobraževanje, kmetijstvo ter voda, dostop do energije in sanitarni ukrepi, skupaj z odgovornim sodelovanjem vseh deležnikov, ter poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo dosledne strategije dolgoročnega razvoja ter si prizadevajo za zmanjšanje podhranjenosti tudi v povezavi z izrednimi razmerami in humanitarno pomočjo;
5. poziva EU, naj v svojih programih razvojne pomoči bolj podpre trajnostno kmetijstvo z malimi in srednjimi kmeti, ki pridelujejo predvsem za lokalno porabo, ter naj vlaga v participativne načrte, ki jih vodijo posamezne države in bi se morali izvajati na lokalni ravni v sodelovanju s kmeti in njihovimi predstavniki, lokalnimi in regionalnimi oblastmi ter organizacijami civilne družbe;
6. izraža pohvalo za dosežke zadnjih nekaj let v boju proti podhranjenosti otrok, ki so razvidni iz kazalcev o napredku pri izpolnjevanju razvojnih ciljev tisočletja; vendar meni, da je število otrok, ki umrejo ali trpijo zaradi podhranjenosti, še vedno nesprejemljivo visoko, in prispeva k ohranjanju začaranega kroga revščine in lakote;
7. zato poudarja, da mora boj proti podhranjenosti otrok in zagotavljanje splošnega dostopa do ustreznih hranilnih živil ostati eden od glavnih ciljev načrtov za obdobje po letu 2015 v okviru cilja izkoreninjenja lakote, in še posebej poziva, da bi vse oblike nedohranjenosti odpravili do leta 2030 in da bi do leta 2025 izpolnili mednarodno dogovorjene cilje glede zaostajanja v rasti in izgubljanja telesne teže pri otrocih, mlajših od petih let;
8. meni, da je bilo zmanjšanje finančnih sredstev za kmetijstvo v okviru 10. Evropskega razvojnega sklada (ERS) v primerjavi z 9. ERS napaka; zato poziva Svet, naj razmisli o tem in sprejme popravne ukrepe, ki bodo veljali za 11. ERS;
9. poudarja pomen politične volje pri obravnavanju podhranjenosti; pozdravlja načrt za povečanje stopnje prehranjenosti (SUN), ki ga je pripravil Stalni odbor OZN za prehrano (UNSCN), da bi s sodelovanjem različnih deležnikov, med drugim tistih agencij OZN, ki so zadolžene za prehrano, spodbudil izboljšave glede prehrane zlasti v državah, ki jih ta težava zelo obremenjuje; poziva Komisijo in države članice, naj izvajajo načela, opredeljena v tem načrtu; poziva Komisijo, naj pri načrtu SUN spodbuja in usklajuje sodelovanje civilne družbe in združenj aktivistov na terenu z neposrednimi povezavami do malih kmetov in njihovih družin;
10. pozdravlja zavezo Komisije, da bo v obdobju 2014-2020 vložila 3,5 milijarde EUR v izboljšanje prehranjevanja v nekaterih najrevnejših državah sveta, in poziva Komisijo, naj poveča svoje zaveze pri dejavnostih na področju prehranjevanja, da bi dosegla cilj, da do leta 2025 za sedem milijonov zmanjša število otrok, mlajših od petih let, ki zaostajajo v rasti zaradi podhranjenosti;
11. poudarja, da igrajo ženske ključno vlogo pri prehrani otrok in prehranski varnosti z dojenjem in s pridelavo, nakupovanjem, pripravo in razdeljevanjem hrane v družini ter z nego otrok in bolnih in zagotavljanjem ustrezne higiene; opozarja, da ženske v državah v razvoju pridelajo od 60 do 80 % hrane, čeprav je 60 % trpečih zaradi kronične lakote žensk in deklic;

Četrtek, 27. november 2014

12. opozarja, da so ženske v Afriki odgovorne za okrog 80 % kmetovanja, čeprav imajo uradno v lasti le 2 % zemlje; nadalje izpostavlja dejstvo, da nedavni programi v Indiji, Keniji, Hondurasu, Gani, Nikaragvi in Nepalju kažejo, da imajo gospodinjstva, ki jih vodijo ženske, boljšo prehransko varnost, boljše zdravstveno varstvo in močnejši poudarek na izobrazbi kot gospodinjstva, ki jih vodijo moški;

13. poudarja, da sta izobraženost ženske in prehransko stanje njene družine tesno povezana; zato poziva k odpravi ovir na podlagi spola v izobraževanju in opismenjevanju, da bi imele ženske boljši dostop do izobraževanja;

14. zato poziva k vključitvi vidika spola in spodbujanju vloge žensk v vseh politikah, ki si prizadevajo za boj proti podhranjenosti otrok;

15. poudarja, da ima podhranjenost med nosečnicami izjemno hude učinke na novorojence in velikokrat negativne in nepopravljive posledice na nadaljnji razvoj otrok; zato zahteva, da se posebna pozornost posveti varstvu ženskega zdravja in pravic ter da postane prehransko izobraževanje sestavni del izobraževalnih programov in šolskih učnih načrtov za deklice;

16. ponovno poudarja, da je pismenost pomembno orodje za boj proti revščini in za pospeševanje gospodarskega razvoja; zato poudarja, kako pomembno je podpirati izobraževanje deklic, saj naložbe v deklice izboljšajo tako njihove možnosti kot možnosti njihovih otrok, da bodo njihova življenja bolj zdrava in bolj produktivna;

17. poudarja, da do podhranjenosti otrok prihaja večinoma v državah v razvoju, ne le med kmečkim prebivalstvom, temveč tudi v mestnem okolju; zato meni, da je eden od ključnih načinov za izkoreninjenje lakote otrok kmetijska politika in reforme, ki bi malim kmetom omogočile učinkovitejše in trajnejše pridelovanje, s katerim bi sebi in svojim družinam zagotovili dovolj hrane;

18. poudarja, da bi utegnili nepravčasno ukrepanje glede podhranjenosti otrok v okviru razvojnega sodelovanja in humanitarne pomoči ogroziti vse razsežnosti človekovega razvoja, spodbuditi nacionalne izobraževalne programe, povečati nacionalne izdatke za zdravstvo in ovirati družbeni in gospodarski razvoj držav v razvoju, saj bodo države utrpeli gospodarske izgube, ki bodo po ocenah znašale med 2 in 8 % njihovega BDP;

19. opozarja, da ima pomanjkanje mikrohranil, ki predstavlja okrog 7 % svetovnih bolezni, resne posledice za telesni in kognitivni razvoj dojenčkov in otrok; poudarja, da so v 20 državah z najslabšim rezultatom na indeksu skrite lakote (od katerih je 18 v podsaharski Afriki in dve – Indija in Afganistan – v Aziji) zaostajanje v rasti, anemija zaradi pomanjkanja železa in pomanjkanje vitamina A zelo razširjeni med predšolskimi otroki;

20. poudarja, da podhranjenost otrok ne izvira samo iz pomanjkanja hrane in nezadostne infrastrukture, ampak nastaja tudi zaradi težav s porazdelitvijo hrane in neustreznega dostopa do hrane ter prenizke kupne moči, zlasti glede na visoke cene hrane, ki se stopnjujejo zaradi špekulacij s surovinami; ugotavlja, da so zaradi prenizke kupne moči prizadeti zlasti revni v mestih, ki ne morejo pridelati lastne hrane; s tem v zvezi poudarja pomen zaščite malih kmetov in tradicionalnih kmetovalnih metod;

21. poziva Komisijo, naj države članice, ki bodo sodelovale na svetovni razstavi leta 2015, vključi v skupno pobudo, katere začetna točka bo „Nahranimo planet: energija za življenje“, da bi zagotovili obveze in zavezujoče cilje za boj proti lakoti in podhranjenosti, skupaj z raznolikimi strategijami na področjih od kmetijstva do sodelovanja;

Četrtek, 27. november 2014

22. priznava, da bo za izboljšave v prehrani otrok in mater ter prehranske varnosti na splošno potrebno učinkovito in usklajeno delovanje številnih politik in sektorjev, vključno z učinkovitim in trajnostnim razvojem podeželja, politiko uporabe zemljišč in vode, ustreznimi zdravstvenimi storitvami, pitno vodo in sanitarnimi storitvami, ustreznim materinskim in otroškim varstvom, zaščito življenja v morju in drugih ekosistemih ter biotske raznovrstnosti, omilitvijo posledic krčenja gozdov in sprememb podnebja, prilagajanjem in zmanjševanjem tveganja nesreč, trajnostno proizvodnjo in potrošnjo, trajnostnim in zanesljivim dostopom do energije, trgovino, ribištvo, socialno vključenostjo in dostojno zaposlitvijo;
23. poziva Komisijo in države članice, naj vključijo prehrano, varnost hrane in trajnostno kmetijstvo v vse svoje razvojne politike, da bi zaščitile in spodbudile prehrano in oskrbe za celostni pristop od lokalne pa vse do globalne ravni; poziva Svet in Komisijo, naj po potrebi prehrani dasta prednost kot ključnemu razvojnemu cilju v instrumentih razvojnega sodelovanja, zlasti v 11. ERS in novem instrumentu za razvojno sodelovanje;
24. poudarja, da morajo biti razvojni programi in programi za nujne primere, če želimo povečati njihovo učinkovitost, medsebojno tesno povezani, da se prehranske krize lahko predvidijo in preprečijo, zmanjša storjena škoda in pospeši obnova;
25. poziva vlade držav v razvoju, naj z boljšimi politikami, usklajevanjem nacionalnih načrtov in strategij za prehrano in programov donatorjev, upravljanjem in odgovornostjo do državljanov ustvarijo ugodne razmere za boljšo prehrano otrok; spodbuja k večji preglednosti v proračunih držav v razvoju, na primer s spremljanjem proračuna, da bi lahko bolje ocenili število in kakovost projektov, ki obravnavajo nedohranjenost;
26. poudarja potrebo po boljših in usklajenih podatkih o podhranjenosti in o pomanjkanju mikrohranil, da bi bolje izvajali programe ukrepanja in zadevnim državam nudili usmerjeno podporo na podlagi podatkov;
27. poziva Komisijo in države članice, naj uporabijo dolgoročne finančne naložbe in vire za prehrano v sodelovanju z akterji, med drugim z agencijami OZN, G8/G20, državami v vzponu, mednarodnimi in nevladnimi organizacijami, akademskimi ustanovami, organizacijami civilne družbe in zasebnim sektorjem, ter naj začnejo prehrano obravnavati prednostno v povezavi z inovativnim financiranjem;
28. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter Stalnemu odboru OZN za prehrano.
-

Torek, 25. november 2014

III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKI PARLAMENT

P8_TA(2014)0054

Protokol v zvezi z zadevami, ki se nanašajo na železniška vozna sredstva ***

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2014 o osnutku sklepa Sveta o odobritvi, v imenu Evropske unije, Protokola h Konvenciji o mednarodnih zavarovanjih na premični opremi v zvezi z zadevami, ki se nanašajo na železniška vozna sredstva, sprejetega v Luxembourg 23. februarja 2007 (15113/2013 – C8-0004/2014 – 2013/0184(NLE))

(Odobritev)

(2016/C 289/13)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (15113/2013),
 - ob upoštevanju Protokola h Konvenciji o mednarodnih zavarovanjih na premični opremi v zvezi z zadevami, ki se nanašajo na železniška vozna sredstva, sprejetega v Luxembourg 23. februarja 2007 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s členom 81(2) in točko (a)(v) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C8-0004/2014),
 - ob upoštevanju prvega in tretjega pododstavka člena 99(1), člena 99(2) in člena 108(7) Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za pravne zadeve (A8-0030/2014),
1. odobri sklenitev Protokola;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

⁽¹⁾ UL L 331, 16.12.2009, str. 5.

Torek, 25. november 2014

P8_TA(2014)0055

Haaška konvencija z dne 30. junija 2005 o sporazumih o izbiri sodišča ***

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2014 o osnutku sklepa Sveta o odobritvi Haaške konvencije z dne 30. junija 2005 o sporazumih o izbiri sodišča v imenu Evropske unije (12052/2014 – C8-0222/2014 – 2014/0021(NLE))

(Odobritev)

(2016/C 289/14)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (12052/2014),
 - ob upoštevanju Haaške konvencije z dne 30. junija 2005 o sporazumih o izbiri sodišča ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s členom 81(2) in točko (a)(v) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C8-0222/2014),
 - ob upoštevanju prvega in tretjega pododstavka člena 99(1), člena 99(2) in člena 108(7) Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za pravne zadeve (A8-0034/2014),
1. odobri odobritev konvencije;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic ter stalnemu uradu Haaške konference o mednarodnem zasebnem pravu.

⁽¹⁾ UL L 133, 29.5.2009, str. 3.

Torek, 25. november 2014

P8_TA(2014)0056

Uporaba sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji: vloga EGF/2014/008 FI/STX Rauma – Finska

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2014 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji v skladu s točko 13 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju (vloga EGF/2014/008 FI/STX Rauma, s Finske) (COM(2014)0630 – C8-0214/2014 – 2014/2137(BUD))

(2016/C 289/15)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2014)0630 – C8-0214/2014),
 - ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1309/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o Evropskem skladu za prilagoditev globalizaciji (2014–2020) in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1927/2006 ⁽¹⁾ (uredba o ESPG),
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽²⁾, zlasti točke 12,
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽³⁾, zlasti točke 13,
 - ob upoštevanju postopka tristranskih pogovorov, predvidenega v točki 13 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za regionalni razvoj,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A8-0043/2014),
- A. ker je Unija vzpostavila zakonodajne in proračunske instrumente za zagotavljanje dodatne podpore delavcem, ki so jih prizadele posledice velikih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih, ter za pomoč pri njihovi ponovni vključitvi na trg dela,
- B. ker bi morala biti finančna pomoč Unije za presežne delavce dinamična ter na voljo čim hitreje in na najučinkovitejši možni način, v skladu s skupno izjavo Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, sprejeto na usklajevalnem sestanku 17. julija 2008, in ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 glede sprejetja sklepov za uporabo sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG),

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 855.

⁽²⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

⁽³⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

Torek, 25. november 2014

- C. ker je bil pri sprejetju uredbe o ESPG upoštevan dogovor Parlamenta in Sveta o tem, da se znova uvede merilo za uporabo ESPG zaradi krize, da se finančni prispevek Unije poveča na 60 % vseh ocenjenih stroškov predlaganih ukrepov, da se poveča učinkovitost pri obravnavi vlog za sredstva ESPG v Komisiji ter v Parlamentu in Svetu, tako da se skrajša postopek ocene in odobritve, da se razširi obseg upravičenih ukrepov in upravičencev, in sicer z vključitvijo samozaposlenih in mladih, ter da se financirajo spodbude za ustanovitev lastnega podjetja,
- D. ker so finski organi 27. maja 2014 predložili vlogo EGF/2014/008 FI/STX Rauma zaradi odpustitve 577 delavcev v podjetju STX Finland Oy, ki je delovalo v gospodarskem sektorju, razvrščenem v oddelek 30 NACE po reviziji 2 (proizvodnja drugih vozil in plovil),
- E. ker vloga izpolnjuje merila za upravičenost do pomoči iz uredbe o ESPG,
1. ugotavlja, da so finski organi predložili vlogo v skladu z merilom za pomoč iz člena 4(1)(a) uredbe o ESPG, ki zahteva najmanj 500 odpuščenih delavcev ali samozaposlenih oseb, ki so prenehale opravljati dejavnost, v štirimesečnem referenčnem obdobju v podjetju v državi članici, vključno z odpuščenimi delavci ali samozaposlenimi osebami, ki so prenehale opravljati dejavnost, pri njegovih dobaviteljih in proizvajalcih v poproizvodni fazi;
 2. ugotavlja, da so finske oblasti vlogo za finančni prispevek iz ESPG predložile 27. maja 2014, Komisija pa je njeno oceno dala na voljo 14. oktobra 2014; pozdravlja hiter postopek ocenjevanja, ki je trajal manj kot pet mesecev;
 3. ugotavlja, da finski organi navajajo, da se je svetovna pomorska industrija v zadnjih letih korenito spremenila in da se je v tem svetovnem kontekstu tržni delež EU v ladjedelništvu ⁽¹⁾ v prvih treh četrtletjih leta 2013 zmanjšal s 13 % iz leta 2007 na 5 %, pri čemer je ustrezní delež Kitajske, Južne Koreje in Japonske v istem obdobju skupaj narasel s 77 % na 86 %; ugotavlja, da sta poleg tega precejšnja širitev ladjedelniškega trga v Aziji in manjše število naročil zaradi gospodarske krize prisilila evropski sektor v preveliko globalno zmogljivost, ki vodi do močne konkurence;
 4. se strinja, da so ti dejavniki povezani z velikimi strukturnimi spremembami v svetovnih trgovinskih tokovih zaradi globalizacije in da so merila za ukrepanje iz člena 4(1)(a) uredbe o ESPG izpolnjena, zato je Finska upravičena do finančnega prispevka na podlagi navedene uredbe;
 5. ugotavlja, da je bilo doslej za ladjedelniški sektor vloženih šest vlog ESPG, od tega se ena sklicuje na spremembe v svetovnih trgovinskih tokovih zaradi globalizacije in pet na svetovno finančno in gospodarsko krizo; meni, da bi prestrukturiranje v tem sektorju lahko omililo težave in da bi lahko ladjedelniško industrijo v različnih državah članicah podprli s smernicami iz evropske perspektive;
 6. ugotavlja, da bo odpuščanje v pričujočem primeru še prispevalo k stopnji brezposelnosti na jugozahodnem Finskem, saj je večina odpuščenih delavcev starejših in slabo izobraženih, kar bo verjetno povečalo tveganje dolgotrajne brezposelnosti; je vedno bolj zaskrbljen zaradi posledic tega zaprtja za regijo, saj sta ladjedelniška in kovinska industrija osrednji gospodarski dejavnosti in imata zgodovinsko tradicijo, zaradi česar bo prehod na nove gospodarske dejavnosti toliko težji;
 7. ugotavlja, da je poleg 577 delavcev iz referenčnega obdobja upravičenih prejemnikov tudi 57 delavcev, odpuščenih po štirimesečnem referenčnem obdobju, torej je skupno število upravičenih prejemnikov 634; od katerih je število ciljnih prejemnikov ukrepov iz ESPG 565;
 8. ugotavlja, da ocenjeni celotni stroški znašajo 2 378 000 EUR, od tega je 113 000 EUR namenjenih izvajanju, in da finančni prispevek iz ESPG znaša 1 426 800 EUR, kar predstavlja 60 % vseh stroškov;

⁽¹⁾ Merjeno v količini proizvodnje.

Torek, 25. november 2014

9. pozdravlja dejstvo, da so se finske oblasti odločile, da bodo začele prilagojene ukrepe za prizadete delavce izvajati 15. januarja 2014, precej pred dokončno odločitvijo o dodelitvi podpore iz ESPG za predlagani usklajeni sveženj in celo pred vlogo za finančni prispevek iz ESPG, da bi odpuščenim delavcem zagotovile hitro pomoč;

10. je seznanjen z navedbo finskih organov, da je bil usklajeni sveženj prilagojenih storitev pripravljen v posvetovanju z ustreznimi socialnimi partnerji in različnimi deležniki, ter pozdravlja dejstvo, da posvetovanje poteka v delovni skupini, ki jo je sklicalo ministrstvo za zaposlovanje in gospodarstvo, da bi obravnavala odpuščanje v podjetju STX Finland;

11. ugotavlja, da ponujene prilagojene storitve obsegajo tri vrste ukrepov za odpuščene delavce, zajete v tej vlogi: (i) pomoč pri iskanju nove zaposlitve, (ii) pomoč pri ustanovitvi lastnega podjetja in (iii) zagotavljanje izobraževanja ali usposabljanja;

12. med predlaganimi ukrepi pozdravlja vzpostavitev kontaktnih točk; ceni, da bodo te točke zagotavljale bolj osebne in poglobljene storitve kot javni urad za zaposlovanje;

13. ugotavlja, da je visok delež (41,42 %) odpuščenih delavcev starih med 55 in 64 let; poleg tega ugotavlja, da je za to starostno skupino značilno višje tveganje dolgotrajne brezposelnosti in izključitve s trga dela; zato meni, da imajo ti delavci lahko specifične potrebe, ko se jim zagotavljajo prilagojene storitve;

14. pozdravlja zlasti ukrep za raziskavo med podjetji, pri katerem bo v sodelovanju s podjetji in industrijskimi sektorji v mestu Rauma opravljena raziskava delovnih mest v tej regiji, ki bo zagotovila najnovejše podatke o potrebah podjetij po delavcih, z njo pa bo mogoče ciljne delavce usmeriti v pravo smer ter jim ponuditi potrebno usposabljanje;

15. pozdravlja zamisel, da tisti, ki načrtujejo podjetništvo, lahko poskusijo, kako je biti podjetnik, z opravljanjem prakse v obstoječem podjetju; opozarja na možno dodano vrednost, ki jo lahko pridobijo te osebe in družba kot celota, če presežni delavci ustanovijo podjetje;

16. ugotavlja, da je namen subvencioniranja plač zagotoviti, da upravičeni delavci, ki jih najamejo novi delodajalci, niso prikrajšani v prvem obdobju nove zaposlitve; meni, da bi ta ukrep lahko služil kot spodbuda za iskanje in vključevanje v širši spekter novih in nepoznanih delovnih mest za delavce;

17. opominja, da bi bilo treba v skladu s členom 7 uredbe o ESPG pri zasnovi usklajenega svežnja prilagojenih storitev predvideti razvoj na trgu dela in potrebne veščine ter da bi moral biti sveženj združljiv s preходом na okoljsko trajnostno gospodarstvo, ki bo učinkovito izkoriščalo vire;

18. poziva, naj ukrepi iz Evropskega socialnega sklada (ESS), načrtovani znotraj novega programskega obdobja ESS, dopolnijo načrt ESPG in omogočijo ponovno vključitev delavcev v trajnostne in v prihodnost usmerjene gospodarske sektorje;

19. opozarja, da je zaposljivost odvisna tudi od stopnje vključenosti v družbo, zato poziva, da se posebno pozornost nameni socialnemu spremljanju starejših in manj usposobljenih delavcev;

20. pozdravlja dejstvo, da se bosta pri dostopu do predlaganih ukrepov in njihovem izvajanju spoštovali načeli enakosti obravnave in nediskriminacije;

Torek, 25. november 2014

21. odobri sklep, priložen tej resoluciji;
22. naroči svojemu predsedniku, naj podpiše ta sklep skupaj s predsednikom Sveta ter poskrbi za njegovo objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;
23. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo, skupaj s prilogo, posreduje Svetu in Komisiji.

PRILOGA

SKLEP EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji v skladu s točko 13 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju (vloga EGF/2014/008 FI/STX Rauma, s Finske)

(Besedilo Priloge na tem mestu ni navedeno, saj je enako končnemu aktu, Sklepu 2014/878/EU.)

Torek, 25. november 2014

P8_TA(2014)0057

Uporaba sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji: vloga EGF/2014/005 FR/GAD – Francija

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2014 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji v skladu s točko 13 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju (vloga EGF/2014/005 FR/GAD, iz Francije) (COM(2014)0662 – C8-0226/2014 – 2014/2166(BUD))

(2016/C 289/16)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2014)0662 – C8-0226/2014),
 - ob upoštevanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (EU) št. 1309/2013 z dne 17. decembra 2013 o Evropskem skladu za prilagoditev globalizaciji (2014–2020) in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1927/2006 ⁽¹⁾ (uredba o ESPG),
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽²⁾, zlasti točke 12,
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽³⁾, zlasti točke 13,
 - ob upoštevanju postopka tristranskih pogovorov, določenega v točki 13 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za regionalni razvoj,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A8-0044/2014),
- A. ker je Unija uvedla zakonodajne in proračunske instrumente za zagotavljanje dodatne podpore delavcem, ki so jih prizadele posledice velikih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih ali svetovne finančne in gospodarske krize, ter za pomoč pri njihovi ponovni vključitvi na trg dela,
- B. ker bi morala biti finančna pomoč Unije za presežne delavce dinamična ter na voljo čim hitreje in na najučinkovitejši možni način, v skladu s skupno izjavo Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, sprejeto na usklajevalnem sestanku 17. julija 2008, in ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 glede sprejetja sklepov za uporabo sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG),

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 855.

⁽²⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

⁽³⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

Torek, 25. november 2014

- C. ker je bil pri sprejetju uredbe o ESPG upoštevan dogovor Parlamenta in Sveta o tem, da se znova uvede merilo za uporabo ESPG zaradi krize, da se finančni prispevek Unije poveča na 60 % vseh ocenjenih stroškov predlaganih ukrepov, da se poveča učinkovitost pri obravnavi vlog za sredstva ESPG v Komisiji, Parlamentu in Svetu, tako da se skrajša postopek ocene in odobritve, da se razširi obseg upravičenih ukrepov in prejemnikov, in sicer z vključitvijo samozaposlenih in mladih, ter da se financirajo spodbude za ustanovitev lastnega podjetja,
- D. ker so francoski organi 6. junija 2014 predložili vlogo EGF/2014/005 FR/GAD po odpustitvi 744 delavcev v podjetju GAD *société anonyme simplifiée*, ki je delovalo v gospodarskem sektorju, razvrščenem v NACE Revizija 2, oddelek 10 („Proizvodnja živil“),
- E. ker vloga izpolnjuje merila za upravičenost do pomoči iz uredbe o ESPG,
- F. ker lokalni organi v regiji Bretanji niso sodelovali pri določitvi prilagojenih ukrepov (*Cellule de reclassement*) za prizadete delavce, čeprav so zadolženi za poklicno usposabljanje; ker lokalni zastopniki sindikata na glavnih prizadetih lokacijah niso sodelovali pri pogajanjih o ukrepih;
1. ugotavlja, da so francoski organi predložili vlogo v okviru merila za pomoč iz člena 4(1)(a) uredbe o ESPG, ki zahteva najmanj 500 odpuščenih delavcev ali samozaposlenih oseb, ki so prenehale opravljati dejavnost, v štirimesečnem referenčnem obdobju v podjetju v državi članici, vključno z odpuščenimi delavci ali samozaposlenimi osebami, ki so prenehale opravljati dejavnost, pri njegovih dobaviteljih in proizvajalcih v poproizvodni fazi;
 2. se strinja s Komisijo, da so merila za uporabo iz člena 4(1)(a) uredbe o ESPG izpolnjena, zato je Francija upravičena do finančnega prispevka na podlagi navedene uredbe;
 3. ugotavlja, da so francoske oblasti vlogo za finančni prispevek iz ESPG predložile 6. junija 2014, Komisija pa je svojo oceno dala na voljo 24. oktobra 2014; pozdravlja, da se je Komisija držala tesnega roka 12 tednov, ki ga določa uredba o ESPG;
 4. ugotavlja, da se je po mnenju francoskih organov GAD, klavnica in mesnopredelovalno podjetje, znašlo v precepu med dvema vrstama cenovnih pritiskov – s strani kmetov, ki so s težavo obvladovali višje cene krme, in s strani potrošnikov, ki so se soočali z nižjimi prihodki;
 5. se strinja, da je manjša poraba svinjine ob višjih cenah in nižji kupni moči potrošnikov povezana s svetovno finančno in gospodarsko krizo, navedeno v Uredbi (ES) št. 546/2009 ⁽¹⁾;
 6. meni, da bi bilo mogoče povečanje cen prašičje krme, ki jo Unija večinoma uvaža z drugih celin, na katerih je pred kratkim pustošila suša, pripisati globalizaciji;
 7. meni, da so pri težavah podjetja pomembno vlogo odigrali tudi drugi dejavniki, na primer nelojalna konkurenca na notranjem trgu, pri čemer so konkurenti zlorabljali Direktivo o napotitvi delavcev ⁽²⁾ oziroma to, da v vseh državah članicah ni določene dostojne minimalne plače;
 8. poziva Komisijo, naj zagotovi enake pogoje na notranjem trgu ter poskrbi za doslednost zakonodaje in instrumentov;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 546/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 1927/2006 o ustanovitvi Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (UL L 167, 29.6.2009, str. 26).

⁽²⁾ Direktiva 96/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (UL L 18, 21.1.1997, str. 1).

Torek, 25. november 2014

9. sklepa, da so dejavniki, ki so prispevali k finančnim težavam podjetja GAD, raznoliki, a se vseeno strinja s tem, da je Francija upravičena do finančnega prispevka iz ESPG;
10. ugotavlja, da je bila za sektor „Proizvodnja živil“ vložena še ena vloga ESPG ⁽¹⁾, prav tako zaradi svetovne finančne in gospodarske krize;
11. ugotavlja, da bo odpuščanje zaostri razmere na področju brezposelnosti v Bretanji, saj je zaposlovanje v tej regiji bolj odvisno od kmetijskega gospodarstva, kot je povprečje v Franciji (11 % v Bretanji v primerjavi s 5 % v Franciji);
12. ugotavlja, da je poleg 744 delavcev iz referenčnega obdobja upravičenih prejemnikov tudi 16 delavcev, odpuščenih po štirimesečnem referenčnem obdobju, torej je skupno število upravičenih prejemnikov 760, pri čemer je število ciljnih prejemnikov ukrepov ESPG prav tako 760;
13. ugotavlja, da ocenjeni celotni stroški znašajo 1 530 000 EUR, od tega je 30 000 EUR namenjenih izvajanju, in da finančni prispevek iz ESPG znaša 918 000 EUR, kar predstavlja 60 % vseh stroškov;
14. pozdravlja dejstvo, da so se francoski organi odločili, da bodo začeli prilagojene ukrepe za prizadete delavce izvajati 3. januarja 2014, precej pred dokončno odločitvijo o dodelitvi podpore iz ESPG za predlagani usklajeni sveženj in celo pred vlogo za finančni prispevek iz ESPG, da bi odpuščenim delavcem zagotovili hitro pomoč;
15. ugotavlja, da so francoski organi navedli, da je bil usklajeni sveženj prilagojenih storitev pripravljen potem, ko je bil osrednji svet delavcev podjetja GAD 28. junija 2013 obveščen o načrtovani ukinitvi 889 delovnih mest v podjetju;
16. vseeno obžaluje nezadostno sodelovanje lokalnih političnih organov in sindikatov; predlaga, da se v okviru prihodnjega ponovnega pregleda uredbe o ESPG v dokumentacijo s prošnjo za uporabo sredstev, ki jo nacionalni organi predložijo Komisiji, vključi formalno posvetovanje z lokalnimi političnimi organi in sindikati; meni, da je treba ESPG bolj vključiti v programe spremembe namembnosti in procese lokalnih gospodarskih polov;
17. pozdravlja, da se delavce z različnimi ukrepi že podpira pri iskanju novih zaposlitev in da jih je do 20. maja 2014 108 že sklenilo pogodbe, daljše od šest mesecev, 66 pa pogodbe, krajše od šestih mesecev, medtem ko so trije ustanovili lastna podjetja, skoraj vsi pa so se odločili ostati v regiji;
18. obžaluje, da prilagojene storitve, ki se bodo zagotavljale, zajemajo zgolj en sam ukrep, ki se v celoti izvaja na točki „vse na enem mestu“ (*Cellule de reclassement*), upravljata pa ga dve pogodbeni agenciji; ugotavlja, da Francija zaproša za sredstva ESPG samo za financiranje te točke; izraža zaskrbljenost zaradi nizkega zneska sredstev za vsakega delavca (približno 1 200 EUR); poziva francoske oblasti, naj za preostale obrate GAD v vlogah za sredstva ESPG, ki jih še načrtujejo, predlagajo ambicioznejše programe, ki bodo vključevali širši niz ukrepov, kot so sprejemni center in delo na vsakem primeru posebej, usmerjanje s strani zunanjih strokovnjakov, tematske delavnice, usposabljanje, podpore za usposabljanje in sredstva za ustanavljanje podjetij;
19. pričakuje, da bodo Komisija in francoske oblasti dosledno sledile načelu, po katerem se plačila agencijam opravijo po obrokih in na podlagi doseženih rezultatov;

⁽¹⁾ EGF/2014/001 EL/Nutriart, ki se nanaša na pekovske izdelke.

Torek, 25. november 2014

20. meni, da spremljanje dejavnosti agencij z rednimi pisnimi poročili zagotavlja ustrezno uporabo sredstev, da se udeležencem zagotovijo prilagojene poklicne poti, zadostno število ponudb za zaposlitev in spremljanje pri ustanavljanju podjetij v okviru sistema „vse na enem mestu“;
21. opozarja, da morajo sredstva pomagati delavcem in v nobenem primeru podpirati agencij;
22. pozdravlja, da so pogodbene agencije plačane glede na lestvico, opredeljeno na podlagi doseženih rezultatov;
23. ugotavlja, da je 17,50 % odpuščenih delavcev starih od 55 do 64 let; poleg tega ugotavlja, da je za to starostno skupino značilno višje tveganje dolgotrajne brezposelnosti in izključitve s trga dela; zato meni, da imajo ti delavci lahko specifične potrebe, ko gre za zagotavljanje prilagojenih storitev tem osebam;
24. pozdravlja dejstvo, da se bosta pri dostopu do predlaganih ukrepov in njihovem izvajanju spoštovali načeli enakosti obravnave in nediskriminacije;
25. opominja, da bi bilo treba v skladu s členom 7 uredbe o ESPG pri zasnovi usklajenega svežnja prilagojenih storitev predvideti prihodnje obete na trgu dela in potrebne spretnosti ter da bi moral biti sveženj združljiv s preходом na okoljsko trajnostno gospodarstvo, ki bo učinkovito izkoriščalo vire;
26. ugotavlja, da francoske oblasti niso zaprosile za sredstva za pripravljalne dejavnosti, upravljanje ter informiranje in oglaševanje;
27. odobri sklep, priložen tej resoluciji;
28. naroči svojemu predsedniku, naj podpiše ta sklep skupaj s predsedujočim Svetu ter poskrbi za njegovo objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;
29. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo, skupaj s prilogo, posreduje Svetu in Komisiji.

PRILOGA

SKLEP EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji v skladu s točko 13 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju (vloga EGF/2014/005 FR/GAD, iz Francije)

(Besedilo Priloge na tem mestu ni navedeno, saj je enako končnemu aktu, Sklepu 2014/876/EU.)

Sreda, 26. november 2014

P8_TA(2014)0061

Zbiranje statističnih informacij s strani Evropske centralne banke *

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2014 o osnutku uredbe Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 2533/98 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke (11200/2014 – C8-0109/2014 – 2014/0808(CNS))

(Posvetovanje)

(2016/C 289/17)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju priporočila Evropske centralne banke (11200/2014 – ECB/2014/13),
 - ob upoštevanju člena 129(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije ter členov 5.4. in 41 Statuta evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, v skladu s katerimi se je Svet posvetoval s Parlamentom (C8-0109/2014),
 - ob upoštevanju Memoranduma o soglasju glede sodelovanja med člani Evropskega statističnega sistema in člani Evropskega sistema centralnih bank z dne 24. aprila 2013,
 - ob upoštevanju člena 59 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A8-0027/2014),
1. odobri osnutek, predlagan v priporočilu Evropske centralne banke, kakor je bil spremenjen;
 2. poziva Svet, naj obvesti Parlament, če namerava odstopiti od besedila, ki ga je odobrila Parlament;
 3. poziva Svet, naj se ponovno posvetuje s Parlamentom, če namerava bistveno spremeniti osnutek iz priporočila Evropske centralne banke;
 4. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Evropski centralni banki in Komisiji.

Sprememba 1**Osnutek uredbe****Člen 1 – točka - 1 – točka 1 (novo)**

Uredba (ES) št. 2533/98

Člen 3 – odstavek 1 – točka c

*Veljavno besedilo**Sprememba*

(c) lahko polno ali delno oprosti posebne razrede poročevalskih enot zahtev za statistično poročanje.

1. V prvem odstavku člena 3 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) lahko polno ali delno oprosti posebne razrede poročevalskih enot zahtev za statistično poročanje. **Vsa izvzetja posebnih razredov poročevalskih enot so v obliki utemeljenega pisnega sklepa. Tak sklep se objavi;**“

Sreda, 26. november 2014

Sprememba 2

Osnutek uredbe

Člen 1 – točka - 1 – točka 2 (novo)

Uredba (ES) št. 2533/98

Člen 3 – odstavek 1 – točka d (novo)

Osnutek besedila Evropske centralne banke

Sprememba

2. V prvem odstavku člena 3 se doda naslednja točka:

„(d) upošteva ustrezne določbe v zakonodaji Unije o pokritosti trga in obsegu zbiranja podatkov.“

Sprememba 3

Osnutek uredbe

Člen 1 – točka - 1 – točka 3 (novo)

Uredba (ES) št. 2533/98

Člen 3 – odstavek 1a (novo)

Osnutek besedila Evropske centralne banke

Sprememba

3. V členu 3 se za prvim odstavkom vstavi naslednji odstavek:

„Gospodarski subjekti lahko posredujejo informacije prek svojega običajnega kanala za poročanje.“

Sprememba 4

Osnutek uredbe

Člen 1 – točka - 1a – točka 1 (novo)

Uredba (ES) št. 2533/98

Člen 5 – odstavek 1

Veljavno besedilo

Sprememba

1. Člen 5(1) nadomesti z naslednjim:

1. ECB lahko sprejme uredbe za opredelitev in naložitev svojih **statističnih** zahtev za poročanje dejanski poročevalski populaciji sodelujočih držav članic.

„1. ECB lahko sprejme uredbe za opredelitev in naložitev svojih zahtev za **statistično** poročanje dejanski poročevalski populaciji sodelujočih držav članic. **ECB spoštuje načelo sorazmernosti pri opredelitvi in uvedbi zahtev za statistično poročanje.**“

Sreda, 26. november 2014

Sprememba 5**Osnutek uredbe****Člen 1 – točka - 1b – točka 1 (novo)**

Uredba (ES) št. 2533/98

Člen 6 – odstavek 1 – uvodni del

Veljavno besedilo

Sprememba

1. V členu 6(1) se uvodni del nadomesti z naslednjim:

1. Če je poročevalska enota, rezident države članice EMU, osumljena kršitve **statističnih** zahtev ECB za poročanje, kakor je določeno v členu 7(2), imata ECB in v skladu s členom 5.2 Statuta nacionalna centralna banka zadevne sodelujoče države članice pravico verificirati točnost in kakovost statističnih informacij ter izvesti njihovo obvezno zbiranje. Če pa bi bila zadevna statistična informacija potrebna za dokaz usklajenosti z zahtevami o obvezni rezervi, je treba verifikacijo izvesti v skladu s členom 6 Uredbe Sveta (ES) št. 2531/98 z dne 23. novembra 1998 o uporabi obveznih rezerv s strani Evropske centralne banke (10). Pravica do verifikacije statističnih informacij ali do izvedbe obveznega zbiranja zato vključuje pravico do:

„1. Če je poročevalska enota, rezident države članice EMU, osumljena kršitve zahtev ECB **za statistično** poročanje, kakor je določeno v členu 7(2), imata ECB in v skladu s členom 5.2 Statuta nacionalna centralna banka zadevne sodelujoče države članice pravico verificirati točnost in kakovost statističnih informacij ter izvesti njihovo obvezno zbiranje. Če pa bi bila zadevna statistična informacija potrebna za dokaz usklajenosti z zahtevami o obvezni rezervi, je treba verifikacijo izvesti v skladu s členom 6 Uredbe Sveta (ES) št. 2531/98 z dne 23. novembra 1998 o uporabi obveznih rezerv s strani Evropske centralne banke (10). Pravica do verifikacije statističnih informacij ali do izvedbe obveznega zbiranja zato vključuje **zlasti** pravico do:“

Sprememba 6**Osnutek uredbe****Člen 1 – točka - 1b – točka 2 (novo)**

Uredba (ES) št. 2533/98

Člen 6 – odstavek 1 – točka b

Veljavno besedilo

Sprememba

2. V členu 6(1) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

(b) pregleda knjig in evidenc poročevalskih enot;

„(b) pregleda knjig in evidenc poročevalskih enot, **vključno z neobdelanimi podatki;**“

Sreda, 26. november 2014

Sprememba 7**Osnutek uredbe****Člen 1 – točka - 1c – točka 1 (novo)**

Uredba (ES) št. 2533/98

Člen 7 – odstavek 2 – točka b

Veljavno besedilo

Sprememba

1. V členu 7(2) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

(b) če so statistične informacije nepravilne, nepopolne ali v obliki, ki ne ustreza zahtevi.

„(b) če so statistične informacije **ponarejene, prirejene**, nepravilne, nepopolne ali v obliki, ki ne ustreza zahtevi.“

Sprememba 8**Osnutek uredbe****Člen 1 – točka - 1c – točka 2 (novo)**

Uredba (ES) št. 2533/98

Člen 7 – odstavek 3

Veljavno besedilo

Sprememba

2. Člen 7(3) se nadomesti z naslednjim:

3. Šteje se, da je obveznost, da se ECB in nacionalni centralni banki omogoči verifikacija točnosti in kakovosti statističnih informacij, ki jih predložijo poročevalske enote ECB ali nacionalni centralni banki, kršena vsakič, **kadar** poročevalska enota ovira to dejavnost. Tako oviranje vključuje, vendar ni omejeno na odstranitev dokumentov in preprečitev fizičnega dostopa ECB ali nacionalni centralni banki, ki je potreben za izvedbo njune verifikacijske naloge ali obveznega zbiranja.

„3. Šteje se, da je obveznost, da se ECB in nacionalni centralni banki omogoči verifikacija točnosti in kakovosti statističnih informacij, ki jih predložijo poročevalske enote ECB ali nacionalni centralni banki, kršena vsakič, **ko** poročevalska enota ovira to dejavnost. Tako oviranje vključuje, vendar ni omejeno na **ponarejanje in/ali** odstranitev dokumentov in preprečitev fizičnega dostopa ECB ali nacionalni centralni banki, ki je potreben za izvedbo njune verifikacijske naloge ali obveznega zbiranja.“

Sreda, 26. november 2014

Sprememba 9**Osnutek uredbe****Člen 1 – točka - 1c – točka 3 (novo)**

Uredba (ES) št. 2533/98

Člen 7 – odstavek 6

Veljavno besedilo

Sprememba

3. Člen 7(6) se nadomesti z naslednjim:

6. Pri izvrševanju pooblastil, predvidenih v tem členu, ECB ukrepa v skladu z načeli in postopki, kakor so določeni v Uredbi (ES) št. 2532/98.

„6. Pri izvrševanju pooblastil, predvidenih v tem členu, ECB ukrepa v skladu z načeli in postopki, kakor so določeni v Uredbi (ES) št. 2532/98 **in Uredbi (EU) št. 1024/2013.**“

Sprememba 10**Osnutek uredbe****Člen 1 – točka 2**

Uredba (ES) št. 2533/98

Člen 8 – odstavek 4 – točka a

Osnutek besedila Evropske centralne banke

Sprememba

(a) v obsegu in na ravni podrobnosti, ki sta potrebna za opravljanje nalog ESCB iz Pogodbe ali nalog, prenesenih na **članice ESCB**, na področju bonitetnega nadzora ali

(a) v obsegu in na ravni podrobnosti, ki sta potrebna za opravljanje nalog ESCB iz Pogodbe ali nalog, prenesenih na **ECB**, na področju bonitetnega nadzora ali

Sreda, 26. november 2014

Sprememba 11

Osnutek uredbe

Člen 1 – točka 3a (novo)

Uredba (ES) št. 2533/98

Člen 8 – odstavek 4 b (novo)

Osnutek besedila Evropske centralne banke

Sprememba

3a. Vstavi se naslednji odstavek:

„4b. Organi ali telesa držav članic in Unije, ki so v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom pristojni za nadzor nad finančnimi institucijami, trgi in infrastrukturo ali nad stabilnostjo finančnega sistema, ki se jim v skladu z odstavkom 4a posredujejo zaupne statistične informacije, v okviru svojih pristojnosti sprejmejo vse potrebne regulativne, upravne, tehnične in organizacijske ukrepe, da zagotovijo fizično in logično varstvo zaupnih statističnih informacij. Države članice zagotovijo, da se za vse zaupne statistične informacije, ki se posredujejo evropskemu mehanizmu za stabilnost v skladu z odstavkom 4a, uporabijo vsi potrebni regulativni, upravni, tehnični in organizacijski ukrepi, da se zagotovi fizično in logično varstvo zaupnih statističnih informacij.“

Sreda, 26. november 2014

P8_TA(2014)0062

Pooblastila Evropske centralne banke za nalaganje sankcij *

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2014 o osnutku uredbe Sveta o spremembah Uredbe (ES) št. 2532/98 o pooblastilih Evropske centralne banke za nalaganje sankcij (10896/2014 – C8-0090/2014 – 2014/0807(CNS))

(Posvetovanje)

(2016/C 289/18)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju priporočila Evropske centralne banke (10896/2014 – ECB/2014/19),
- ob upoštevanju členov 129(4) in 132(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije ter členov 34.3 in 41 Statuta evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, v skladu s katerimi se je Svet posvetoval s Parlamentom (C8-0090/2014),
- ob upoštevanju člena 59 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A8-0028/2014),
- 1. odobri osnutek, predlagan v priporočilu Evropske centralne banke, kakor je bil spremenjen;
- 2. poziva Svet, naj obvesti Parlament, če namerava odstopati od besedila, ki ga je odobril Parlament;
- 3. poziva Svet, naj se ponovno posvetuje s Parlamentom, če namerava bistveno spremeniti osnutek iz priporočila Evropske centralne banke;
- 4. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Evropski centralni banki in Komisiji.

Sprememba 1**Osnutek uredbe****Uvodna izjava 6***Osnutek Evropske centralne banke*

- (6) ECB bi morala **objavljati** odločitve o naložitvi upravnih denarnih kazni za kršitve prava Unije, ki se neposredno uporablja, in sankcij za kršitve uredb ali sklepov ECB, tako na področju nadzora kot zunaj njega, **razen če bi bila taka objava nesorazmerna, ob upoštevanju resnosti** upravne denarne kazni ali sankcije, naložene podjetju, **ali bi ogrozila stabilnost finančnih trgov**.

Sprememba

- (6) ECB bi morala **praviloma nemudoma objaviti** odločitve o naložitvi upravnih denarnih kazni za kršitve prava Unije, ki se neposredno uporablja, in sankcij za kršitve uredb ali sklepov ECB, tako na področju nadzora kot zunaj njega. **Kadar ECB meni, da bi takojšnja objava odločitve ogrozila stabilnost finančnih trgov ali je nesorazmerna glede na resnost** upravne denarne kazni ali sankcije, naložene podjetju, bi morala **imeti diskrecijsko pravico, da objavo odločitve odloži za največ tri leta po datumu, ko je bila odločitev sprejeta, ali do izčrpanja vseh pravnih sredstev. Na zahtevo bi morala ECB s predsednikom in podpredsednikom pristojnega odbora Evropskega parlamenta opraviti zaupno in za javnost zaprto razpravo o teh primerih. ECB bi morala v prilogi k objavi odločitve navesti razloge za odločitev.**

Sreda, 26. november 2014

Sprememba 2
Osnutek uredbe
Uvodna izjava 6 a (novo)

Osnutek Evropske centralne banke

Sprememba

- (6a) Člen 1 Uredbe (EU) št. 1024/2013 določa, da ECB deluje ob popolnem upoštevanju in ohranjanju enotnosti in celovitosti notranjega trga, ki temelji na enakem obravnavanju kreditnih institucij, da bi preprečila regulativno arbitražo ter da s svojim ukrepanjem, predlogi ali politiko ne bi neposredno ali posredno diskriminirala nobene države članice ali skupine držav članic kot kraja, kjer se zagotavljajo bančne ali finančne storitve v kateri koli valuti. V zvezi s tem bi morala ECB ravnati tako, da bi preprečila primerjalno prednost, ki spodbuja nepošteno konkurenco.

Sprememba 3
Osnutek uredbe
Uvodna izjava 9

Osnutek Evropske centralne banke

Sprememba

- (9) Člen 25 Uredbe (EU) št. 1024/2013 določa načelo ločenosti, po katerem ECB opravlja naloge, prenesene nanjo z Uredbo (EU) št. 1024/2013, brez poseganja v naloge, povezane z denarno politiko, in druge njene naloge ter ločeno od njih. Za okrepitev načela ločenosti je bil na podlagi člena 26 ustanovljen Nadzorni odbor, ki je med drugim odgovoren za pripravo osnutkov odločitev za Svet ECB na področju nadzora. Poleg tega so odločitve Sveta ECB pod pogoji, določenimi v členu 24 navedene uredbe, predmet pregleda Upravnega odbora za pregled. Ob upoštevanju načela ločenosti ter ustanovitve Nadzornega odbora in Upravnega odbora za pregled je treba uporabljati dva različna postopka: (a) kadar ECB preučuje možnost naložitve upravnih kazni pri izvajanju svojih nadzorniških nalog, sprejme ustrezne odločitve Svet ECB na podlagi dokončnega osnutka odločitve, ki ga predloži Nadzorni odbor, pregleda pa jih Upravni odbor za pregled; in (b) kadar ECB preučuje možnost naložitve sankcij pri izvajanju svojih nalog, ki niso povezane z nadzorom, sprejme ustrezne odločitve Izvršilni odbor ECB, pregleda pa jih Svet ECB.

- (9) Člen 25 Uredbe (EU) št. 1024/2013 določa načelo ločenosti, po katerem ECB opravlja naloge, prenesene nanjo z Uredbo (EU) št. 1024/2013, brez poseganja v naloge, povezane z denarno politiko, in druge njene naloge ter ločeno od njih. **Da se prepreči navzkrižje interesov, je treba to načelo v celoti upoštevati pri vseh nalogah, ki jih izvaja ECB.** Za okrepitev načela ločenosti je bil na podlagi člena 26 ustanovljen Nadzorni odbor, ki je med drugim odgovoren za pripravo osnutkov odločitev za Svet ECB na področju nadzora. Poleg tega so odločitve Sveta ECB pod pogoji, določenimi v členu 24 navedene uredbe, predmet pregleda Upravnega odbora za pregled. Ob upoštevanju načela ločenosti ter ustanovitve Nadzornega odbora in Upravnega odbora za pregled je treba uporabljati dva različna postopka: (a) kadar ECB preučuje možnost naložitve upravnih kazni pri izvajanju svojih nadzorniških nalog, sprejme ustrezne odločitve Svet ECB na podlagi dokončnega osnutka odločitve, ki ga predloži Nadzorni odbor, pregleda pa jih Upravni odbor za pregled; in (b) kadar ECB preučuje možnost naložitve sankcij pri izvajanju svojih nalog, ki niso povezane z nadzorom, sprejme ustrezne odločitve Izvršilni odbor ECB, pregleda pa jih Svet ECB.

Sreda, 26. november 2014

Sprememba 4
Osnutek uredbe
Uvodna izjava 10 a (novo)

Osnutek Evropske centralne banke

Sprememba

(10a) *Glede na globalizacijo bančnih storitev in vse večji pomen mednarodnih standardov bi morala ECB skupaj s pristojnimi organi sodelujočih držav članic vzpostaviti redni dialog z nadzornimi organi zunaj Unije, da bi okrepili mednarodno usklajevanje in se dogovorili o skupnih načelih pri nalaganju in izvrševanju sankcij. V dialog bi morali vključiti skupno razumevanje posledic različnih politik na področju sankcij za dostop do trga in konkurenčnost ter si prizadevati za izenačenje konkurenčnih pogojev na mednarodni ravni.*

Sprememba 5
Osnutek uredbe
Člen 1 – točka 1 – točka a

Uredba (ES) št. 2532/98

Člen 1 – točka 6

Osnutek Evropske centralne banke

Sprememba

„periodične denarne kazni“ pomenijo denarne zneske, ki jih mora podjetje v primeru trajajoče kršitve plačati kot kazen ali za to, da bi zadevne osebe prisilili k upoštevanju uredb in sklepov ECB na področju nadzora. Periodične denarne kazni se izračunajo za vsak dan trajajoče kršitve (a) po tem, ko je bilo podjetje uradno obveščeno o odločbi, s katero se zahteva prenehanje kršitve, v skladu s postopkom, določenim v drugem pododstavku člena 3(1); ali (b) kadar trajajoča kršitev spada v okvir člena 18(7) Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (*), v skladu s postopkom, določenim v členu 4b te uredbe;

(6) „periodične denarne kazni“ pomenijo denarne zneske, ki jih mora podjetje v primeru trajajoče kršitve plačati kot kazen ali za to, da bi zadevne osebe prisilili k upoštevanju uredb in sklepov ECB na področju nadzora. Periodične denarne kazni se izračunajo za vsak **dopolnjen** dan trajajoče kršitve (a) po tem, ko je bilo podjetje uradno obveščeno o odločbi, s katero se zahteva prenehanje kršitve, v skladu s postopkom, določenim v drugem pododstavku člena 3(1); ali (b) kadar trajajoča kršitev spada v okvir člena 18(7) Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (*), v skladu s postopkom, določenim v členu 4b te uredbe;

(*) UL L 287, 29.10.2013, str. 63.

(*) UL L 287, 29.10.2013, str. 63.

Sreda, 26. november 2014

Sprememba 6

Osnutek uredbe

Člen 1 – točka 2

Uredba (ES) št. 2532/98

Člen 1a – odstavek 3

Osnutek Evropske centralne banke

3. **ECB lahko** objavi **katero koli** odločitev, s katero naloži podjetju upravno denarno kazen za kršitve prava Unije, ki se neposredno uporablja, in sankcije za kršitve uredb ali sklepov ECB, tako na področju nadzora kot zunaj njega, **ne** glede na **to**, **ali** je bila **zoper tako** odločitev **vložena pritožba ali ne**. ECB opravi **tako** objavo v skladu z **upoštevni pravom** Unije, ne glede na nacionalne zakone ali druge predpise in, kadar upošteveno pravo Unije predstavljajo direktive, nacionalno zakonodajo, ki prenaša te direktive.

Sprememba

3. **Potem ko obvesti zadevno podjetje, ECB v skladu s preglednim postopkom in pravili, ki jih objavi, praviloma nemudoma objavi vsako** odločitev, s katero naloži podjetju upravno denarno kazen za kršitve prava Unije, ki se neposredno uporablja, in sankcije za kršitve uredb ali sklepov ECB, tako na področju nadzora kot zunaj njega, **pod pogojem, da so izčrpana vsa pravna sredstva proti tej odločitvi. Kadar ECB meni, da bi takojšnja objava odločitve ogrozila stabilnost finančnih trgov ali bi bila nesorazmerna** glede na resnost upravne denarne kazni ali sankcije, naložene podjetju, ima diskrecijsko pravico, da objavo odločitve odloži za največ tri leta po datumu, ko je bila odločitev sprejeta. ECB na zahtevo s predsednikom in podpredsednikom pristojnega odbora Evropskega parlamenta opravi zaupno in za javnost zaprto razpravo o teh primerih. ECB v prilogi k objavi odločitve navede razloge za odložitve. ECB opravi objavo za zadevne primere in v skladu z zahtevami, določenimi v upoštevnem pravu Unije, ne glede na nacionalne zakone ali druge predpise in, kadar upošteveno pravo Unije predstavljajo direktive, nacionalno zakonodajo, ki prenaša te direktive.

Sprememba 7

Osnutek uredbe

Člen 1 – točka 2

Uredba (ES) št. 2532/98

Člen 1a – odstavek 3 a (novo)

Osnutek Evropske centralne banke

Sprememba

3a. Ne glede na druge posebne pristojnosti pristojnih nacionalnih organov, ki izhajajo iz nacionalnega prava, so ti organi še naprej pristojni za naganje upravnih kazni, vendar lahko kreditnim institucijam, ki so pod neposrednim nadzorom ECB, takšne kazni naložijo le, če ECB od njih zahteva, da v ta namen uvedejo postopke.

Sreda, 26. november 2014

Sprememba 15**Osnutek uredbe****Člen 1 – točka 4 – točka a a (novo)**

Uredba (ES) št. 2532/98

Člen 3 – odstavek 9

Veljavno besedilo

Sprememba

(aa) V členu 3 se odstavek 9 nadomesti z naslednjim:

9. Izkupiček od sankcij, ki jih naloži ECB, pripada ECB.

„9. Izkupiček od sankcij, ki jih naloži ECB, pripada ECB. **Izkupiček od sankcij, ki jih ECB naloži pri izvajanju svojih nadzorniških nalog, tudi pri zbiranju statističnih informacij, pripada enotnemu skladu za reševanje.**“

Sprememba 8**Osnutek uredbe****Člen 1 – točka 4 – točka b**

Uredba (ES) št. 2532/98

Člen 3 – odstavek 10

Osnutek Evropske centralne banke

Sprememba

Če se kršitev nanaša izključno na nalogo, ki je ESCB ali ECB poverjena v skladu s Pogodbo in Statutom ESCB, je možno uvesti postopek za ugotavljanje kršitev le na podlagi te uredbe, ne glede na kakršen koli nacionalni zakon ali drug predpis, ki bi predvideval ločen postopek. Če se kršitev nanaša tudi na eno ali več področij zunaj pristojnosti ESCB ali ECB, je pravica do uvedbe postopka za ugotavljanje kršitev na podlagi te uredbe neodvisna od katere koli pravice pristojnega nacionalnega organa do uvedbe ločenih postopkov v zvezi s takimi področji zunaj pristojnosti ESCB ali ECB. Ta določba ne posega v uporabo kazenskega prava in nacionalnega prava v zvezi s pristojnostmi bonitetnega nadzora v sodelujoči državi članici v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013.

10. Če se kršitev nanaša izključno na nalogo, ki je ESCB ali ECB poverjena v skladu s Pogodbo in Statutom ESCB, je možno uvesti postopek za ugotavljanje kršitev le na podlagi te uredbe, ne glede na kakršen koli nacionalni zakon ali drug predpis, ki bi predvideval ločen postopek. Če se kršitev nanaša tudi na eno ali več področij zunaj pristojnosti ESCB ali ECB, je pravica do uvedbe postopka za ugotavljanje kršitev na podlagi te uredbe neodvisna od katere koli pravice pristojnega nacionalnega organa do uvedbe ločenih postopkov v zvezi s takimi področji zunaj pristojnosti ESCB ali ECB. Ta določba ne posega v uporabo kazenskega prava in nacionalnega prava v zvezi s pristojnostmi bonitetnega nadzora v sodelujoči državi članici v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013. **Poleg tega bo izkupiček od sankcij iz člena 2 te uredbe ostal na razpolago ECB, če bo navedla namen uporabe teh prihodkov, ki ne bo financiranje tekočih odhodkov, in bo o njihovi porabi poročala Evropskemu parlamentu in Računskemu sodišču.**

Sreda, 26. november 2014

Sprememba 9**Osnutek uredbe****Člen 1 – točka 4 a (novo)**

Uredba (ES) št. 2532/98

Člen 4 – odstavek 1

Veljavno besedilo

Sprememba

4a. V členu 4 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

1. Pravica do sprejetja odločbe za uvedbo postopka za ugotavljanje kršitev, ki je predvidena v tej uredbi, preneha eno leto po tem, ko se je bodisi ECB bodisi nacionalna centralna banka države članice, pod jurisdikcijo katere je prišlo do kršitve, prvič seznanila z domnevno kršitvijo, v vsakem primeru pa **pet let** po tem, ko je **prišlo do kršitve**, ali v primeru trajajoče kršitve **pet let** po prenehanju kršitve.

„1. Pravica do sprejetja odločbe za uvedbo postopka za ugotavljanje kršitev, ki je predvidena v tej uredbi, preneha eno leto po tem, ko se je bodisi ECB bodisi nacionalna centralna banka države članice, pod jurisdikcijo katere je prišlo do kršitve, prvič seznanila z domnevno kršitvijo, v vsakem primeru pa **tri leta** po tem, ko je **bila sprejeta odločba o uvedbi postopka za ugotavljanje kršitev**, ali v primeru trajajoče kršitve **tri leta** po prenehanju kršitve.“

Sprememba 10**Osnutek uredbe****Člen 1 – točka 5**

Uredba (ES) št. 2532/98

Člen 4c – odstavek 1

Osnutek Evropske centralne banke

Sprememba

1. Z odstopanjem od člena 4 pravica do sprejetja odločitve o naložitvi upravne kazni glede kršitev v zvezi z upoštevnimi akti prava Unije, ki se neposredno uporabljajo, ter s sklepi in uredbami, ki jih sprejme ECB pri izvajanju svojih nadzorniških nalog, preneha pet let po **tem**, ko je **prišlo do kršitve**, ali v primeru trajajoče kršitve pet let po prenehanju kršitve.

1. Z odstopanjem od člena 4 pravica do sprejetja odločitve o naložitvi upravne kazni glede kršitev v zvezi z upoštevnimi akti prava Unije, ki se neposredno uporabljajo, ter s sklepi in uredbami, ki jih sprejme ECB pri izvajanju svojih nadzorniških nalog, preneha pet let po **datumu**, ko je **bila sprejeta odločba o uvedbi postopka za ugotavljanje kršitev**, ali v primeru trajajoče kršitve pet let po prenehanju kršitve.

Sreda, 26. november 2014

Sprememba 11**Osnutek uredbe****Člen 1 – točka 5**

Uredba (ES) št. 2532/98

Člen 4c – odstavek 2

Osnutek Evropske centralne banke

2. Kakršno koli dejanje, ki ga opravi ECB zaradi preiskave ali postopkov glede kršitve, pretrga rok, določen v odstavku 1. Pretrganje zastaralnega roka učinkuje od datuma, na katerega se dejanje uradno sporoči zadevnemu nadzorovanemu subjektu. Po vsakem pretrganju začne rok teči znova. Vendar pa rok ne sme biti daljši kot **deset** let po **tem**, ko je **prišlo do kršitve**, ali v primeru trajajoče kršitve **deset** let po prenehanju kršitve.

Sprememba

2. Kakršno koli dejanje, ki ga opravi ECB zaradi preiskave ali postopkov glede kršitve, pretrga rok, določen v odstavku 1. Pretrganje zastaralnega roka učinkuje od datuma, na katerega se dejanje uradno sporoči zadevnemu nadzorovanemu subjektu. Po vsakem pretrganju začne rok teči znova. Vendar pa rok ne sme biti daljši kot **sedem** let po **datumu**, ko je **bila sprejeta odločba o uvedbi postopka za ugotavljanje kršitev**, ali v primeru trajajoče kršitve **sedem** let po prenehanju kršitve.

Sprememba 12**Osnutek uredbe****Člen 1 – točka 5**

Uredba (ES) št. 2532/98

Člen 4c – odstavek 4 a (novo)

*Osnutek Evropske centralne banke**Sprememba*

4a. Dejanja, ki pretrgajo zastaranje, so zlasti naslednja:

- (a) **pisna zahteva ECB ali pristojnega nacionalnega organa države članice po informacijah;**
- (b) **pisna dovoljenja za izvajanje pregledov, ki jih ECB ali pristojni nacionalni organ države članice izda uradnikom;**
- (c) **uvedba postopka za ugotavljanje kršitev, ki ga sproži pristojni nacionalni organ države članice.**

Sreda, 26. november 2014

Sprememba 13**Osnutek uredbe****Člen 1 – točka 5 a (novo)**

Uredba (ES) št. 2532/98

Člen 5

Veljavno besedilo

Člen 5

Sodni preskus

Sodišče **Evropskih skupnosti ima v smislu** člena 172 Pogodbe neomejeno sodno pristojnost glede ponovnega pregleda dokončnih odločb, s katerimi je naložena sankcija.

Sprememba

5a. Člen 5 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 5

Sodni preskus

Sodišče **Evropske unije ima na podlagi** člena 263 Pogodbe **o delovanju Evropske unije** neomejeno sodno pristojnost glede ponovnega pregleda dokončnih odločb, s katerimi je naložena sankcija.“

Sprememba 14**Osnutek uredbe****Člen 1 – točka 5 b (novo)**

Uredba (ES) št. 2532/98

Člen 6 a (novo)

Osnutek Evropske centralne banke

Sprememba

5b. Vstavi se naslednji člen:

„Člen 6a

Mednarodni dialog

ECB na podlagi člena 8 Uredbe (EU) št. 1024/2013 vzpostavi reden dialog z nadzornimi organi zunaj Unije, da bi dosegli usklajeno uporabo sankcij in mehanizmov sankcij na mednarodni ravni.“

Četrtek, 27. november 2014

P8_TA(2014)0067

Sklep o nenasprotovanju delegiranemu aktu: prehodni sistem obrokov za prispevke za kritje upravnih odhodkov enotnega odbora za reševanje v prehodnem obdobju

Sklep Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014, da ne nasprotuje delegirani uredbi Komisije z dne 8. oktobra 2014 o prehodnem sistemu obrokov za prispevke za kritje upravnih odhodkov enotnega odbora za reševanje v prehodnem obdobju (C(2014)7164 – 2014/2882(DEA))

(2016/C 289/19)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju delegirane uredbe Komisije z dne 8. oktobra 2014 C(2014)7164,
 - ob upoštevanju pisma Komisije z dne 23. oktobra 2014, v katerem le-ta poziva Parlament, naj izjavi, da ne bi nasprotoval delegirani uredbi,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za ekonomske in monetarne zadeve predsedniku konference predsednikov odborov z dne 4. novembra 2014,
 - ob upoštevanju člena 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 ⁽¹⁾, zlasti točk (a), (b) in (c) člena 65(5),
 - ob upoštevanju priporočila za sklep Odbora za ekonomske in monetarne zadeve,
 - ob upoštevanju člena 105(6) Poslovnika,
- A. ker člen 42 Uredbe (EU) št. 806/2014 (uredba o enotnem mehanizmu za reševanje) predvideva ustanovitev enotnega odbora za reševanje (v nadaljevanju besedila: odbor) na dan 19. avgusta 2014 v obliki agencije Unije,
- B. ker člen 98 uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje zahteva, da mora biti ta odbor popolnoma delujoč s 1. januarjem 2015;
- C. ker naj bi odbor imel samostojni proračun, ki ni del proračuna Unije, in naj bi se financiral s prispevki iz bančnega sektorja, pri čemer naj bi zlasti prispevke za upravne odhodke odbora plačale kreditne institucije, nadrejena podjetja, investicijska podjetja in finančne institucije, zajete v uredbi o enotnem mehanizmu za reševanje;
- D. ker člen 65(5) uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje Komisijo pooblašča za sprejemanje delegiranih aktov o prispevkih, da bi določila vrsto in izračun prispevkov, zlasti letnih prispevkov, potrebnih za kritje upravnih odhodkov odbora, preden bo postal popolnoma delujoč;
- E. ker je Komisija 8. oktobra 2014 v skladu z zgoraj omenjenimi pooblastili delegirala uredbi o prehodnem sistemu obrokov za prispevke za kritje upravnih odhodkov enotnega odbora za reševanje v prehodnem obdobju;

⁽¹⁾ UL L 225, 30.7.2014, str. 1.

Četrtek, 27. november 2014

- F. ker ta delegirana uredba lahko začne veljati po koncu časa za pregled Parlamenta in Sveta le, če ji ne nasprotujeta niti Parlament niti Svet, ali, če sta tako Parlament kot Svet pred iztekom tega obdobja obvestila Komisijo, da uredbi ne nameravata nasprotovati; ker je bilo določeno, da bo obdobje za pregled v skladu s členom 93(6) uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje trajalo tri mesece od datuma obvestila, tj. do 8. januarja 2015, in da se lahko podaljša za tri mesece;
 - G. ker bo odbor, da bi lahko začel nemoteno delovati s 1. januarjem 2015, moral imeti čim prej, vsekakor pa pred 1. januarjem 2015, vzpostavljene rešitve za financiranje, da bo lahko pokril prve upravne odhodke (plače zaposlenih, infrastruktura, upravni in operativni odhodki) iz lastnih sredstev;
 - H. ker bi zato zgoraj omenjena delegirana uredba morala začeti veljati leta 2014 pred iztekom časa za pregled iz uvodne izjave F;
 - 1. izjavlja, da ne bo nasprotoval delegirani uredbi;
 - 2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep posreduje Svetu in Komisiji.
-

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)



Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL